XXXV. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. OKTÓBER 25.

Ludas Matyi

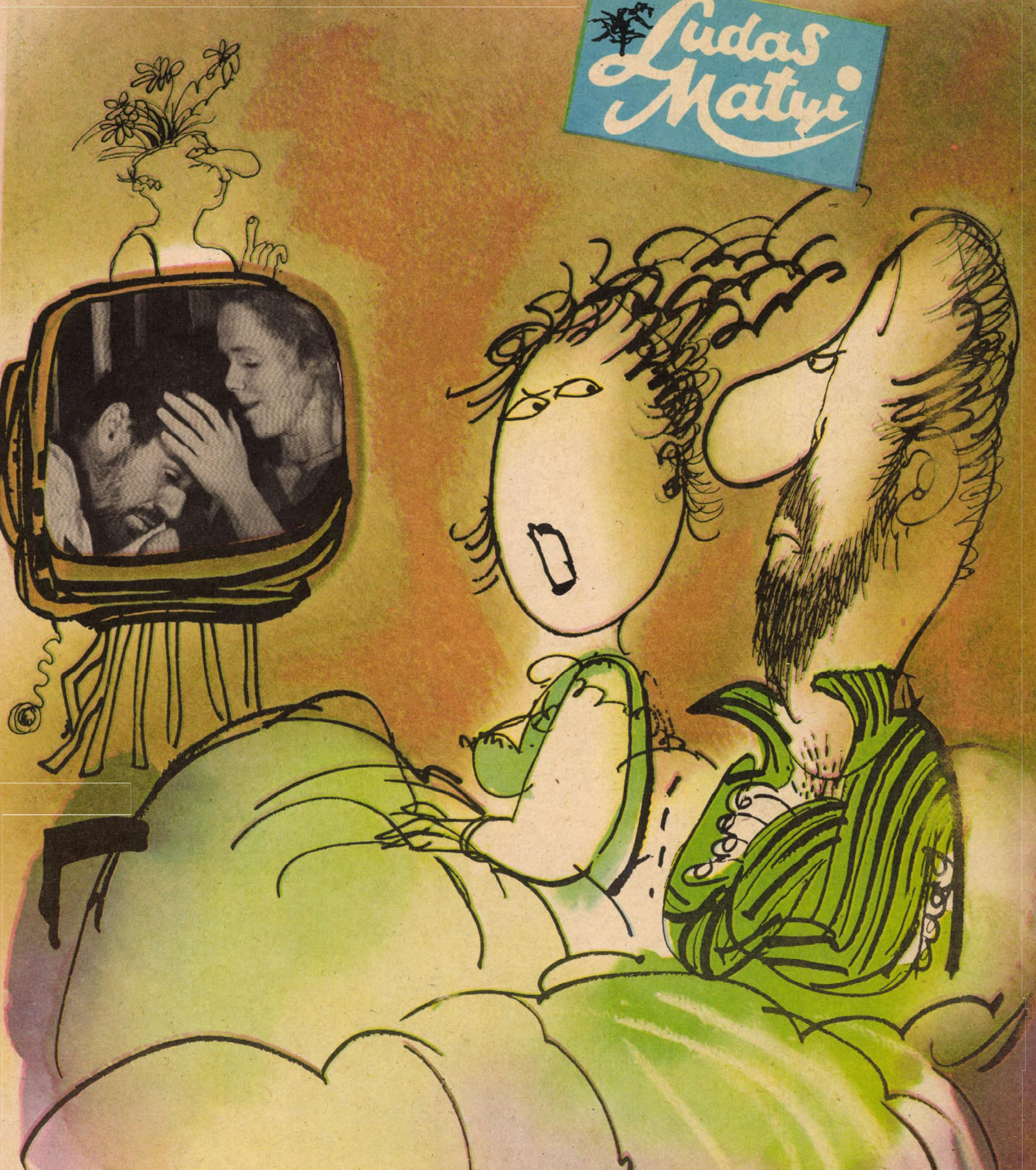

JELENETEK EGY HÁZASSÁGBÓL

— Minél tovább nézem ezt a filmet, annál jobban utállak...

Sajdik Ferenc rajza

Spórolunk...

Mivel és hogyan takarékoskodjunk? Buzdító plakátokkal és hirdetésekkel nem szükséges, ezt már tapasztaljuk. Egy több évtizedes állampolgár kezd arra gyanakodni, hogy imitt-amott a ló túlsó oldala jön divatba, aztán látja, hogy némely helyen a ló mindkét túlsó oldalát egyszerre veszik igénybe. Remélve, hogy sokan magukra ismernek, mert nem mondom meg, hol történt az eset. Egy kis létszámú, mindössze 8–10 emberrel dolgozó intézménynél megjelentek a felsőbb szerv képviselői, akik egy még felsőbb szervre hivatkozva, közöltek néhány takarékossági rendszabályt. Például: fogalmazványt csak használt papírra szabad írni (ez a papír túlsó oldala). Vagy: golyóstollat nem szabad vásárolni, csupán tollbetétet. Miután ezekkel körberágták a helybeli főnök fülét, közölték, hogy ennek a – mondom, kis létszámú – intézménynek, ahol semmiféle számolási műveletet nem végeznek, adnak egy számítógépet. A főnök hiába mondogatta, hogy nekik erre semmi szükségük sincs, a delegátusok hajthatatlanok maradtak.

Azóta töröm a fejem: mi történne, ha mondjuk a Patyolatnak előírnák, hogy csak villanyvasaló-betéteket vásárolhat, viszont cserébe kapna egy úthengert a nadrágvasaláshoz.

Marthy Barna

Mi urunk a híradó

A hibát alapvetően én követtem el, hiszen 2–3 percet késtem. A mozielőadás megkezdődött már, a Híradó végéig kint kellett ácsorognom az előcsarnokban. Ez a rendelet, amelyet legalább húsz évvel ezelőtt hoztak: a Híradó alatt tilos a nézőtérre beengedni bárkit is, nehogy a bent ülő, pontosan érkezett nézőket a jövés-menés zavarja. Egyébként nem voltam magányos elkéső, ácsorogtunk-ücsörögtünk odakint tíz-tizenketten is. Amikor aztán beengedtek minket, kiderült, hogy nagyjából „egyenlő erők" voltunk: odabent sem ültek, a pontosak, sokkal többen. Azt a tucatnyi, vagy legfeljebb huszonöt-harminc főnyi embert nem szabadott zavarnunk. Mert így szól a rendelet.

Emlékszem, gyermekkoromban minden mozi minden előadásán orvosnak is (hátha rosszul lesz valaki), rendőrnek is (hátha rendetlenkedik valaki), ott kellett ülnie a nézőtéren, aligha törölte ezt a rendeletet bárki is, csak éppen nem tartják be, mert már régen nincs se annyi orvos, sem annyi rendőr. Tán rosszul se nagyon lesz senki, a sötét nézőtéren, renitenskedni viszont annál többen renitenskednek, sajnos, idétlen közbeszólások, hangos vihogások, ízetlen és trágár megjegyzések sűrűn zavarják a műélvezetet, mégsincs senki sajnos, aki a moziba nem valókat erélyesen kivezetné.

Van pedig jegyszedő, de ő csak erélyesen bevezet minket, szigorúan a Híradó végén, addig nem. Jó húsz éve rendelték ezt el, amikor keveseknek volt csak televíziója, tehát egészen más, jóval nagyobb volt a Filmhíradó jelentősége, mint ma. Fontos politikai és más eseményeket adott, mert vagy nem is volt még tv-híradó, vagy amikor már volt, még csak kevesen látták. Ma azonban –, ma igazán felül lehetne vizsgálni ezt a rendeletet. Kissé nevetséges, hogy Híradó alatt nem zavaroghatnak a későnjövők – de a nagyfilm alatt, amely tulajdonképpen a gyakorlat, azaz a mozibajárás célja, nyugodtan. Felül kellene vizsgálni –, miként a kivezetési jog gyakorlása is megfontolandó. Sőt: alkalmazandó. Mert egyre több a huligánkodó, hangoskodó, idétlenkedő, a sötétben mások műélvezetét megrontó elem.

Barabás Tamás

Névfosztás

Szerencsére túl vagyunk azon, hogy a kis falvak lakossága azon bosszankodjék, hogy körzetesítik az iskolát, a közigazgatást, centralizálják a kereskedelmet, egészségügyet. Kiderült, az okos átszervezés időszerű volt, s az egyesítés megsokszorozza az erőt, lehetőséget. Mégsem ürömtelen az öröm. Valamit sok helyen úgy elvettek a kis falvaktól, hogy nyoma sem maradt, vagy ha igen, akkor az ugyancsak vérszegény. Hogy mi ez? A nevük!

Megyek az úton. Itt most Vitkának kell lennie. Helyette a tábla: Vásárosnamény, III. kerület. Kerületté degradálódott Gergelyiugornya is. Eltűnt a falunévtábláról Tiszavid neve, elmétlen összevonás irtotta ki Gyüre és Kisvarsány nevét a köztudatból. Sorolhatnók tovább, nemcsak Beregből, de Borsodból is, ahol éppen a névadó Borsod tűnt el a térképről.

Községeink neve történelmi emlékeket, személyeket idéz. Hangzásuk, históriájuk része egy táj, egy országrész történelmének. Az ott élők számára az érzelmi kötődést jelenti, a hovátartozást, egyet a gyökerek közül. Nincs tehát azon mit csodálkozni, hogy ingerülten fogadják ezt az újféle keresztelőt.

Nem először fordul elő, hogy kisebb településeket nagyobbakhoz kapcsolnak. De megőrizte nevét Pestimre, Óbuda, Budafok is, jóllehet mind Budapest része. Megtalálták a módot Nyíregyházán is, hogy Oros és Nyírszőlős neve megmaradjon a helységnévtáblán. Vajon miért e túlbuzgalom, amely kis falvak esetében elveszi a nevet? Rémálomként várom a további összevonást. Akkor még megéljük, egy megyében csak egy helységnév lesz. A névtelenség – jellegtelenség. Törvényeink még a házasságban is lehetővé teszik, hogy mindkét fél megtartsa nevét. A falunevet miért nem védi a Polgári Törvénykönyv?

Burget Lajos

A pesti pisilő kisfiú

Van már nekünk is pisilő kisfiúnk, nemcsak a belgáknak. Ott áll Pesten a Kígyó utca és Váci utca sarkán vagy két-három éve – ha jól emlékszem a születésére.

Nem olyan híres (egyelőre!), mint brüsszeli kollégája, és nem lovagja a Szent Lajos rendnek, mint ama nevezetes Manneken-Pis, de szerintem szebb. Én láttam azt is. Lehet, hogy elfogult vagyok, de mégsem . . .!

Mert azt – például – elismerem, hogy a brüsszeli gyermek sokkal illemtudóbban végzi a dolgát, azaz a kisdolgát, bele a kagylóba, amit pontosan 360 éve 180 rajnai forintért készítettek a számára.

A mi kisfiúnk pedig ott áll kedvesen, karcsún, alatta a kagyló, jókora kagyló, és mégis körülötte, messze körülötte minden csupa víz. Sőt a **körülöttéből** kis patak is folyik, mint a nótabeli Maros vize, csendesen. Mentségére legyen, hogy több, mint három és fél századdal fiatalabb a brüsszeli srácnál, tehát még nagyon fiatalka, majd megtanulja ő is az illendőséget, tisztelni a kagylót, amely 180 pesti forintnál is többe került. Valamicskével. (Azt mondják a belgák, hogy lovag Manneken-Pis már születése pillanatában sem vétette el a kagylót. Mondani mindent lehet!)

Van olyan vélemény – egyes szakértő szemlélők állítják –, hogy ez nem is pisilő kisfiú, hanem csupán egy meztelen lurkó, aki tocsog az eldugult cifra lavórban.

Nevetséges! Létezhet az nálunk, hogy a Belvárosban az idegenforgalom kellős közepén hónapok óta el van dugulva egy köztéri lavór?

A kisfiú illetlenkedik. De akkor is a mi kisfiúnk, a mi **pisilő kisfiúnk!**

Sólyom László

STRAUSS PROGRAMJA

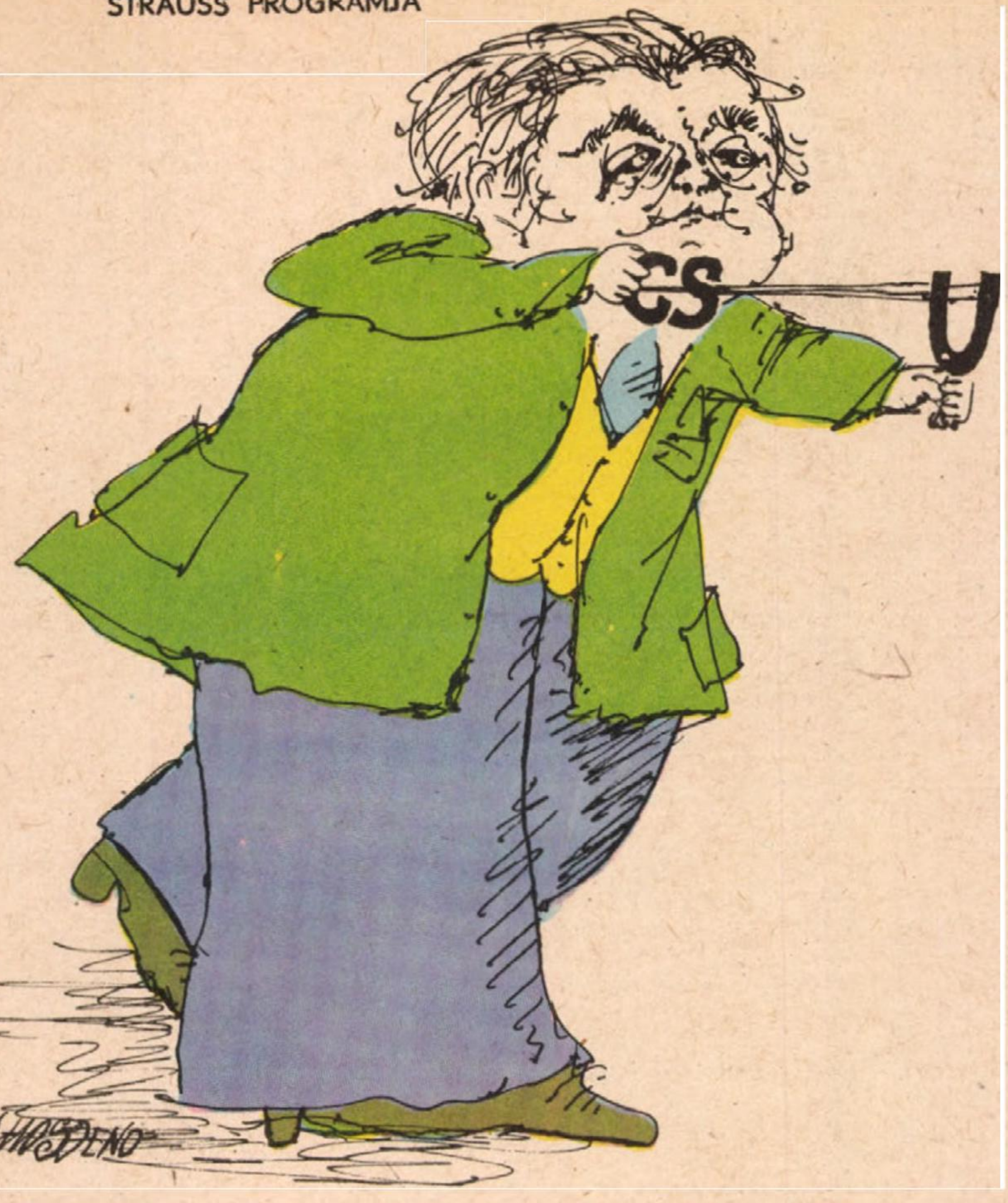

LIDERCNYOMÁS

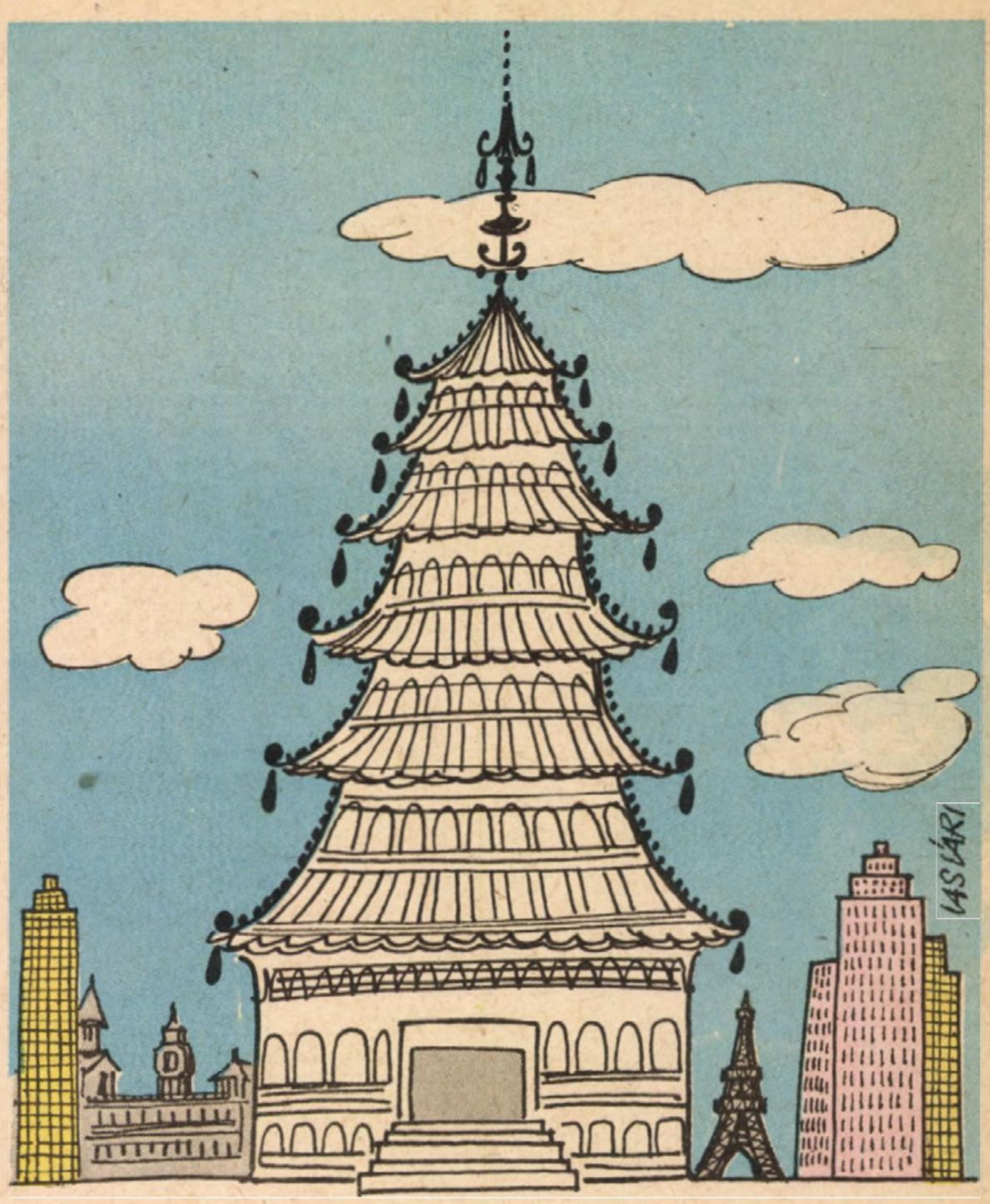

INDEX

Mindig elolvasom a Rádió- és Televízióújságban a hosszú nevű Telekommunikációs Kutató Központ jelentéseit arról, hogy milyen filmek tetszettek a legjobban (ez a tetszési index) és milyen alkotások vonzották a legtöbb tévénézőt (ez a nézettségi index).

A Központ munkatársai tudományos alapon dolgoznak és a tudomány engem mindig tiszteletre késztet. Sőt! Fellelkesít. Annyira, hogy magam is végzek ilyen felméréseket.

Múltkoriban egy szép nő ült velem szemben az eszpresszóban. Bevallom őszintén, jól megnéztem magamnak, és rögtön feljegyeztem:

Nézettségi index: 100%
Tetszési index: 90%

Azért volt csak kilencven százalékos a tetszési index, mert nem láttam a lábát.

A mellettem levő asztalnál egy szőke hajú, fiatal férfi ült. Egy pillantást reá is vetettem.

Nézettségi index: 7%
Tetszési index: 15%

Hiába no, a tudomány nagy dolog!

Mint mondottam, a nő szép volt. Nem is szép. Gyönyörű! És micsoda mellek!

Mellnézettségi index: 100%
Melltetszési index: 100%

Az eszpresszóban összesen hárman ültünk. A csodaszép nő, a férfi a mellettem levő asztalnál és szerény személyem. Hogy a másik férfinak mi lehetett a foglalkozása, nem tudom. Tisztviselőnek néztem. Belebújt az újságjába és ügyet sem vetett a nőre. Megállapítottam tehát, hogy:

Az értelmiségieknél (ha egy humoristát értelmiséginek lehet nevezni) 100%-os a nő tetszési indexe.

Az alkalmazott kategóriához tartozóknál: 0,5%

De menjünk tovább!

A szemüveges, bajuszos, ötvenéves humoristák tehát sokkal nagyobb érdeklődést tanúsítanak a gyengébb nem iránt, mint a harminc év körüli férfiak. Az újságot olvasó pasas körülbelül ennyi lehetett.

S akkor a nő felállt, és kiment valahova. Hátulról is alaposan megnéztem.

Nézettségi index hátulról: 100%
Tetszési index hátulról: 125%

A nő tehát nagy sikert aratott a közönség körében, amely én voltam, s közben arra gondoltam, hogy szívesen megnézném a nőt egy éjszakai ismeretterjesztő előadáson.

Öt perc múlva a tündibündi visszajött és...

És leült az újságot olvasó férfi asztalához, rövid ideig beszélgettek majd együtt eltávoztak. Utána néztem a nőnek:

Nézettségi index: 100%
Tetszési index: 2,5%

Amikor az istennő eltűnt a szemem elől, dühösen feljegyeztem:

Nézettségi index: 0%

Ha az ember tudományos felmérést készít, legyen objektív, nem igaz?

Mikes György

NAGYVONALÚSÁG

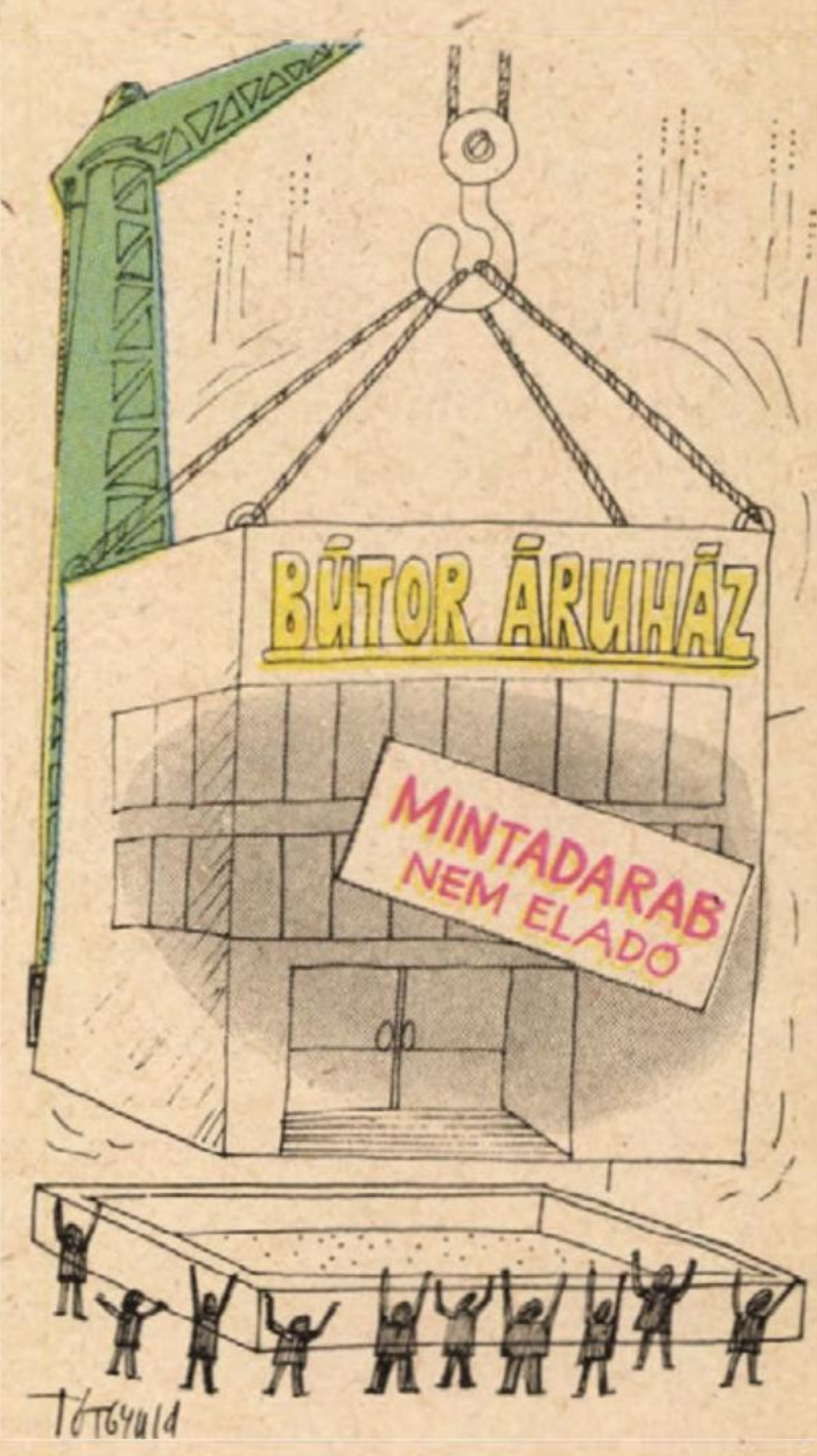

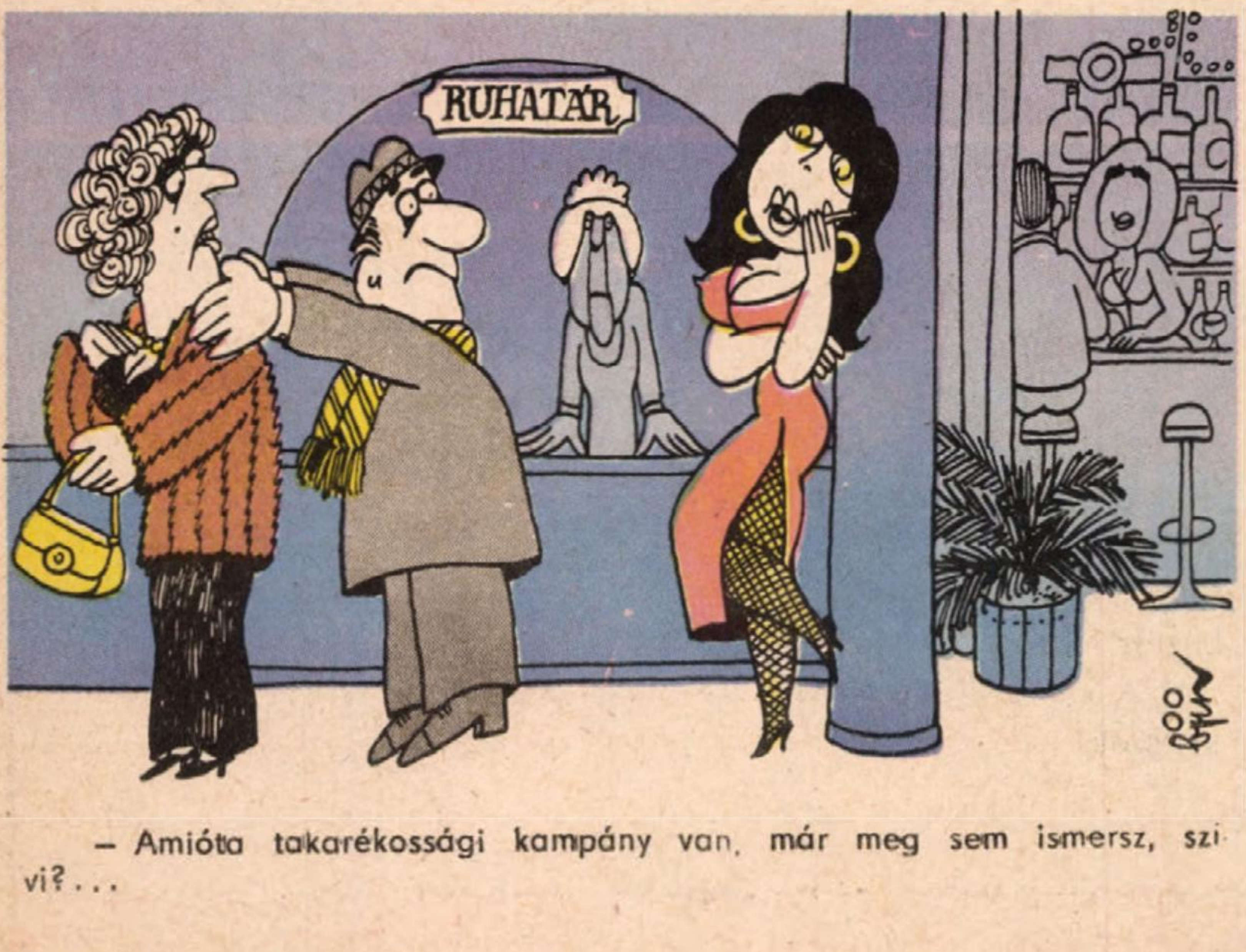

– Amióta takarékossági kampány van, már meg sem ismersz, szivi?...

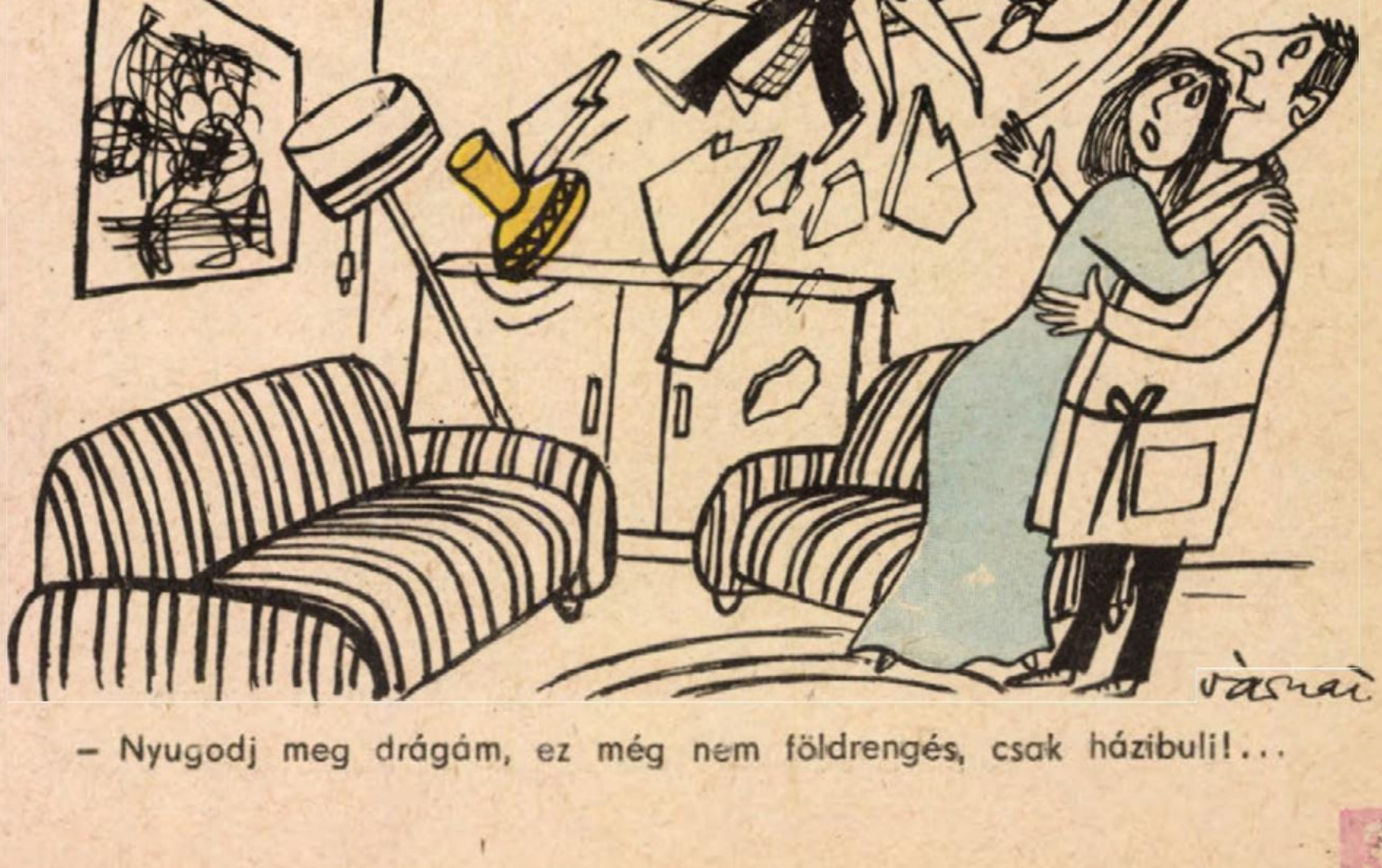

– Nyugodj meg drágám, ez még nem földrengés, csak házibuli!...

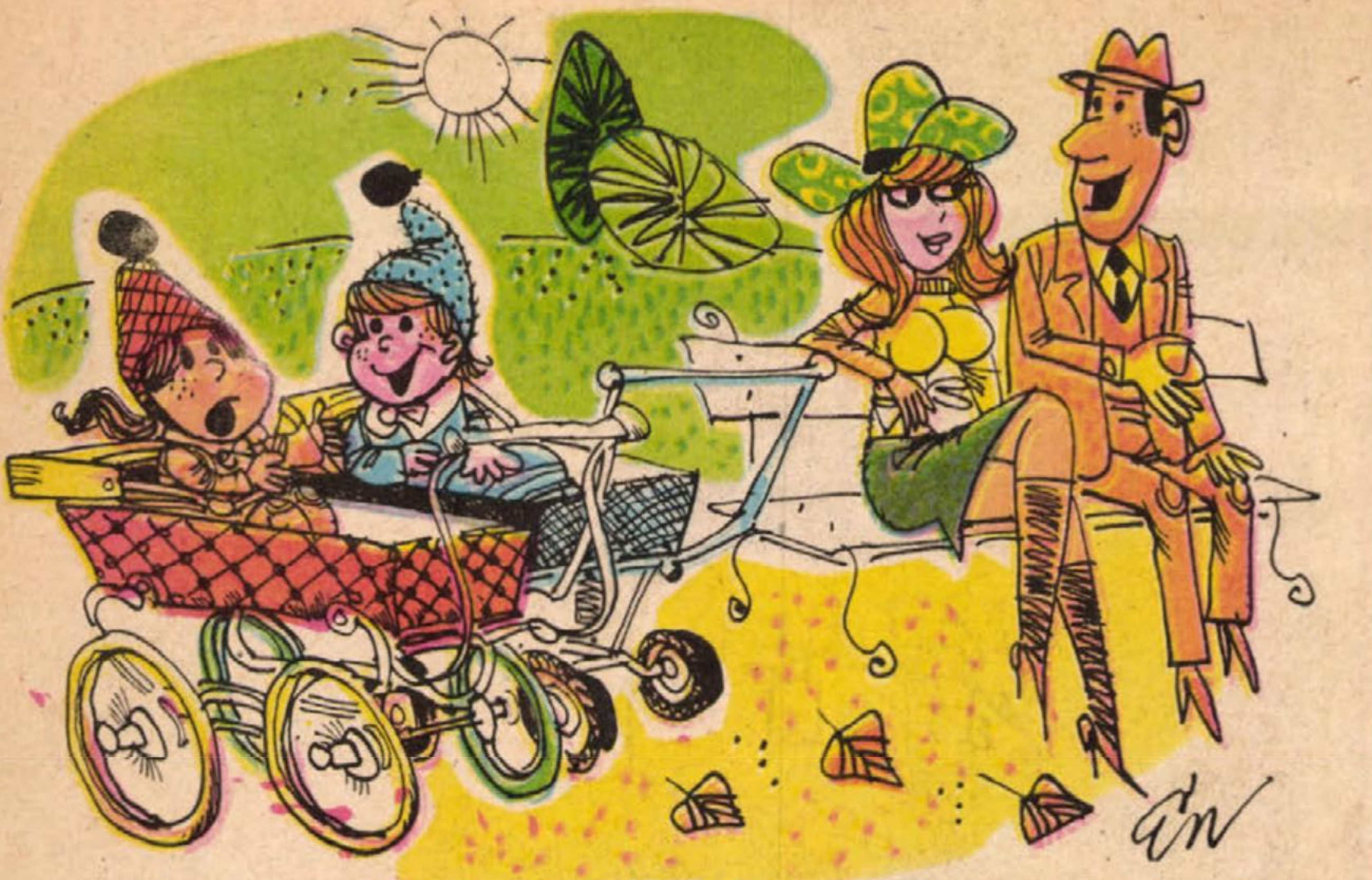

– Ismerem a papám, most tesz tisztességtelen ajánlatot anyukádnak!...

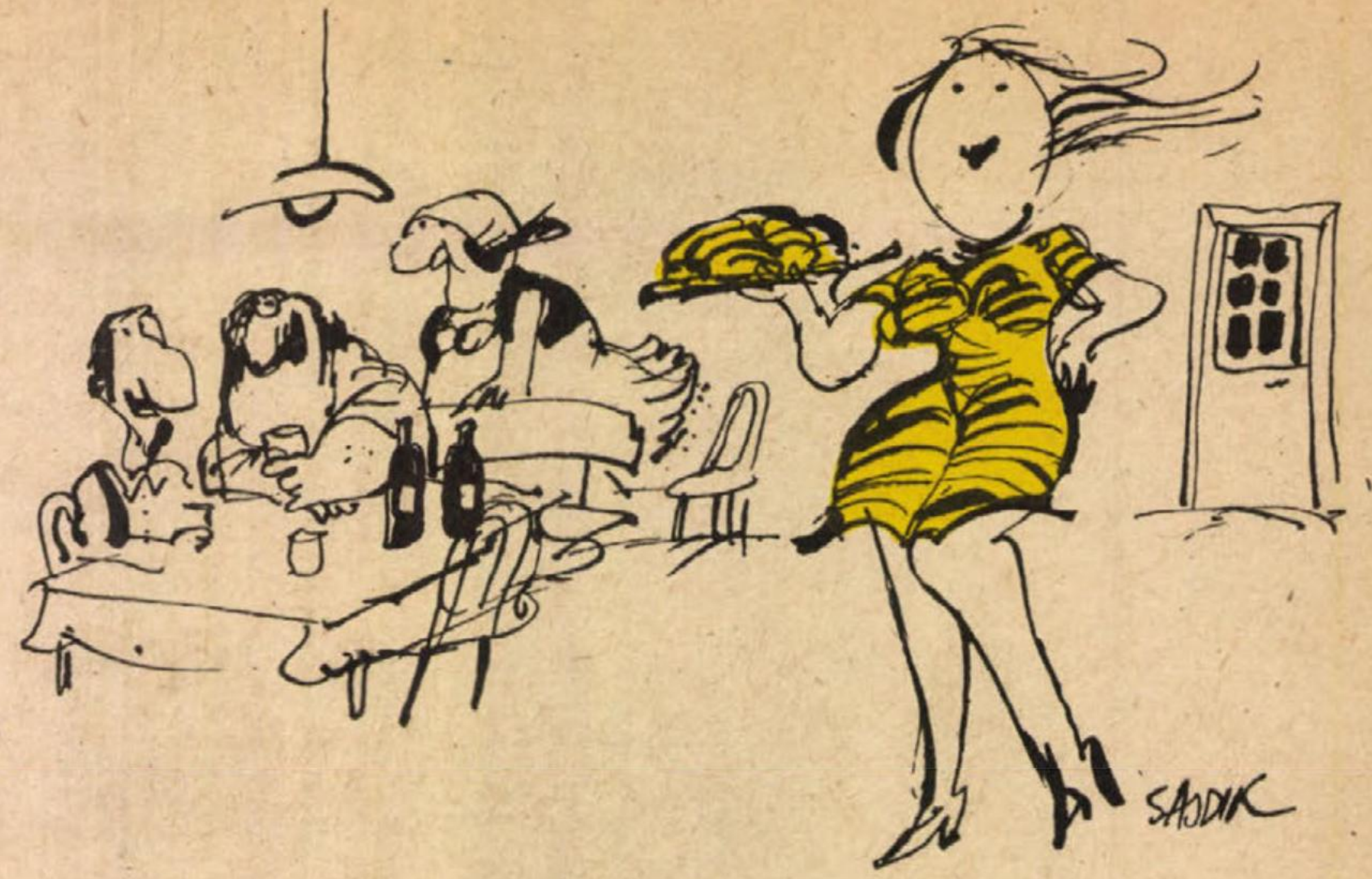

– Ezt a lányt megnézheted Józsi fiam, nem tápon tartottuk, mint az eladó baromfikat!

PLUSZ SOK FŐ

Azt mondják, egy ember annyi ember, ahány nyelvet beszél. Ha tehát valaki a magyaron kívül németül is gagyog valamit, akkor ő már plusz egy fő, de ezt a portán nem kell bemondani.

Én viszont azt tapasztalom, hogy egy ember annyi ember, ahány ismerőse van, hiszen mindegyikkel más nyelvet beszél.

A rekorder ebben Mara, aki főfoglalkozására nézve szőke csoda, másodállásban titkárnő minálunk a vállalatnál, „*Természetesen, főnök elvtárs, hogyne*" — rebegi erényesen, s szemüvege mögül áhítatos közlegényként lesi a parancsokat osztogató tábornokot; időnkint gyorsírással följegyez valamit, majd nesztelenül, mint egy árnyék, visszavonul a párnázott ajtó mögé, azaz inkább elé, ahol Samu bácsi, a nyugdíjas kézbesítő ül. „*Na fater*" — löki most Marácska enyhe francstadti hanglejtéssel, amiből tüstént kitetszik, hogy egy jól menő rózsadombi nőgyógyász egyetlen ivadéka —, „*itt a cucc, nyomás a mincsibe. De aztán nehogy megint a krimóban felejtse az egész hóbelvancot!*" E percben megszólal a telefon, s Mara sejtelmesen búgó, hirtelen altba ereszkedő hangjáról megállapítom, hogy Egon beszél, az építészmérnök, akinek kedvéért Maránk csak este, némi vermutozás után fog hangfekvést változtatni.

Eltelik két hét, s Mara már foghegyről, egy krisztinavárosi úriasszony modorában veti oda Egonnak, mint egy újságkihordónak: „*Az ágyneműt vidd a Patyolatba! És estére ne felejts el virstlit venni. Mit? Tárgyalás? Jellemző. Na hisz nekem mindegy, aranyom, te tudod.*" Mara ugyanis elvált asszony, s most a szíveket tiporja mind üres, mind teli óráiban. Volt férje is fölhívja időnkint a gyerek ügyében; ezt kellemetlen rikácsolás szokta jelezni. A rikácsolás épp úgy Maránkból tör fel, mint a sejtelmes alt, vagy a francstadti argó. „*Ne gyere nekem megint ezekkel az ó-vend társbérleti szövegekkel, fiam. Igenis ragaszkodom hozzá, hogy a gyerek a hét végét veled töltse. Az apjára is szüksége van, ha neked nincs is szükséged őrá.*" Neked van szükséged hét végén a gyermektelen kéglire — gondolom, de a beszélgetés végeztével Mara nyomban lefegyverzőn fordul hozzám, mint egy tisztességben megesett leányanya: „*Maga megérti, ugye, milyen nehéz egy magányos nőnek. Helytállni a munkában is, szülőként is... Higgye el, nem könnyű.*" És sóhajt, mint Tatjána az Anyeginhez írt levél hatodik sora után. Majd föltárcsázza barátnőjét, Jolit, akinek pipiskedő, édelgő, magas fejhangon panaszolja el volt férje szörnyeteg viselkedését.

Mindez akkor kezd érdekes lenni, amikor sor kerül a különféle kombinációkra. Amikor például egyszerre van jelen az igazgató és Samu bácsi, s Mara némi IX. kerületi beütéssel mondja, hogy „*Nanáci, főnök elvtárs*", hogy aztán az öreg kézbesítőhöz ájtatos udvaroncként fordulva mondja: „*Az anyag még nincs készen, Samu bácsi, addig talán foglaljon helyet és igyék egy kávét.*" Ha Dénes (ő Egon másodszereposztásban) véletlenül jelen van, előfordul, hogy hozzám is félig altba sejtelmesített hangon intézi a szót. Egyszer a volt férj és Dénes véletlenül összefutott a titkárságon, s engem valósággal lenyűgözött, hogyan képes Mara eltalálni az alig elképzelhető középutat egy szerelemre gerjedt nősténypuma rekedtes-csábos kurrogása, meg egy öreg, hisztériás papagáj kárálása közt. Pedig csak a dél-libanoni katonai helyzetről cseréltek eszmét.

Adódott még néhány említésre méltó kombináció. 1. Mara éppen a barátnőjével, Jolival telefonál (*pipiskedő fejhang*), amikor kinéz a párnázott ajtó mögül a góré. (*Fejhangból glisszandóval hasbeszélő dünnyögés; ebbe menetközben, szinte észrevétlenül, hivatalos színezet csússzen.*) 2. Tihamér — aki nem más, mint Dénes másodszereposztásban — éppen akkor lép be az ajtón, amikor Maránk a lehető legfrancstadtibb stílben osztja ki Samu bácsit. (*Mara egy csapásra, mint Eliza Doolittle a Pygmalionból, úgy kezd beszélni, akárha Samu bácsi az angol királynő volna, anélkül azonban, hogy a cockney kiejtés maradéktalanul kiveszne hódoló szavaiból.*)

Végül itt a minapi eset. Szombaton benn felejtettem az esernyőmet a hivatalban, vissza kellett mennem érte. A párnázott ajtó nem volt egészen betéve. Mara kiszűrődő hangja fölért egy partitúrával, noha egyetlen szava sem volt pontosan kivehető. Tárgyias-fegyelmezett közlegényi stílus (*ahá! a góréval van*), melyet váratlanul éles sikkantás követ. (*A főnök a hivatalos kérdések megvitatásáról magántermészetű ügyekre tért át.*) Most alaposan kitartott generálpauza következik, majd valamiféle hörrenő alt turbék, mely rövid időre suttogásba fordul, hogy végül a koloratúrszoprán Csengettyű-ária egyik részlete csendüljön fel. Sajnos, a művészi hatást alaposan tönkretettem azzal, hogy meghökkenésemben elejtettem az ernyőt. Néma csönd lett. Akkora csönd, hogy a főnök pisszenését is meg lehetett volna hallani. Meg is hallottam. Aztán Marácska tulipiros — s ezúttal szemüveg nélküli — orcája és szétborzolt szőke sörénye jelent meg az ajtókeretben.

— Ó, maga az... Csúnya fiú, úgy megijesztett. (*Társasági dáma csevegése, à la George Sand.*) Ööö... Még benn maradtunk. A főnök elvtárs... izé... szeretne... izé... szeretne felköszönteni a névnapom alkalmából.

Pillantásom az íróasztalán álló naptárra révedt. Lehetséges, hogy a Mara csak fölvett név; mindenesetre annyi szent, hogy ezen a szombaton Arnold napja volt.

— Olyan nő ez, hogy hét nyelven beszél! — mondta nemrég nekem egy ügyfél, és csettintett.

Hét? Alaposan alábecsülte a mi kis Arnoldunkat.

Timár György

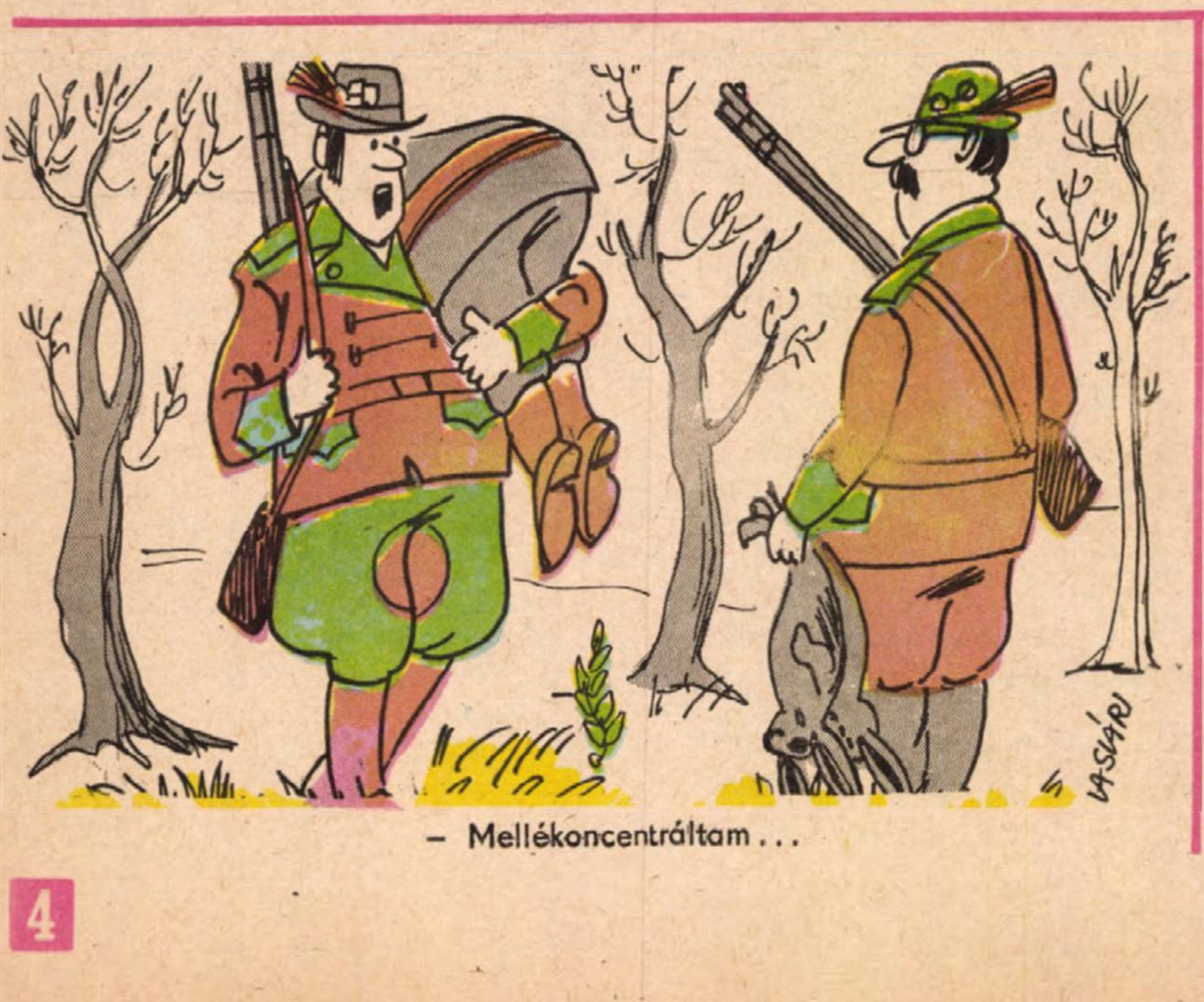

– Mellékoncentráltam...

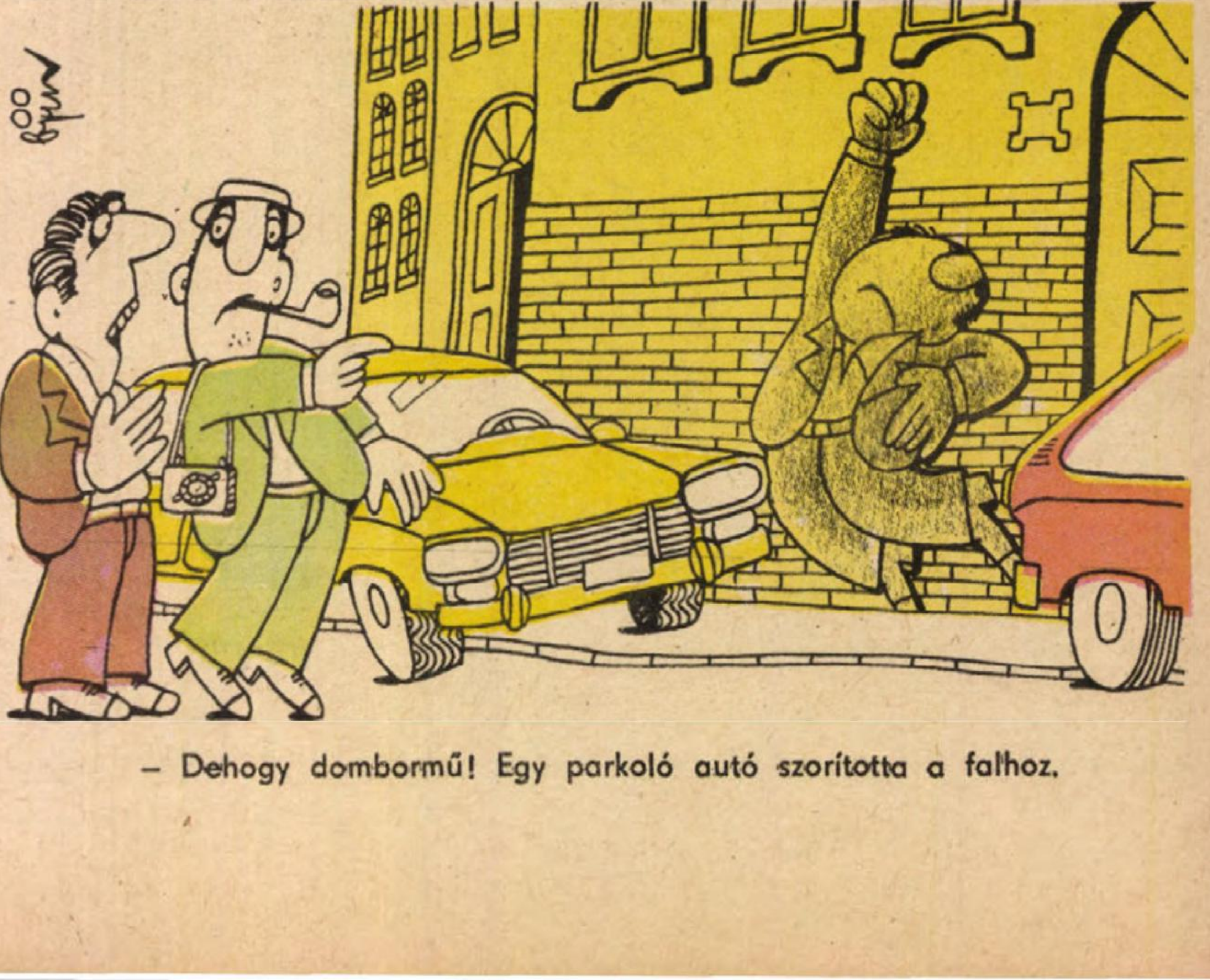

– Dehogy dombormű! Egy parkoló autó szorította a falhoz.

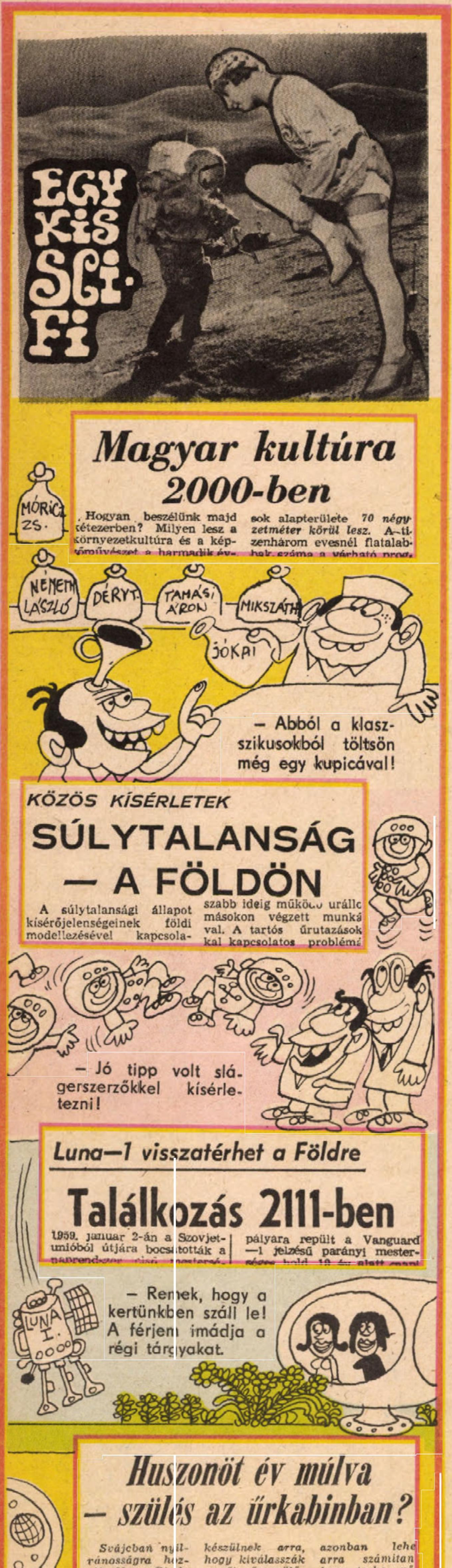

Magyar kultúra 2000-ben

Hogyan beszélünk majd kétezerben? Milyen lesz a környezetkultúra és a képzőművészet a harmadik év-

sok alapterülete *70 négyzetméter körül lesz.* A tizenhárom evesnél fiatalabbak száma a várható prog-

– Abból a klasszikusokból töltsön még egy kupicával!

KÖZÖS KÍSÉRLETEK

SÚLYTALANSÁG — A FÖLDÖN

A súlytalansági állapot kísérőjelenségeinek földi modellezésével kapcsola-

szabb ideig működő űrállo másokon végzett munká val. A tartós űrutazásokkal kapcsolatos problémá

– Jó tipp volt slágerszerzőkkel kísérletezni!

Luna—1 visszatérhet a Földre

Találkozás 2111-ben

1959. január 2-án a Szovjetunióból útjára bocsátották a naprendszer első mestersé-

pályára repült a Vanguard —1 jelzésű parányi mesterséges hold 19 év alatt csak

– Remek, hogy a kertünkben száll le! A férjem imádja a régi tárgyakat.

Huszonöt év múlva – szülés az űrkabinban?

Svájcban nyilvánosságra hozták Hans Giudo

készülnek arra, hogy kiválasszák a női űrrepülő-

azonban lehe arra számitan hogy terhes nő

– Ne izgassa fel magát asszonyom, de van egy kis eltérés!

Fülöp György rajza

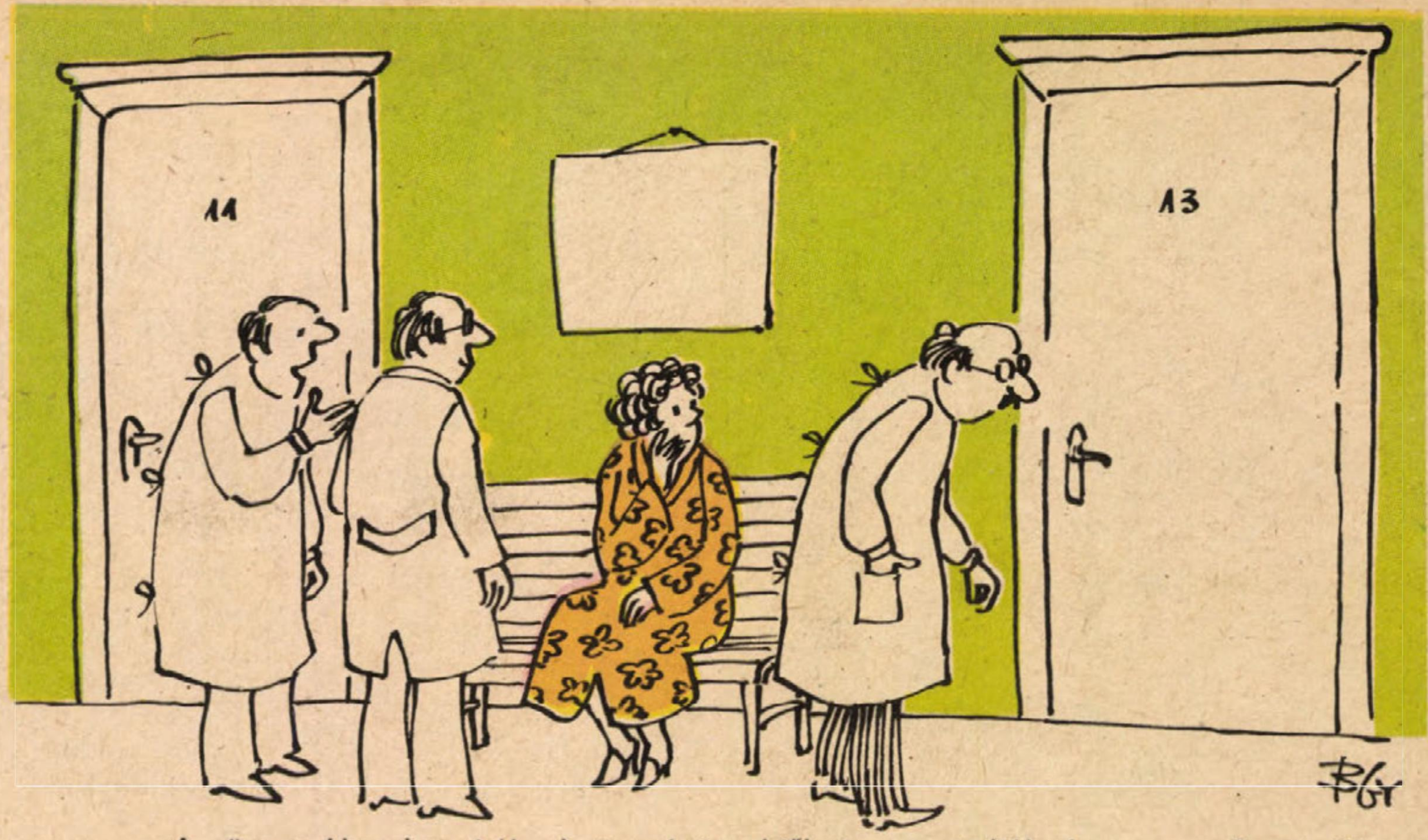

– Az öreg akkor kap hálapénzt a betegektől, ha megtudják, hogy nem ő operálja őket.

GYÜMÖLCSÖZŐ PEDAGÓGIAI MUNKA

Az elmúlt két hétben a Bárczi Benő Gimnázium diákjai, egy fiú- és egy leánybrigád, szüreti munkára mentek a Radványi Állami Gazdaság szőlőjébe. Elszállásolásukról jó előre gondoskodtak: a lányok Toldi Miklósné brigádját egy régóta nem használt jégveremben helyezték el, a fiúkat a gazdaság Vörös Rébék Vadásztársasága szállásolta el, nyúlketrecekben. Ám az ismerkedési est igen hangulatos volt, az állami gazdaság dolgozói, afölötti örömükben, hogy megérkezett a segítség, egy kicsit fel is öntöttek a garatra: a diákok irányításával megbízott Szibinyáni Jankó bácsi — éjfélkor — három gimnazistával a foga között ropta a helybeli táncot, élete párja, Ágnes asszony pedig megmutatta a lányoknak, hogy a munka után hol mossanak.

Az éjszaka egy kissé hűvös volt, mert a diákok egy szekéralja venyigét kaptak, hogyha fáznak, fonjanak belőle maguknak takarót és bizony lassan ment a fonás; ráadásul a fiúk hiába takarták be magukat a venyigével, a nyúlketrecben a lyukas dróthálón feküdtek és így alulról erősen bejött a talaj menti fagy. Ezért sűrűn felkeltek éjszaka és futkároztak a jégveremből hozzájuk csatlakozott lányokkal, hogy felmelegedjenek. Hajnalban azután üdvözlő táviratot küldtek a tornatanáruknak, megírva, hogy nem hanyagolják el iskolán kívül sem a testnevelést.

Alig pirkadt, már talpon volt valamennyi brigád és felputtonyozva indultak a szőlőhegyre, ahol a szőlőszüretelő-gépek által le nem szedett fürtöket kellett összeszedni és felkutatni. Munkájukat sűrű és rejtett tövisű melléknövényzet nehezítette, ám az ügyesebbeknek még a déli pihenőig is maradt két sértetlen ujja, mellyel fel tudta csípni a szőlőfürtöt és puttonyába helyezni.

A szokatlan munkától a fiúk-lányok alaposan kifáradtak és farkaséhesen indultak ebédelni. A vendégszüretelőket megható figyelmességgel várták az ebédlőben és ősi szokás szerint: kenyérrel és sóval kínálták. Az éhesebbje kétszer is vett magának a sóból, majd — a délutáni munka előtt — még egy kis matematikai gyakorlat várt rájuk:

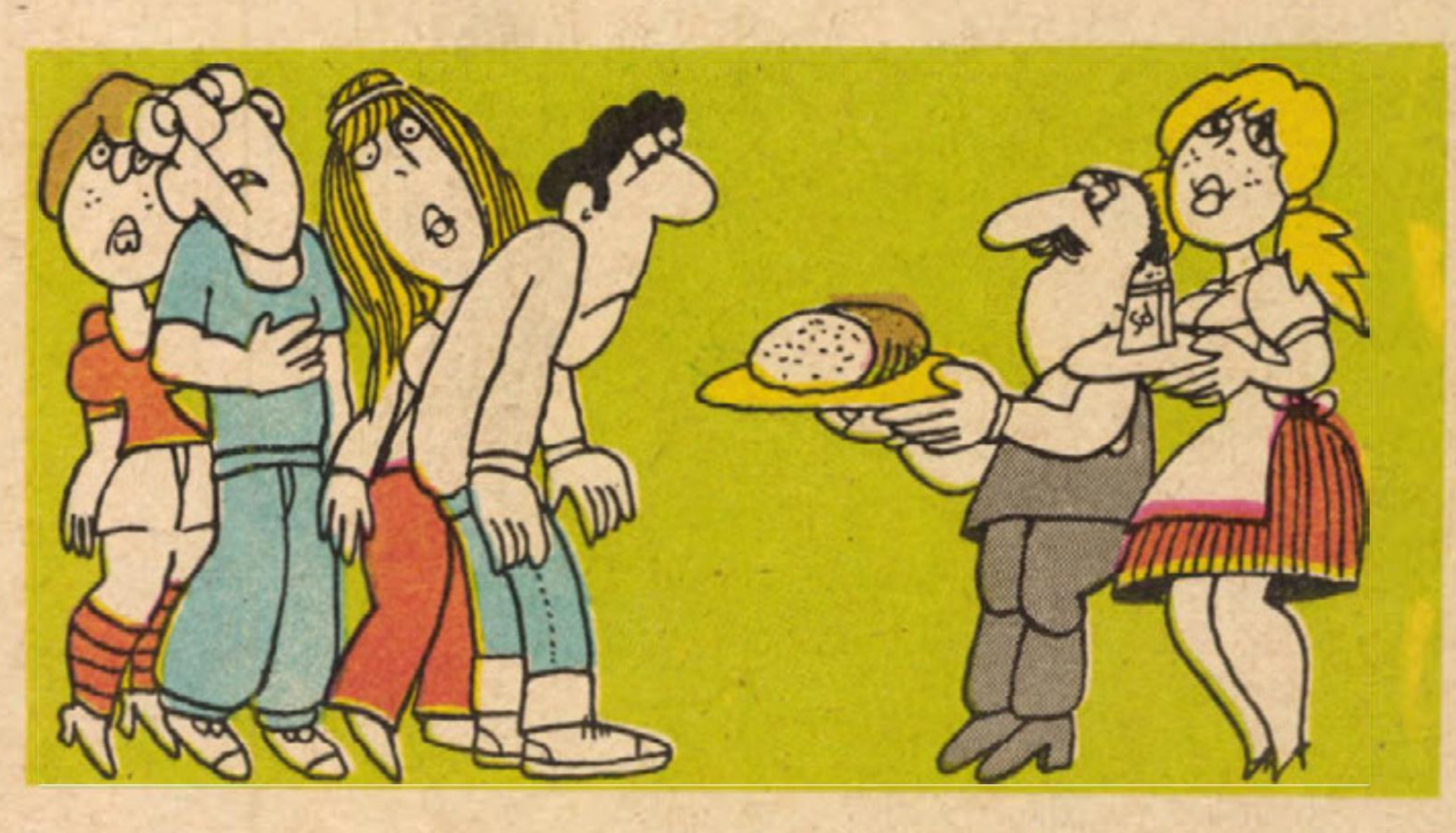

— Számítsátok ki — diktálta le a feladványt Király Eduárd, a gazdaság főkönyvelője —, hogyha egy puttonyba húsz kiló szőlő kerül és négy mázsa szőlőért kaptok tizenöt forint negyven fillért, hány szőlőszem kerül fél ötig kilenc puttonyba, ha a szőlőszemek átlagos kerülete harminc milliméter. Aki a helyes választ adja, az egy piros pontot kap az ellenőrző könyvébe, amelyből levonásba kerül az az idő, amelyet a feladvány kiszámításával töltött el, szőlőszedés helyett.

A szüreti munka jó hatását talán legszebben mégis egy szülő leveléből mérhetjük le. Idézzünk e levélből, melyet a boldog szülők a „Családi Lap" illetékes rovatához írtak, hangot adva őszinte örömüknek.

„Nekünk, gondos szülőknek — olvashatjuk a levélben —, sok nyugtalanságot okozott a kislányunk, Abigél. Harmadikos gimnazista létére örökké futott csak el hazulról, azt sem tudtuk sokszor, hogy hová. Csak terült-fordult és már itthon sem volt, sok bánatot okozva nekünk, aggódó szülőknek.

De most, mióta hazajött a szüretelésből, mintha csak felcserélték volna. Már harmadik napja, hogy megérkeztek, és azóta egyfolytában fekszik az ágyában, eszébe nem jut, hogy elcsavarogjon.. Olyan boldogok vagyunk: úgy látszik a mi kis Abigélünk megtalálta a családi élet melegét, otthonra talált szerető szülei körében. Köszönjük. Kund-család."

Somogyi Pál

öregek hónapja

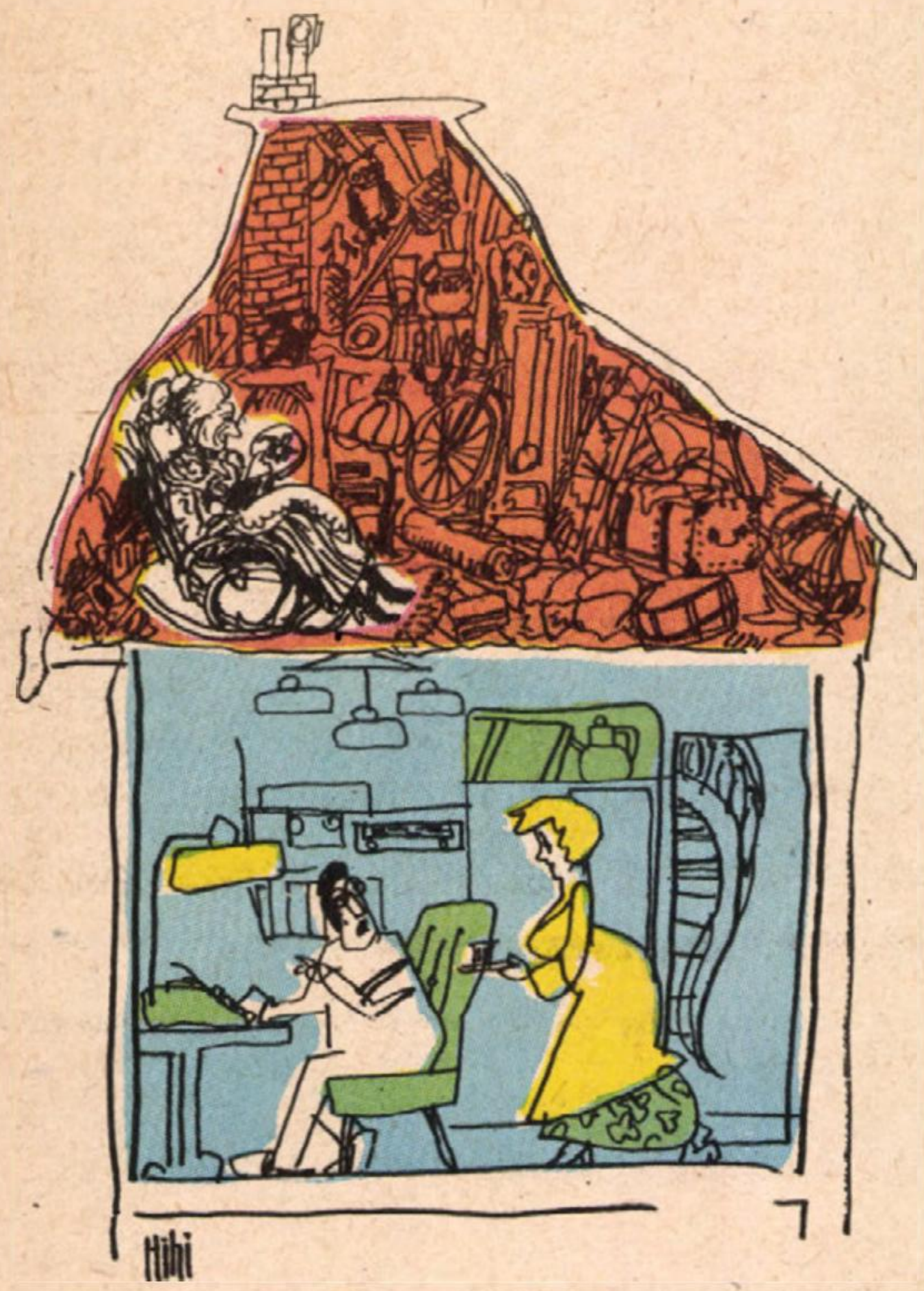

– Meg kéne látogatni a nagymamát, nem gondolod?!

A HOSSZÚ ÉLET TITKA

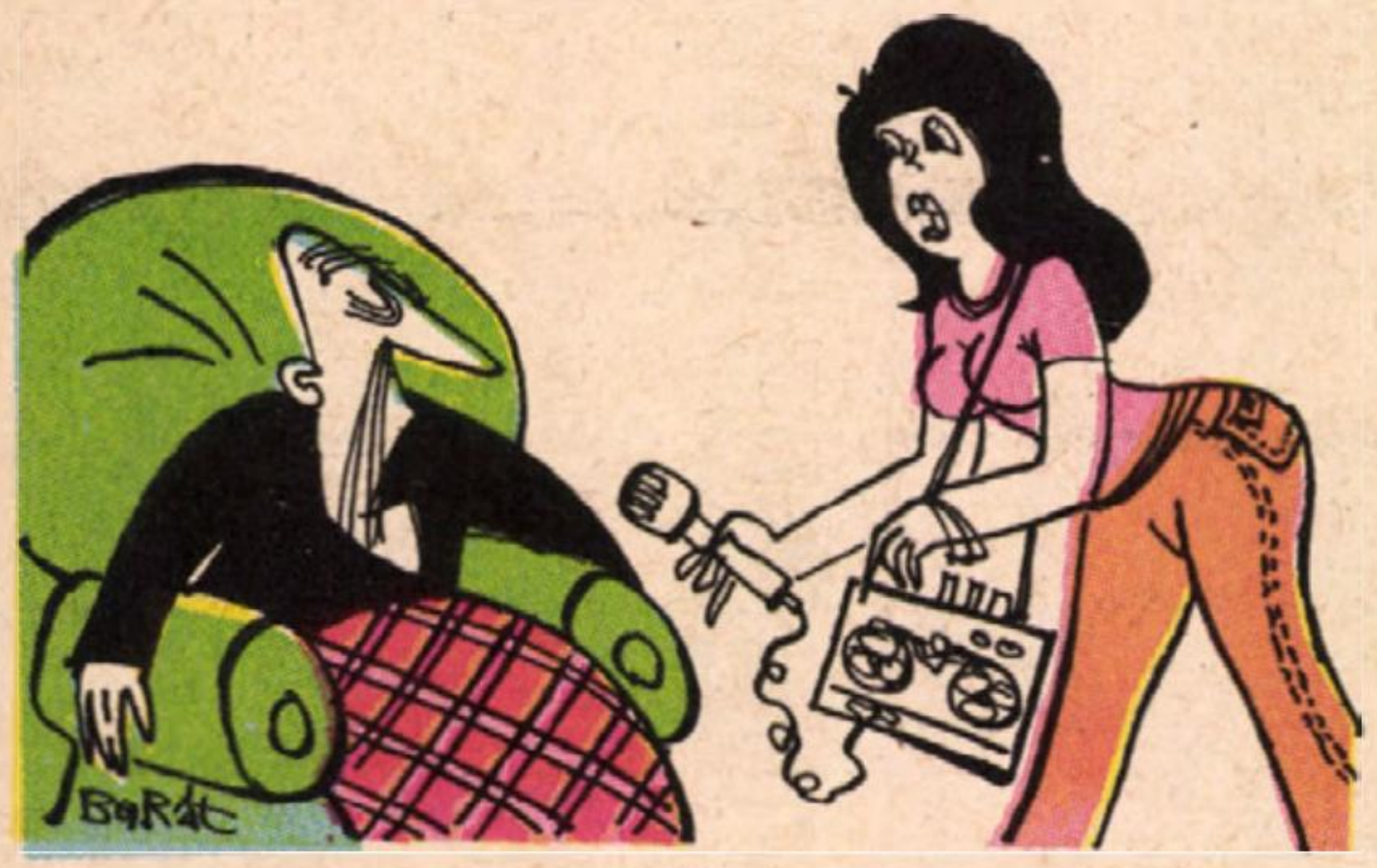

– Annak idején a Kálvin teret, a BAH csomópontot, most pedig Marx teret kerülöm el.

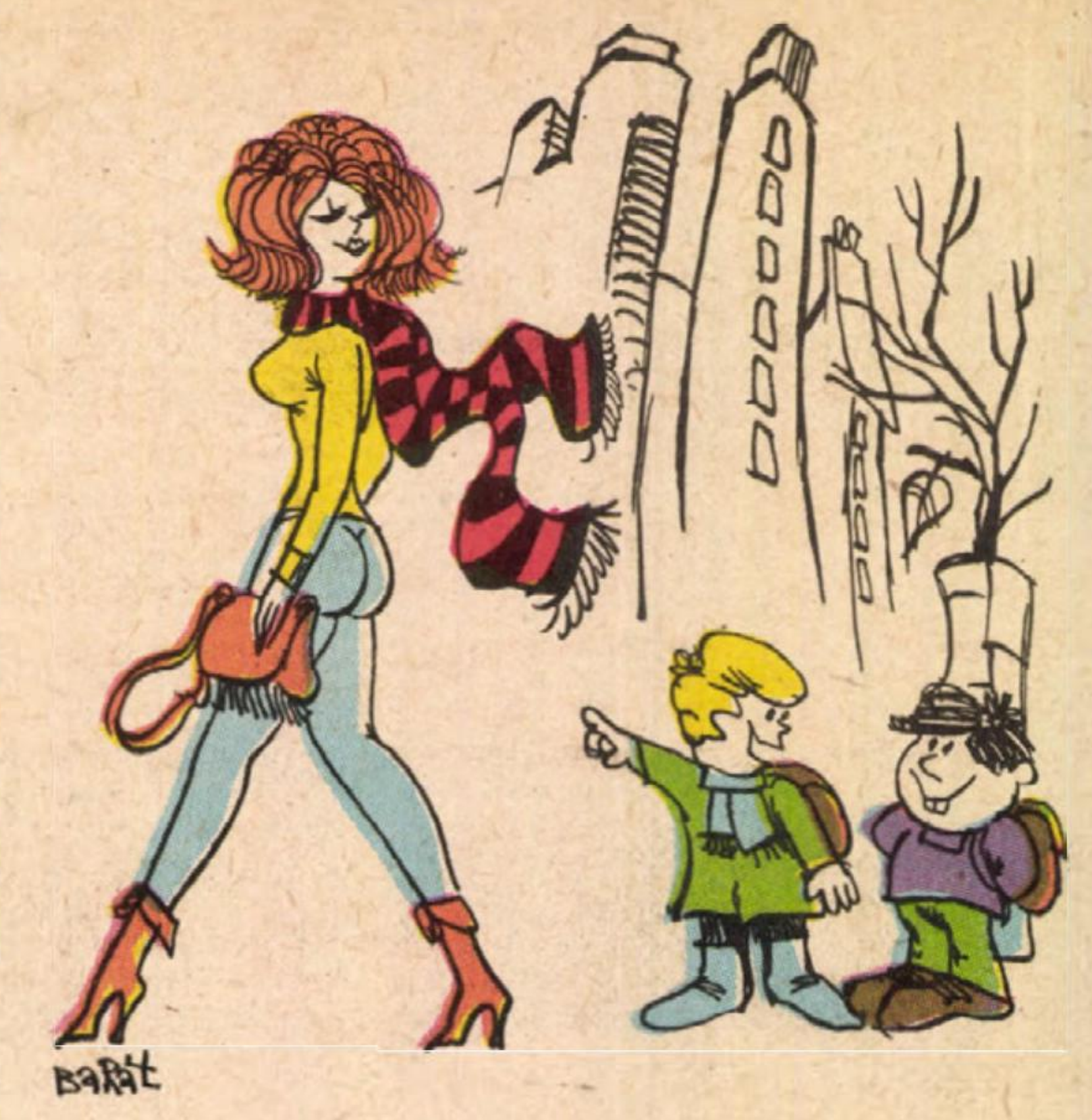

– Ne marháskodj, a nagyanyád lehetne!

MAGAS ÉLETKOR

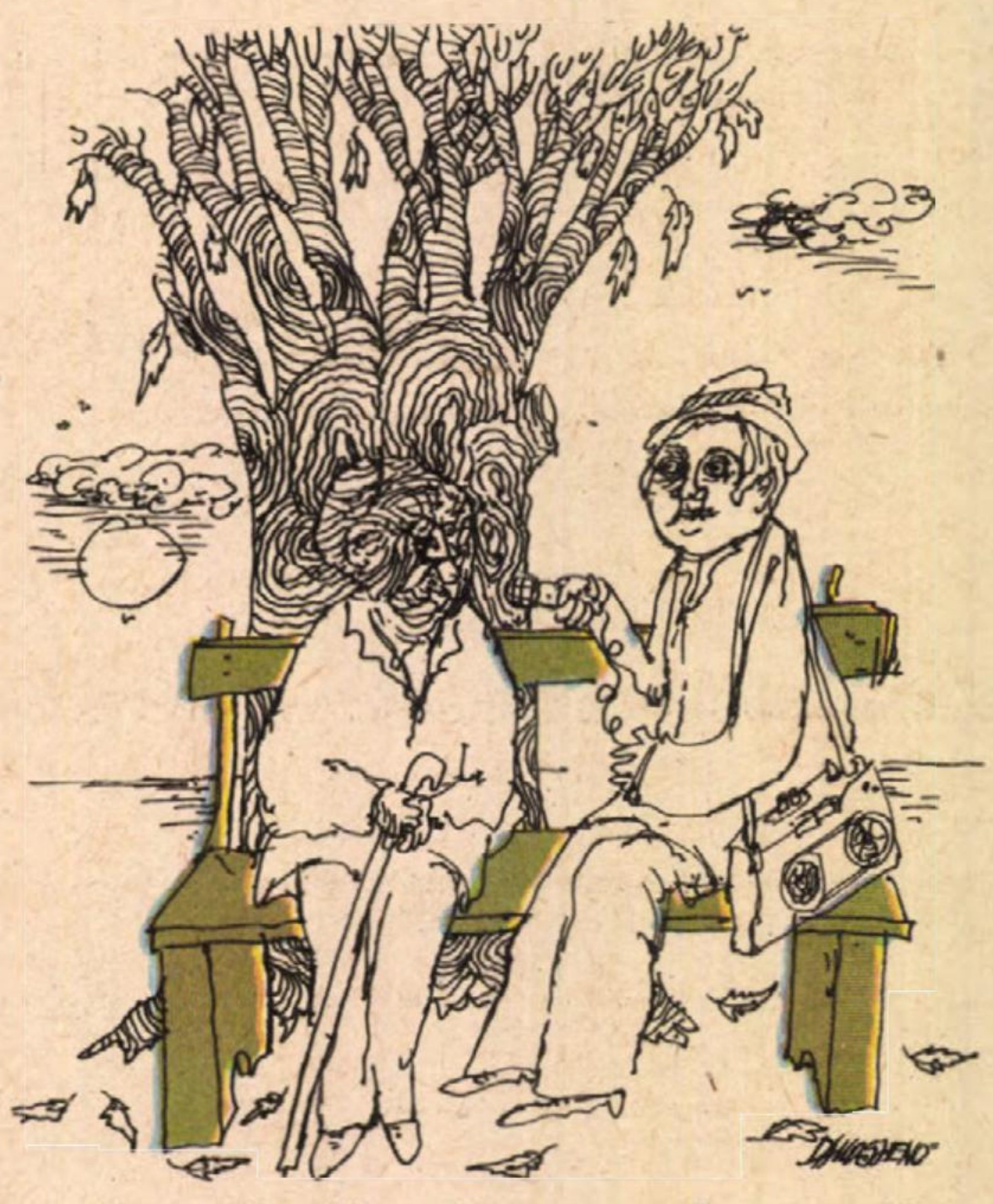

– Ezt a fát akkor ültettem, amikor nyugdíjas lettem...

TRIBÜN

A búvár mélytengeri kutatást végez. Egyszerre csak üzenetet kap a fejhallgatón a hajóról:

— Azonnal gyere fel.

— Miért?

— Süllyedünk.

* * *

A kapus fájdalmas arccal kel fel a földről egy összecsapás után. Nem bírja a karját emelni. Az orvos megröntgenezi.

— Hát ez bizony törés.

— Rémes — mondja a kapus. — Na és, súlyos?

— Nem túlságosan súlyos — mondja az orvos. — De azért egy kulcscsonttörést sem szabad félvállról venni.

* * *

Felirat egy kingstoni sportklub hirdetőtábláján:

— Délután kettőtől négyig és tornádó alatt a golfozás szünetel.

* * *

A baseball statisztikus játék. Minden mozzanatáról évtizedekre visszamenően tenger adatot gyűjtenek össze. Így próbálják mérhetővé tenni ezt a csapatjátékot. Hank Aaron, a híres játékos ezzel kapcsolatban jópofa megjegyzést tett, amely talán nem is csak a baseballra érvényes.

— A statisztika segítségével mindent be lehet bizonyítani — mondta. — Kivéve az igazságot.

* * *

Eric Segalnak, a Love Story szerzőjének gratulálnak, hogy egy hét alatt két nagyszerű novellát is sikerült írnia. Egy jóbarát megkérdezi:

— Hogyan csináltad?

— Nézd — mondja az író —, nagyon feltört a tenyerem, napokig nem tudtam teniszezni...

(p. p.)

ÁRUISMERET

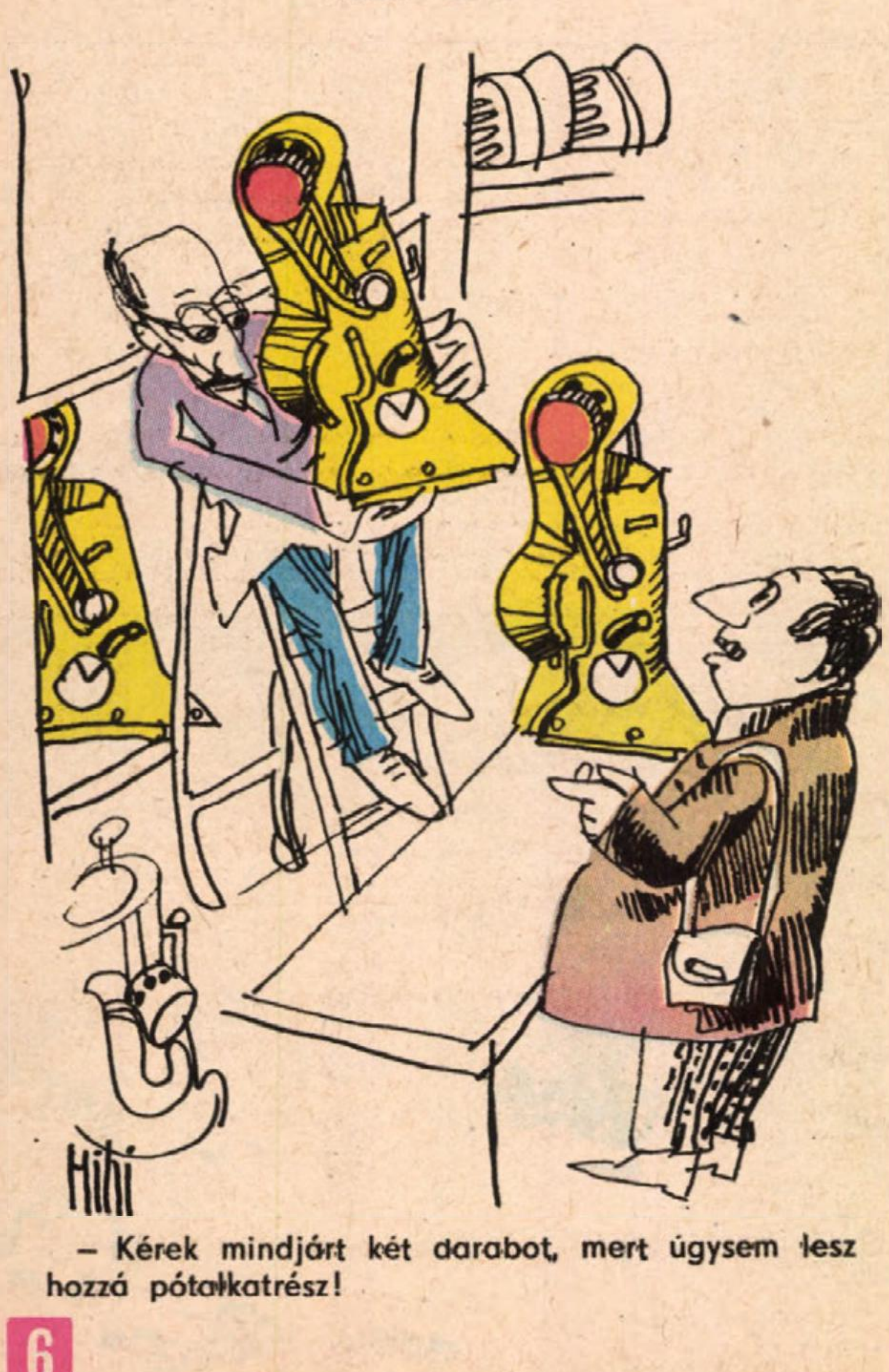

– Kérek mindjárt két darabot, mert úgysem lesz hozzá pótalkatrész!

ÁTÉLÉS

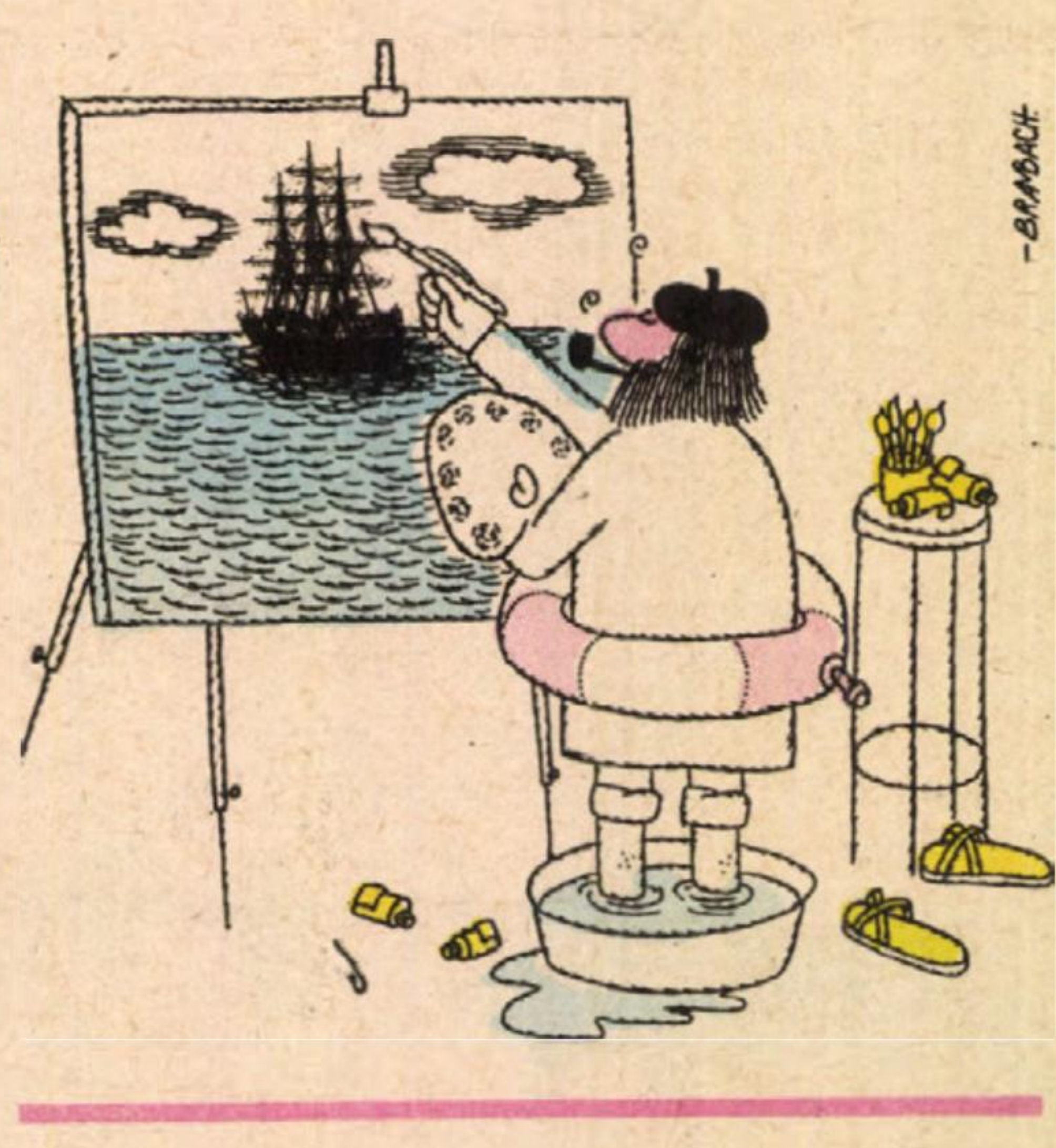

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Gizikét nem vették fel a balettiskolába. A vizsgáztató tanár kijelenti:

— Két dolog miatt nem lehet a kislányból táncosnő. A jobb és a bal lába miatt...

MÁSODÁLLÁS

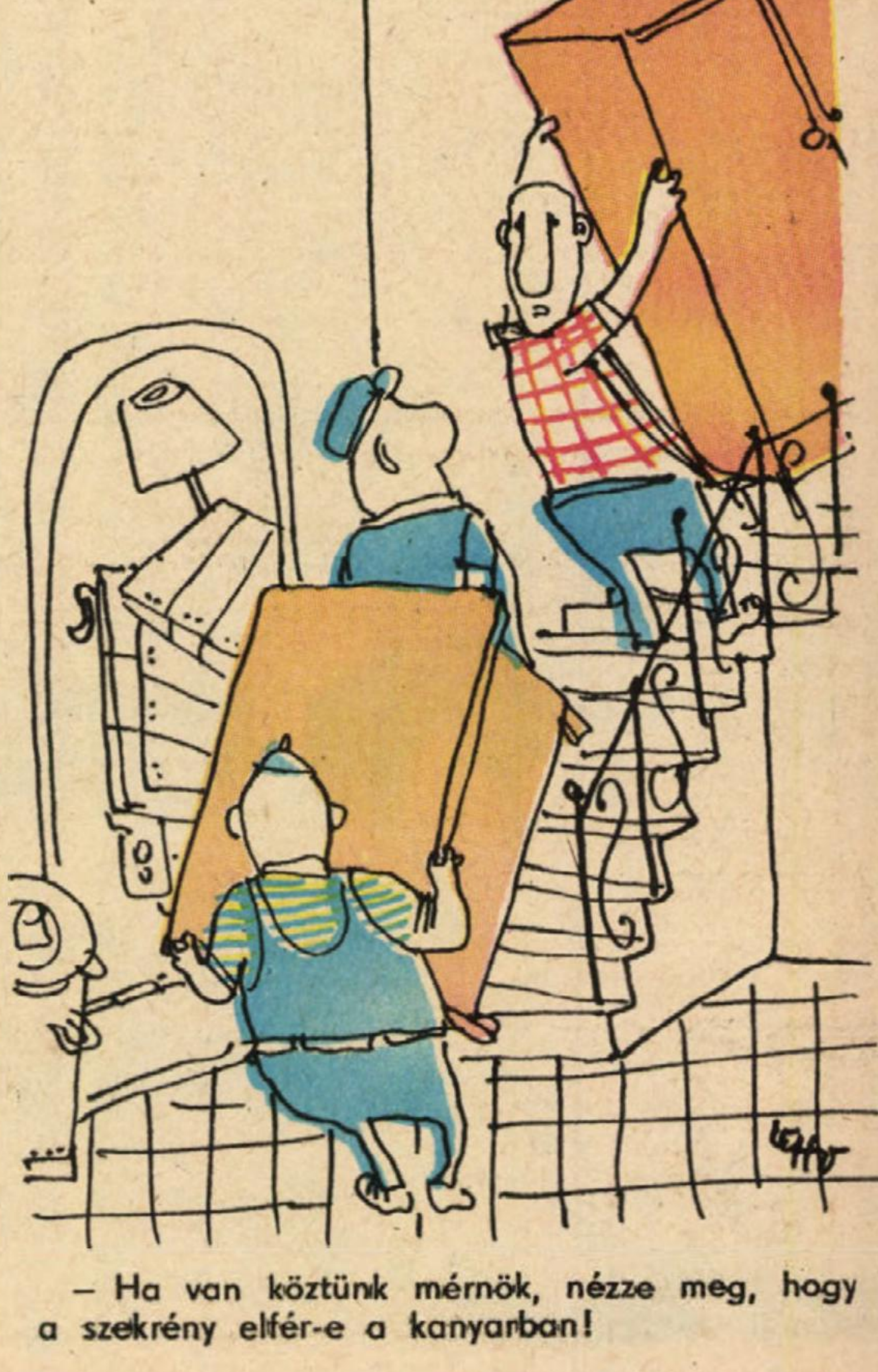

– Ha van köztünk mérnök, nézze meg, hogy a szekrény elfér-e a kanyarban!

SOKKOLÓ SZÍNHÁZ

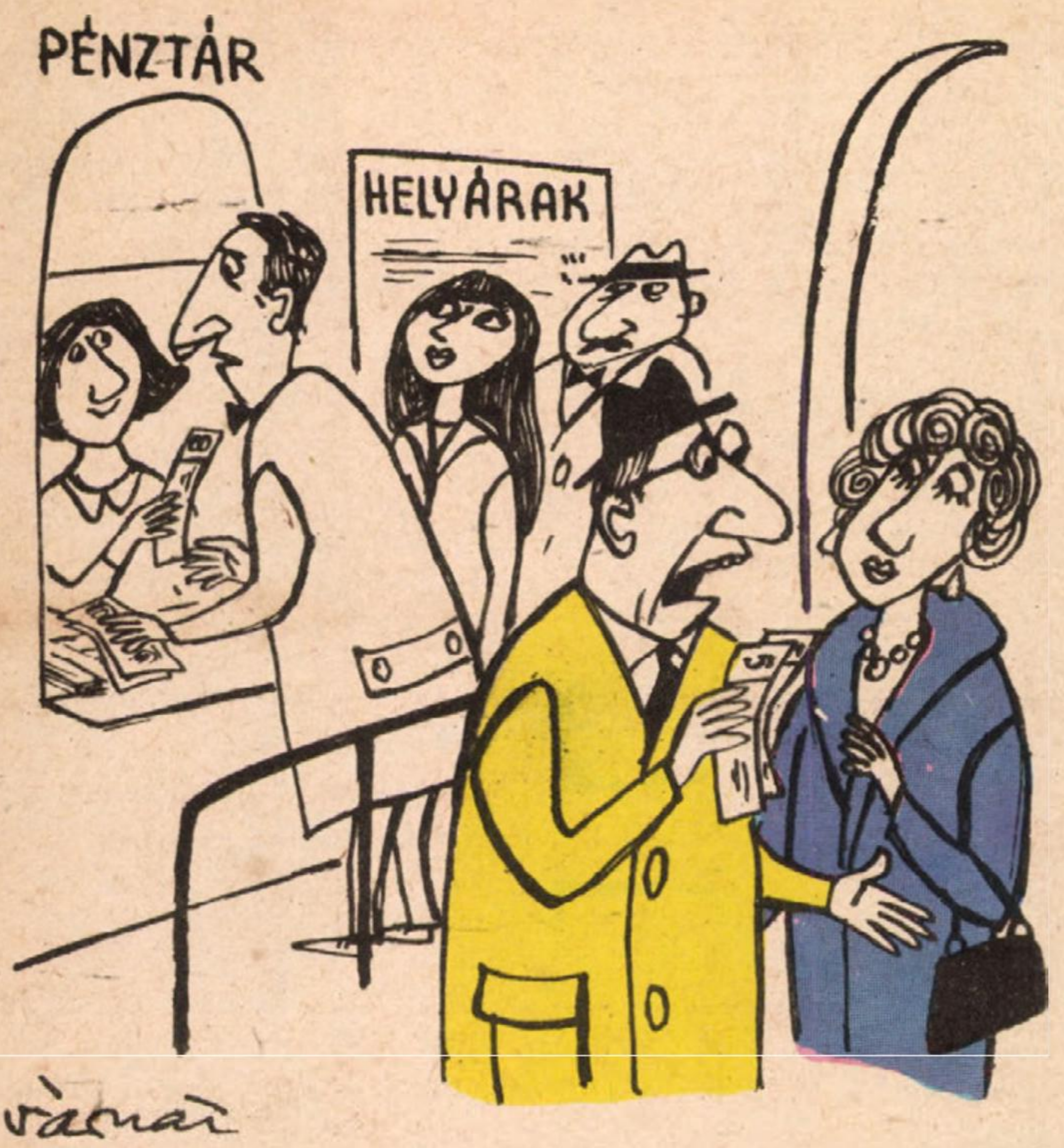

– Már a jegyárakkal sokkolják az embert!

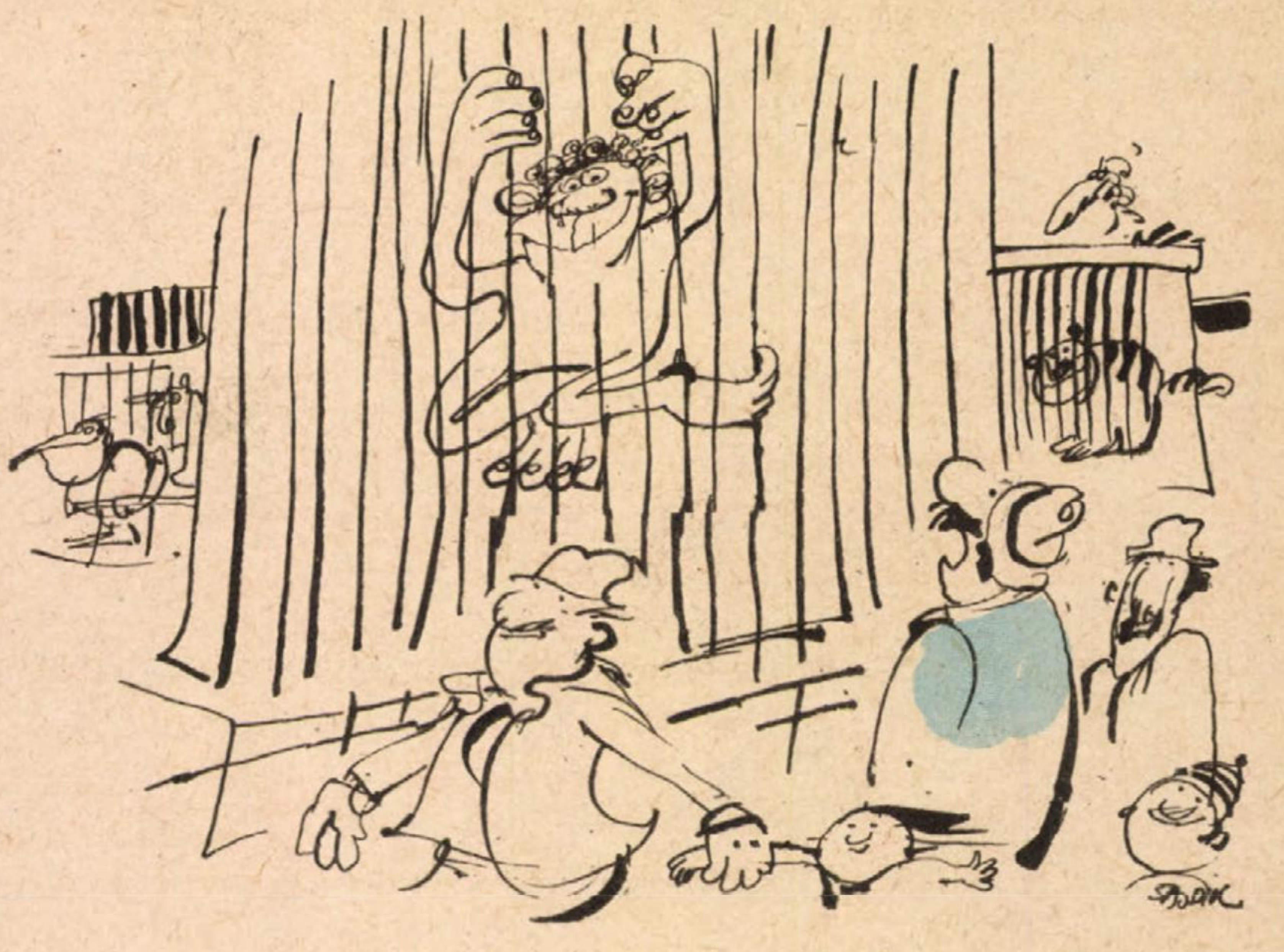

– Téved asszonyom, én nem tölthettem önnel forró éjszakákat a trópuson!

SCIFI MÚZSA

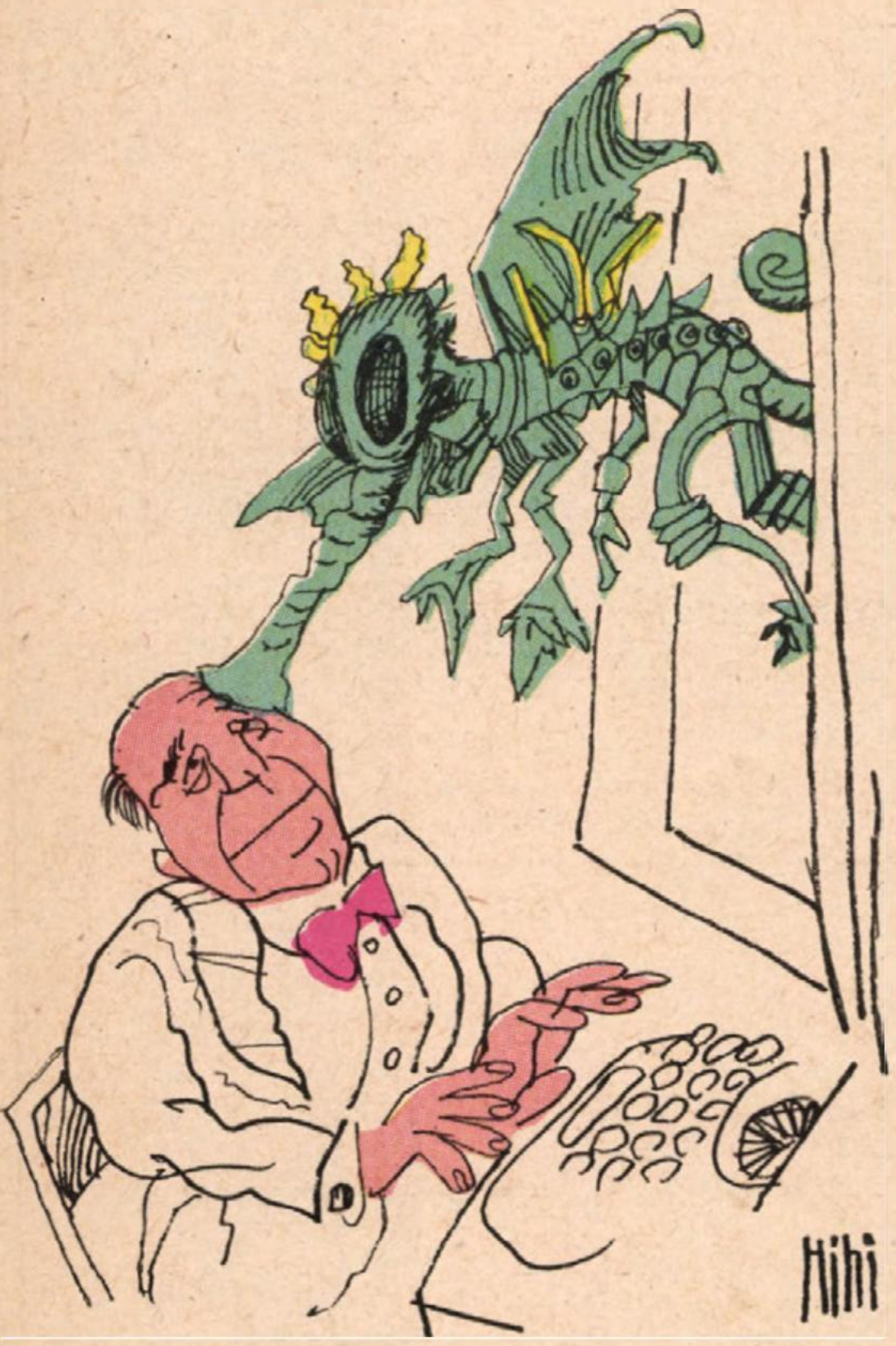

HARC A GÉNEKKEL

Akaratom ellenére modern dologra ébredtem. Rágtam a kispárnám csücskét, mintha ő tehetett volna arról, hogy nem kiflinek született. Amikor aztán le is haraptam, a dolog nekem is kezdett különösnek tűnni. Csakhogy nem tudhattam, hogy mindezt apám egyik belém született génje miatt műveltem.

Felkelés után fél tubus fogkrémet nyomtam a fogkefémre, majd bokáig érő vizet csináltam a fürdőszobában, s ráadásul a melegvíz-csapot is csöpögni hagytam, ám fogalmam se volt, hogy mindezt miért, pedig ezt a szokásomat a másodfokú Gizi nagynéném génjei hozták örökségként belém.

Reggel gyorsan leszaladtam a közértbe, és számomra is érthetetlenül olyan luxuscikkeket tettem a bevásárlókosaramba, mint a lépesméz, meg a sűrített tejkrém. A kádfényről nem is beszélve. Dehát ki a csoda gondolta volna, hogy még a közértbe is követnek anyám génjei!?

Az úttesten viszont keresztanyám génje miatt futottam át szabálytalanul, mire a menetirányomnak megfelelően két egymást követő személygépkocsi futott össze szabályosan.

Ekkor már tényleg kezdtem sejteni, hogy valami nem stimmel sejtjeimben, azonban a munkahelyemen időnként mégis csikorgattam a fogam, és telepöfékeltem cigarettafüsttel a szűkebben vett munkahelyi légkörömet, aminek közvetlen mellettem ülő kollégám nem nagyon örült, de nem tudhatta, hogy nem én, hanem nagyapám génjei füsttöltek ki vele.

Ezek után talán mondanom se kell, hogy apai ágról Sanyi bácsi génjeivel mentem piszkos kézzel ebédelni, bár nem is ez volt a legnagyobb bajom ebéd közben az ő génjeivel, hanem az, hogy egy picit szürcsöltem a forró levest.

Kora délután nagyanyám génjei miatt sziesztáztam, kávéztam és krémest ettem, majd ükapám génjeivel randevúztam egy presszóban, ahol azt ittam, amit ő diktált belém.

Hazafelé elfelejtettem kenyeret venni ópapám génjei miatt, majd különböző jeleneteket és dühkitöréseket rendeztem a lakás legkülönbözőbb helyein az ősunokanővéremtől örökölt gének következtében.

Estefelé megtért belém a napam génje, ezért hanyagul ágyaztam meg, nem mostam fogat, és trehányul dobtam a szék karfájára a nadrágomat. Aztán ipám génje horkolt a torkomban.

Ipam génjének horkolása közben már csak a honfoglaló magyarok génjei foglaltak helyet az összes sejtemben, így kezdtem kiszorulni saját magamból, azonban teljesen mindegy, hogy magamban vagyok-e, ha a sok öröklött tulajdonság miatt nekem abszolút nincsenek saját génjeim.

Persze, azért egy kicsit nevetek ezen a tényen, mert én ebben a helyzetben igazán nem vagyok felelősségre vonható cselekedeteimért, s boldogok lehetnek utódaim, ha ilyen felelősségteljes időkben majd ezt öröklik tőlem!

Tormai László

AZ AUTÓSZTRÁDÁK JÖVŐJE

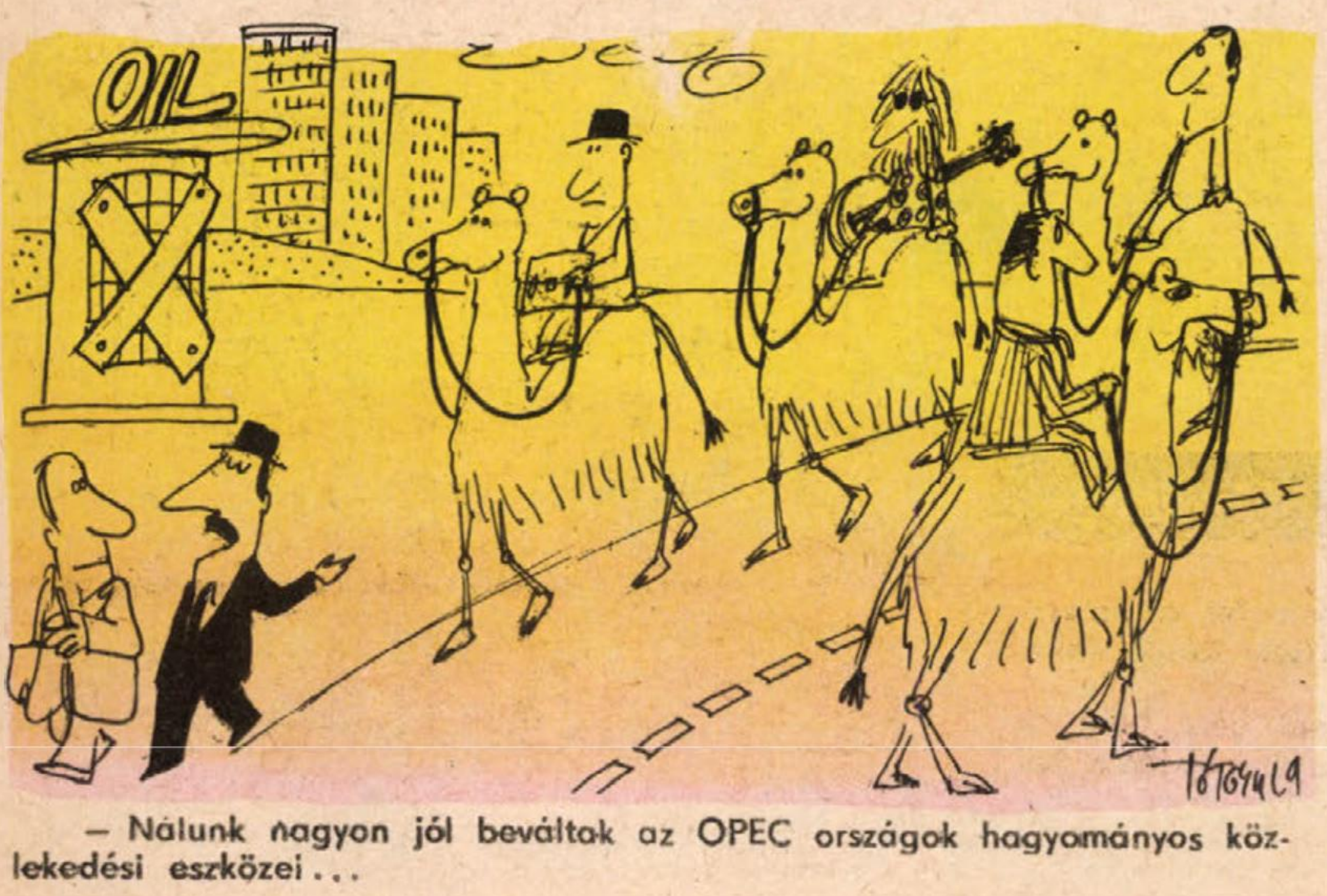

– Nálunk nagyon jól beváltak az OPEC országok hagyományos közlekedési eszközei...

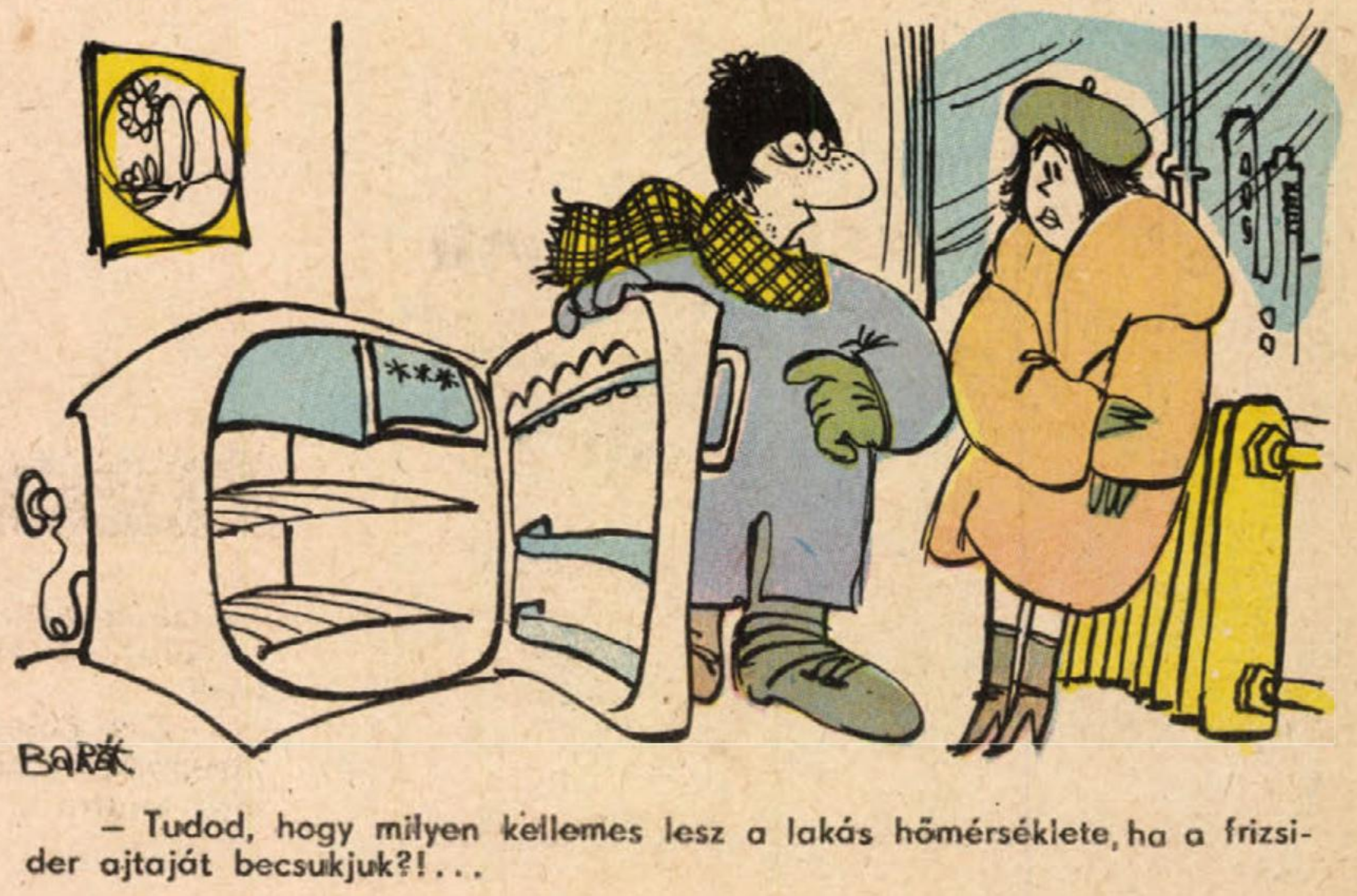

– Tudod, hogy milyen kellemes lesz a lakás hőmérséklete, ha a frizsider ajtaját becsukjuk?!...

MÚZEUMI HÓNAP

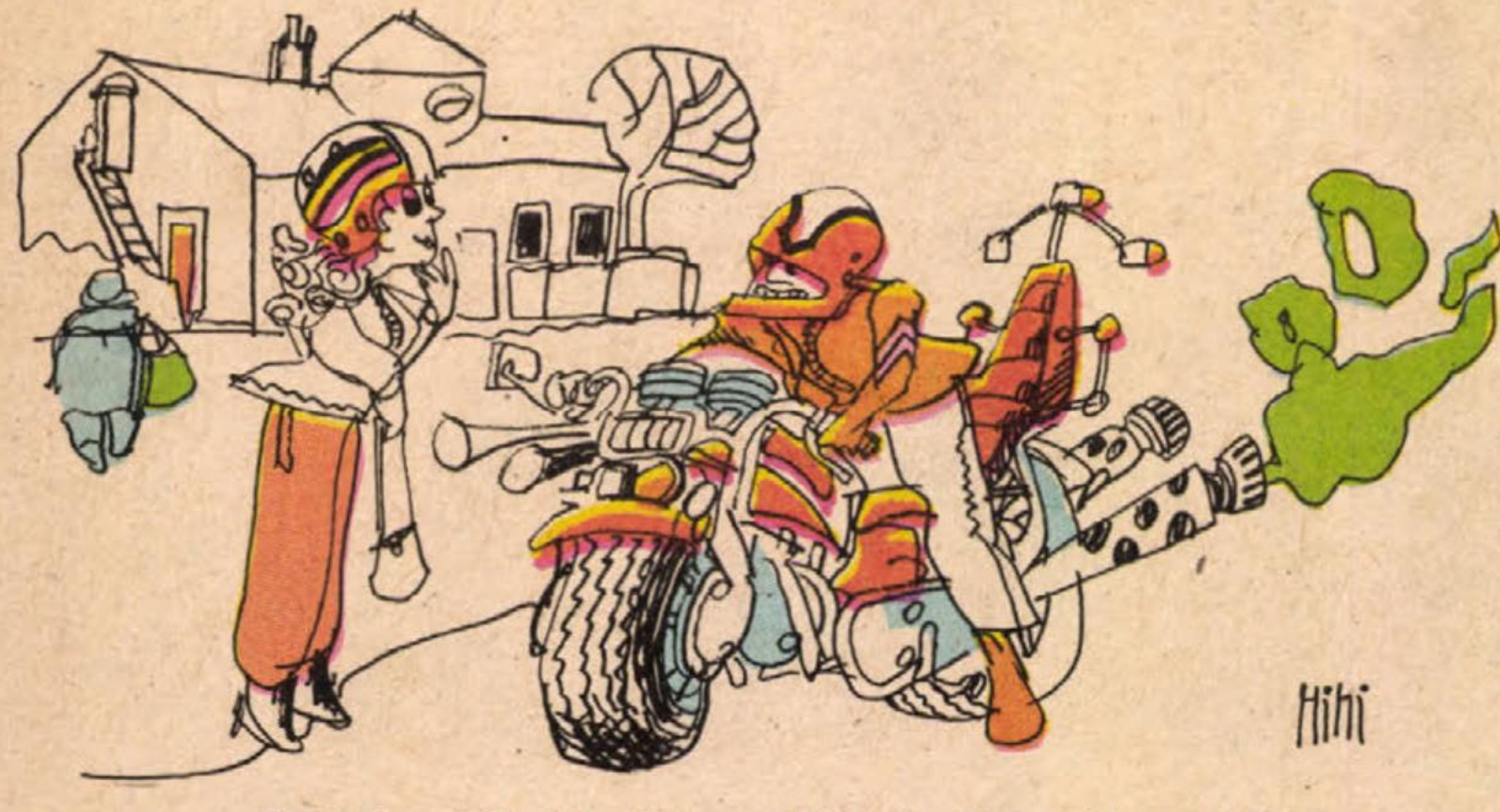

– Tudod mit?! Menjünk a Közlekedési Múzeumba!

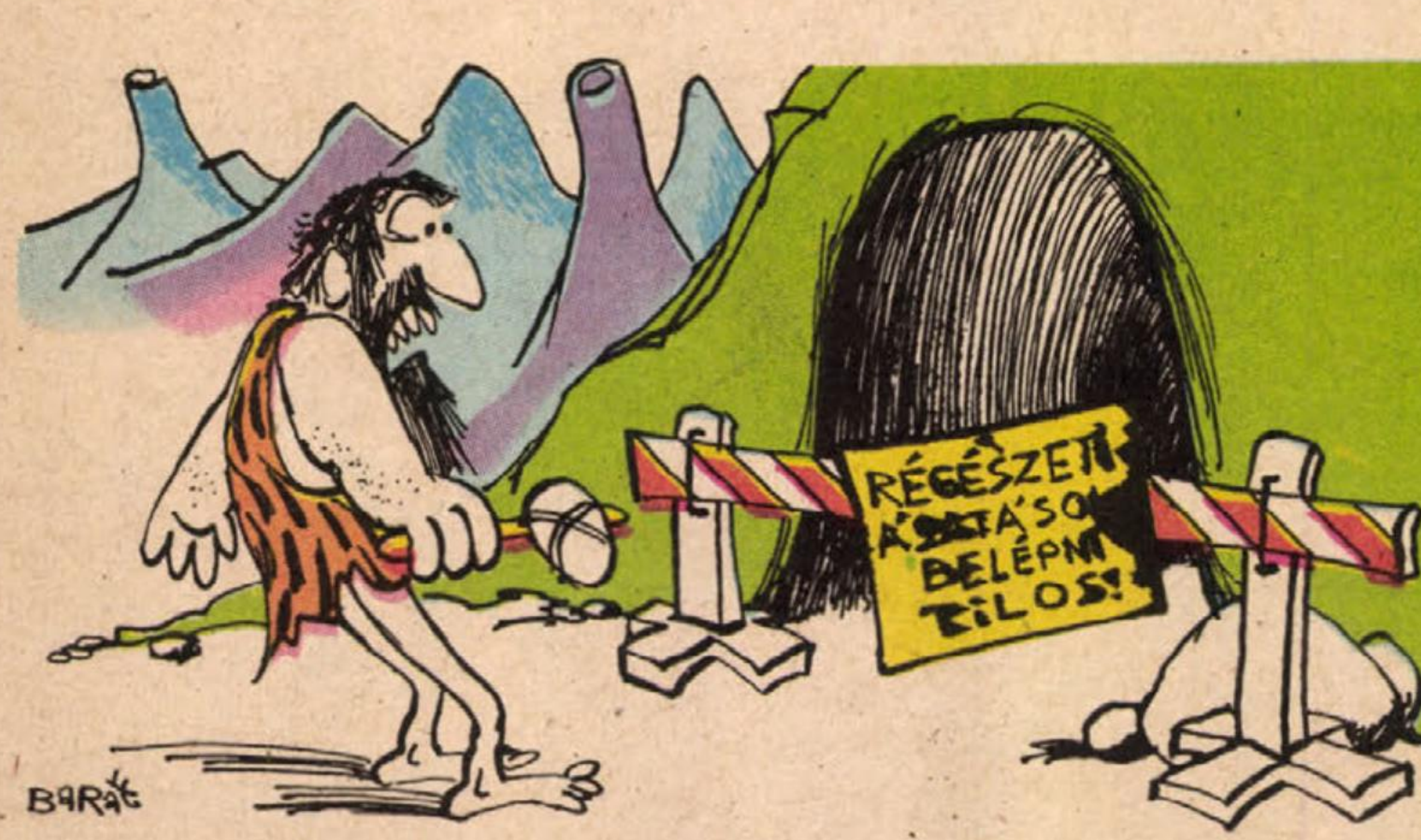
RÉGÉSZETI ÁSATÁSOK BELÉPNI TILOS!

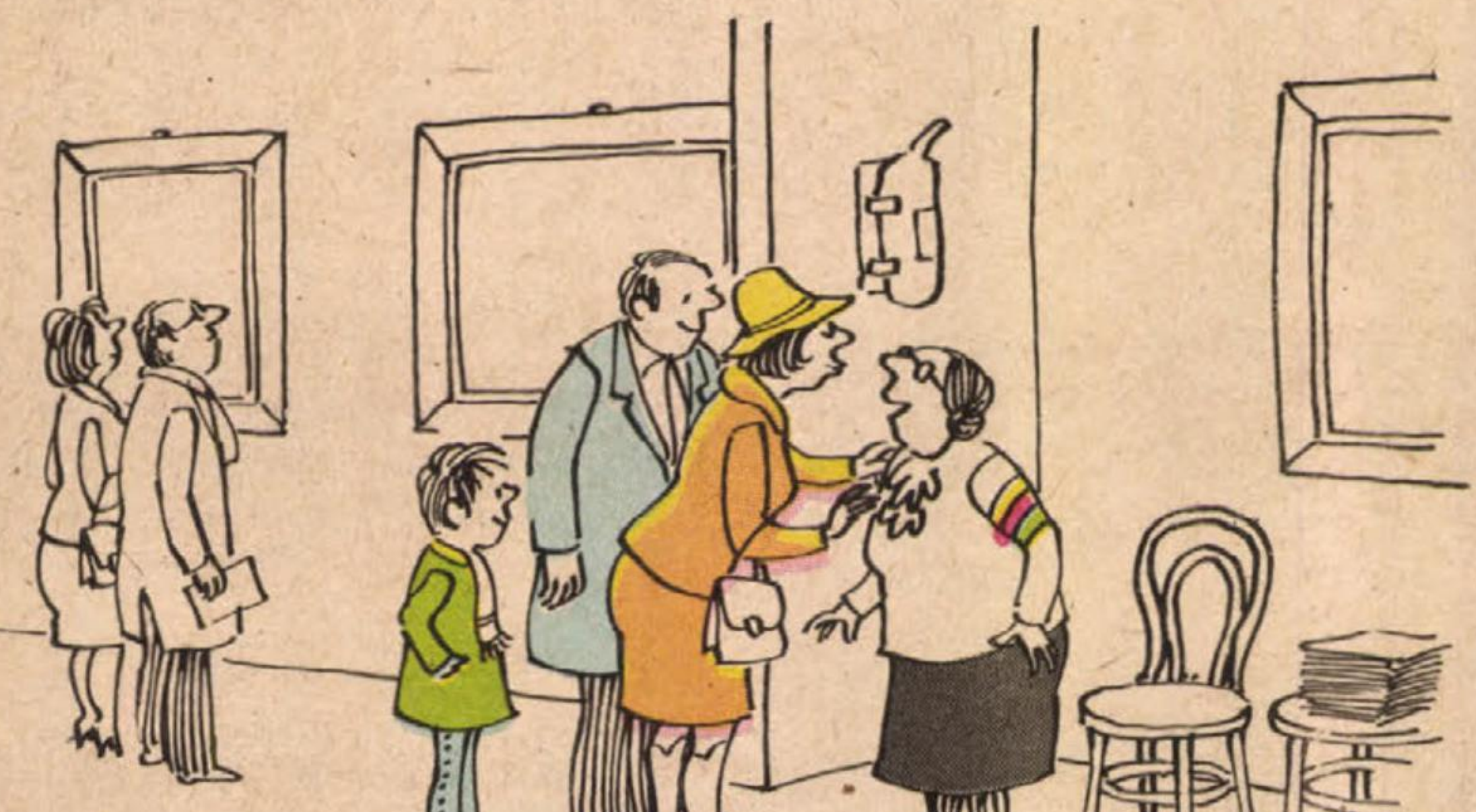

– Ezt a látogatást az öregek hetének, vagy a múzeumi hónapnak köszönhetem?!

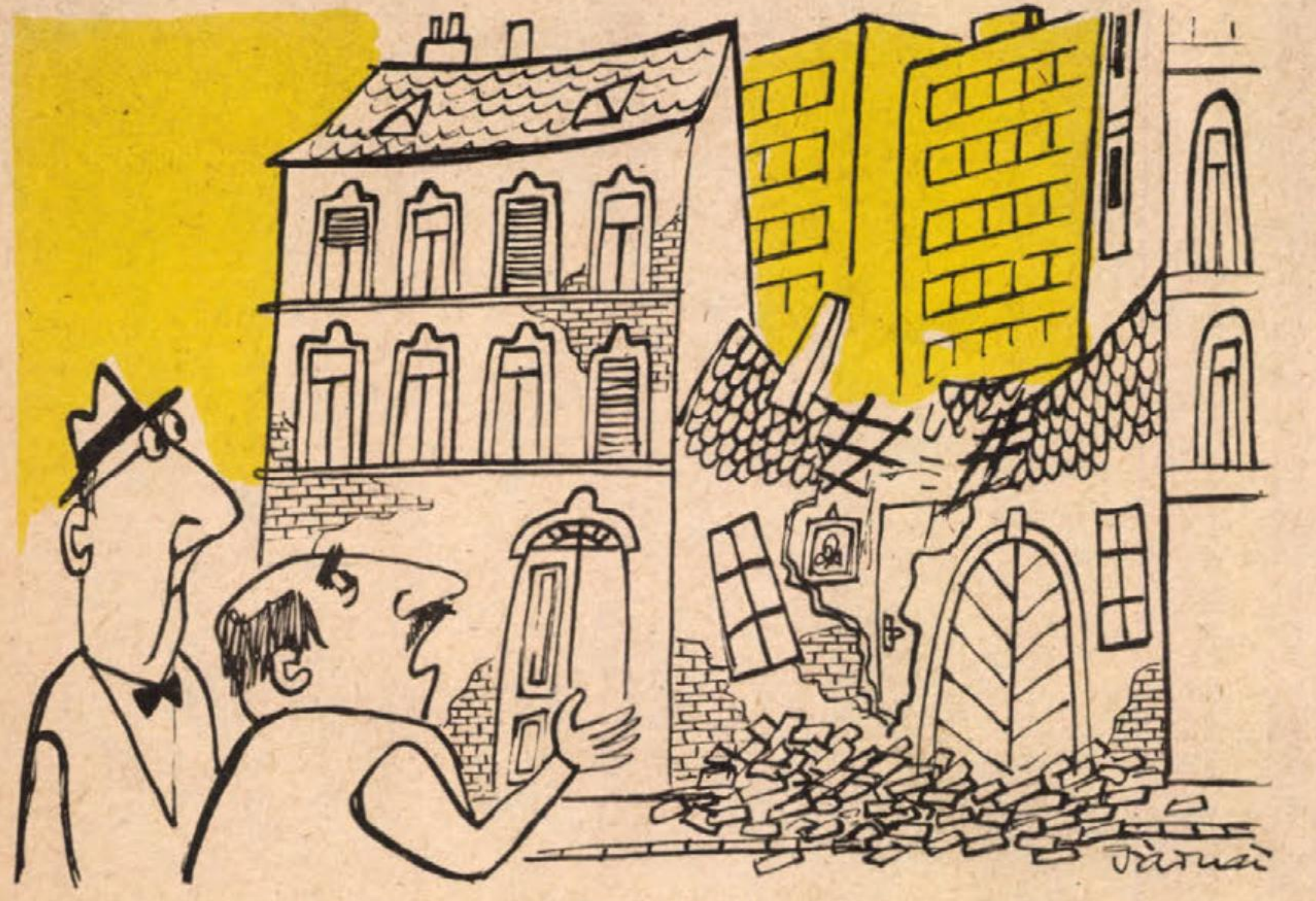

– Ezt a házat most szanálták, vagy magától összedőlt?...

Magyarok külföldön

— Adj egy pohár vizet, mert olyan éhes vagyok, hogy nem tudom hol fogok aludni.

— Kirúgtak a szállodából?

— Szállodára már nem futotta. Egyelőre még nincs lakásom.

— Le vagy törve?

— Nem. Csak pénzem nincs egyelőre, további intézkedésig.

— Hát nem kaptál valutát Pesten? Magyar Nemzeti Bank. Nem hallottál róla?

— De. Elég sokat kaptam. Csak itt derült ki, milyen kevés. Nagy a drágaság. Még a bennszülöttek is panaszkodnak. Kilencven schilling egy leves a Stadtkrugban. A legjobb vendéglő Bécsben. De ott is schillingben kell fizetni. Egyébként el vagyok bűvölve Bécstől. Képzeld, tíz schilling egy villamosjegy és ugyanúgy kell lyukasztani, mint nálunk. Csak itt halkan megy a villamos, gumikerekeken.

— Na és? Ettől vagy úgy oda?

— Nem. Vettem egyszerre tizet, akkor még volt tőkém. Lyukasztottam is, aztán elhatároztam, hogy külföldi vagyok, hát olcsóbban kell utaznom.

— Leszállítottad a villamosjegy árát?

— Nem. Csak rendeztem. A lyukasztott jeggyel másnap is odamentem a kalauzhoz (mert itt kalauz is van, meg lyukasztás is) és megmutattam neki a jegyet.

— Megbüntettek.

— Nem. A kalauz azt mondta kitűnő németséggel, hogy es ist nicht sehr gut, vagyis magyarul: ez nem valami jó. Aztán megkérdezte, hova utazom, mondtam az utca nevét, mire azt mondta, hogy az nincs nagyon messze, üljek le. Vérszemet kaptam és másnap is ugyanazzal a jeggyel utaztam, másik kalauz volt, de ugyanaz a szöveg. Mintha összebeszéltek volna. Büntetésről szó sem volt. Majd Pesten.

— Pesten még akkor is olcsóbb a villamos, ha rendesen fizeted az egyforintos jegyet.

— Az igaz. De nekem meg forintom nincs Pesten.

— Miért? Kirúgtak az állásodból?

— Hát így is lehet mondani.

— Miért? Te hogyan mondanád?

— Én úgy, hogy nézeteltérésem volt a főnökömmel.

— Amennyiben?

— Hát annyiban, hogy mindig később mentem be dolgozni és a megszokottnál korábban távoztam. Emiatt volt a vita, mire én megjegyeztem, hogy a munkahely nem kocsma, hogy mindig ott lebzseljen az ember, de ő eszelősen ragaszkodott a pontossághoz. Elvégre nem vagyunk katonák, hanem dolgozók.

— És most mi van?

— Mi van? Azt sem tudom, mi lesz!

— És miért jöttél Bécsbe?

— Ebben igazad van. Miért jöttem? Már meg is bántam. De azt hittem, itt megtalálom a számításaimat.

— Mire számítottál?

— Arra, hogy volt honfitársaimat le lehet vágni azon a címen, hogy nincs schillingem. De ha Pesten azt mondom, hogy nincs forintom, mindjárt dolgozni küldik az embert. S ebben van valami...

— Akkor miért nem dolgozol?

— Nem hagyod kibeszélni az embert. Azt akartam mondani, hogy ebben van valami kellemetlen. Monoton mindig egy helyen melózni.

És nem vagyok én madár, hogy egyszerre több helyen legyek. A munka engem elszomorít. Depressziós leszek.

— Voltál orvosnál?

— Voltam. De nem adott egy vasat sem. Itt meg azzal idegesítenek, hogy nézegessem a műemlékeket. Mintha Pesten nem lenne elég múzeum. A műemlékekben nincsen semmi aktualitás.

— Én megyek. Ezer dolgom van.

— Pedig akartam nekem mondani valamit.

— Nem érdemes. Vedd úgy, mintha Pesten találkoztunk volna.

— Szerencséd van. Én forintot is elfogadok, mindig Ady-rajongó voltam.

Királyhegyi Pál

AUTÓSTOPPOLÁS

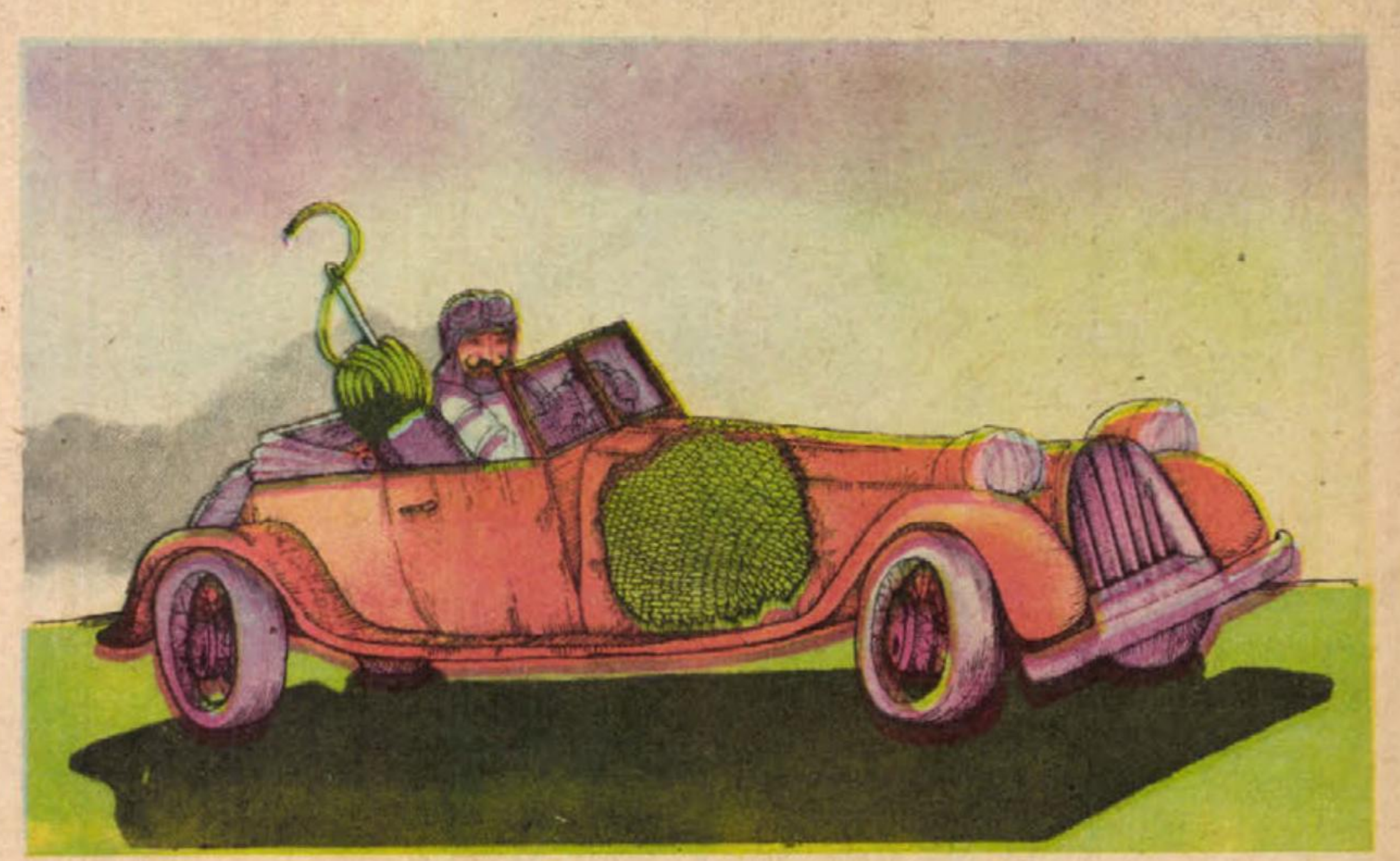

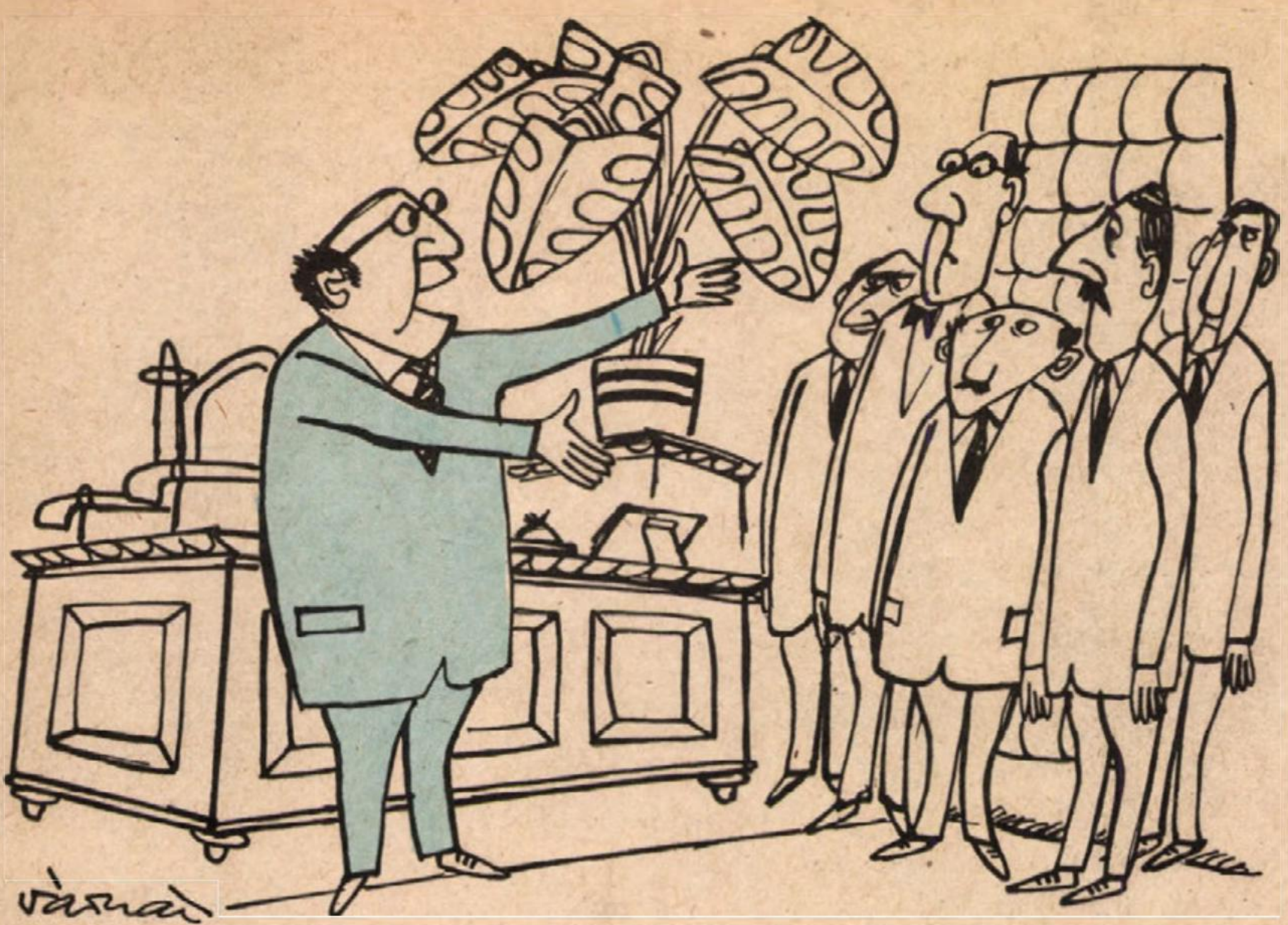

– Gratulálok önöknek a remek munkájukért! Ha nem volna deficites a vállalat, most mind fizetésemelést kapnának!

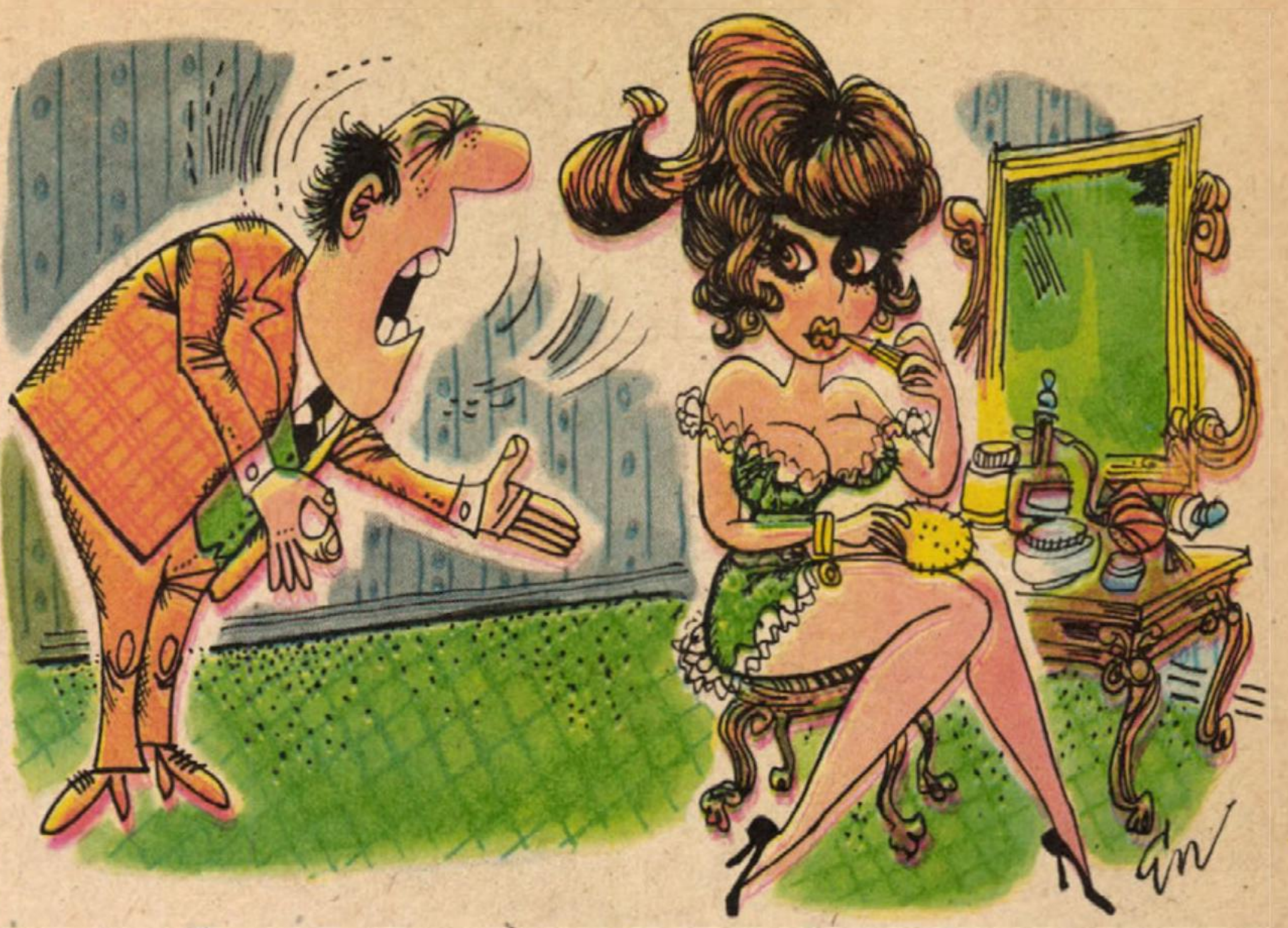

– Olyan vagy, mint egy építkezés, sose tudsz határidőre elkészülni!

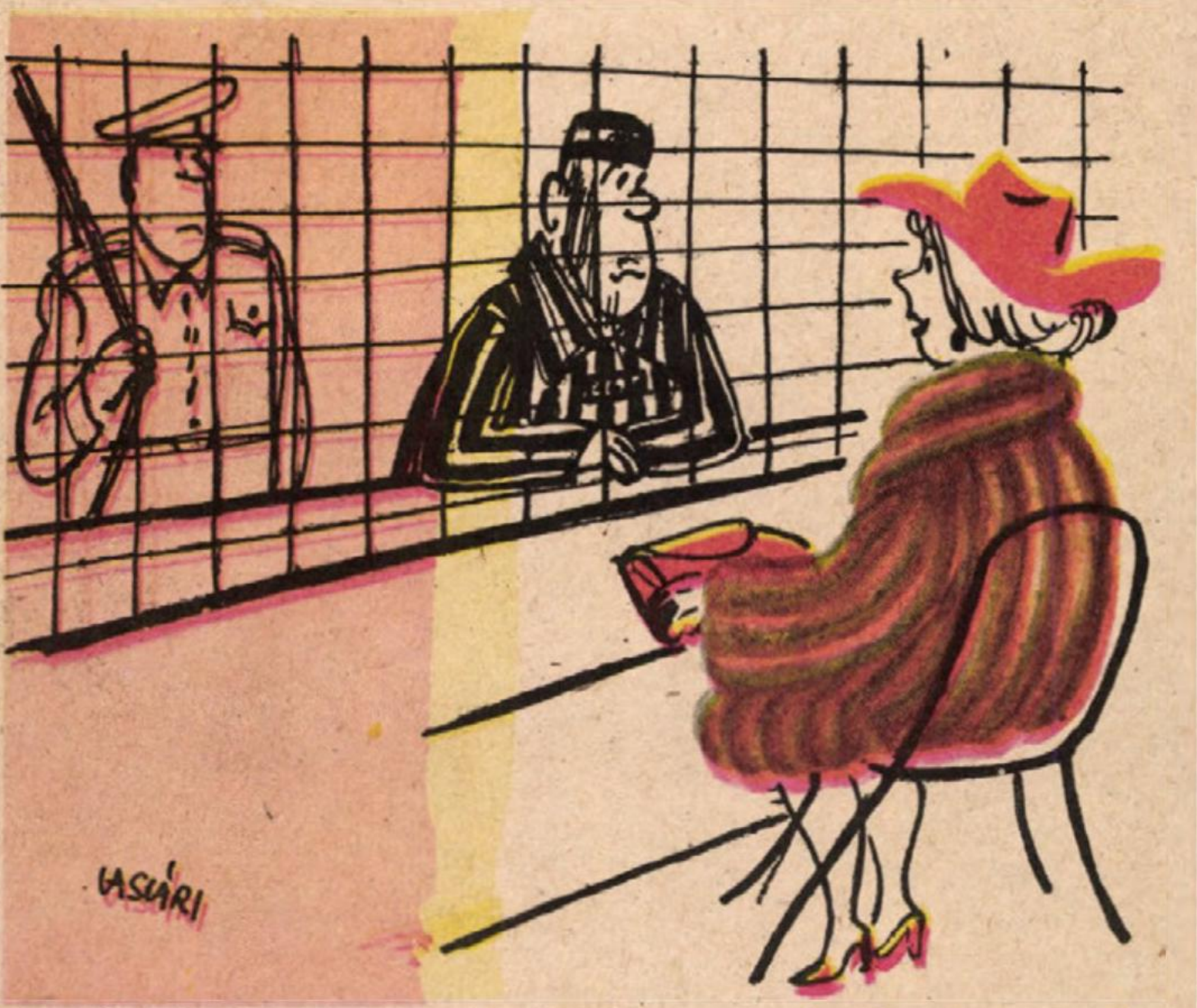

– Tudod, hogy mennyibe kerülne ez a bunda, ha most loptad volna?!

RÉGI IDŐK MOZIJA

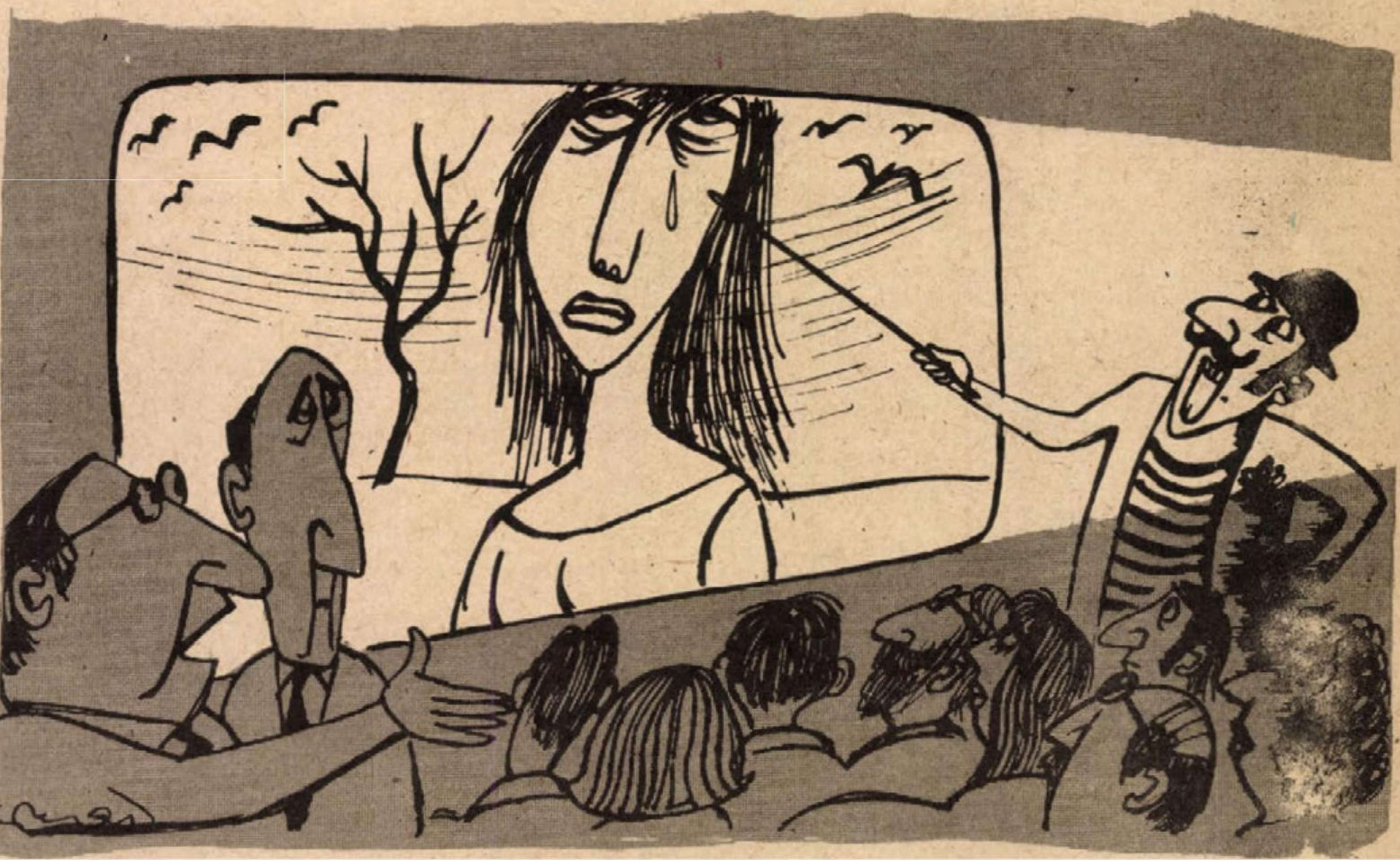

– Kénytelen voltam a magyar művészfilmekhez egy mozimagyarázót szerződtetni.

SZAK

Tetszik kérdezni hogyan lehet tetemes szellemi energiát megtakarítani? Majd én elmesélem.

Hogyan?

Hogy kérdezi az ördög?

Most már mindegy. Ha ennyire belelovaltam magam, akkor is elmondom.

A Rútszakállú Engelbert Műtudományi Egyetem (REME) két hallgatója a Fekete Sakktáblához címzett csapszékben iszogatott. Mindkettő a rumot szerette, az egyik tehát teát iszogatott, mert az előkelőbb, a másik sört, mert az drágább. Hát ahogy ott iszogatnak, megszólal az egyik hallgató.

– Gáz van, apa, nemsokára meg kell írnom a szakdolgozatomat.

– Gáz egy szál se – mondja erre a másik. – Nincs annál egyszerűbb dolog a világon. Bemégy a könyvtárba, van ott a szennyesládában annyi régi szakdolgozat, mint égen a csillag, de még annál is eggyel több...

– Értem! – kiált az egyik. – Beásom magam a szennyesládába és csinálok öt régi szakdolgozatból egy új szakdolgozatot.

– Semmit sem értesz – mondja a másik. – Minek pocsékolnád az energiádat? Előveszel egy régi szakdolgozatot, kitéped a kemény fedeléből, újrakötteted és beadod a saját neved alatt.

– Őrültség! – kiált az egyik. – És, ha rájönnek?

– Idehallgass – mondja a másik –, az én apám professzor volt a REMÉ-n, a nagyapám professzor a REMÉ-n, a dédapám professzor a REMÉ-n, az ükapám...

– ... professzor a REMÉ-n...

– Nem, ő csak a pedellusságig vitte. Ő volt a család fekete báránykája. Fiatal adjunktus korában megszökött egy erőművésznővel, aztán rendszeresen verte.

– Kezet emelt egy hölgyre?!

– Csak a nyolcvanadik pofon után. Igaz, hogy akkor mind a kettőt. A megadás mozdulatával. Szegény ükfatert a nászéjszaka kellős közepéről szállították a baleseti sebészetre, de élete végéig selypítve íratta alá az indexeket. Szóval nekem elhiheted: szakdolgozatot a REMÉ-n még az életben nem olvasott el senki. Hohó, más bajuk sincsen!

Rák Tonuzóba egy műszaki hiba következtében lett a REME tanársegéde. Ő ugyan a Rókushegyi Elegáns Madarak Eszperantó Körébe (REMEK) kérte felvételét, de a Toshiba az utolsó betűt már nem tudta elolvasni. Mélységes csalódásában Rák Tonuzóba szakított egy élet meggyökerekesedett szokásával és dolgozni kezdett. Kötelességévé tette például, hogy elolvassa a végzős hallgatók szakdolgozatát. Már az első kivívta maximális tetszését. Masszív füzetecske, kemény vászonba kötve, fekete, mint a csibor. A tetején arany betűkkel: Spicc Oszkár szakdolgozata: „Kísérlet a kettős görbületű végtelen holografikus szinkópáinak számítógépes feldolgozásra. 1979."

Rák Tonuzóba kedvtelve ütötte fel a füzetet és akkor megállt benne az ütő. Töredezett sárga pergamenek zizegtek egymás alatt, mint sok vénséges házaspár. Gótikusan metszett öreg betűk, a tinta már egészen barna. Elől féltenyérnyi iniciálé: göthös kék fráter térdel egy sámedlin s ütődött arcccal mered az égre. És a cím: „Dissertatio Philippi Kovácsis de prolema hogy mennyenek-é a vargyak a vetésre. Anno MDCLIX."

MDCLIX. Vagyis 1659. 1659-ben alapította Rútszakállú Engelbert egyházdoktor és hitvalló az egyetemet. Jóságos ég, itt 320 éve nem írtak új szakdolgozatot. Csak kitépték, újraköttették és beadták. De hát egy-egy szakbírálónak minden disszertációt el kell olvasnia. Hogyan lehetséges, hogy senki sem vette észre? Rák Tonuzóba lázasan keresgélt a betűrendes mutatóban és csakhamar kiemelt egy másik fekete füzetet. „Bírálat Spicc Oszkár szakdolgozatáról, 1979." Felütötte és másodszor is megállt benne az ütő. Sárga pergamenek, barna betűk, kék fráter és a cím: „Critica de dissertatione Philippi Kovácsis. Anno MDCLIX".

Szóval ők is kitéptek, ők is újraköttettek, ők is beadtak.

Tetszettek kérdezni, hogyan lehet tetemes szellemi energiát megtakarítani?

Hát például így.

Vagy kérdezte az ördög?

Most már mindegy...

Peterdi Pál

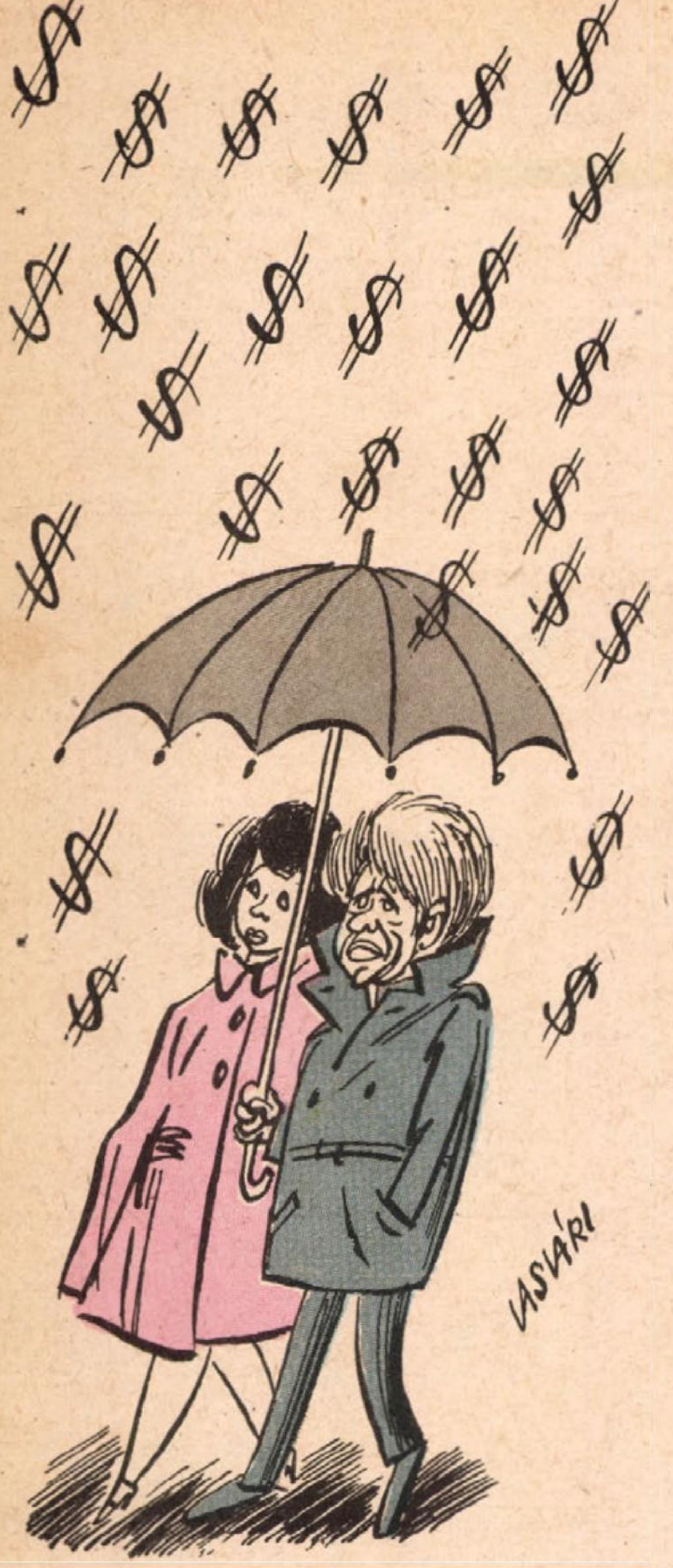

– Óh, Jimmy, milyen gyönyörű napsütés volt, amikor beköltöztünk a Fehér Házba!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hé, mit csinál! — üvölt a páciens a fogorvosnál. — Hisz amit kihúzott, az nem a fájós fogam!
— Nyugalom! — szól a doktor. — Arra is sor kerül.

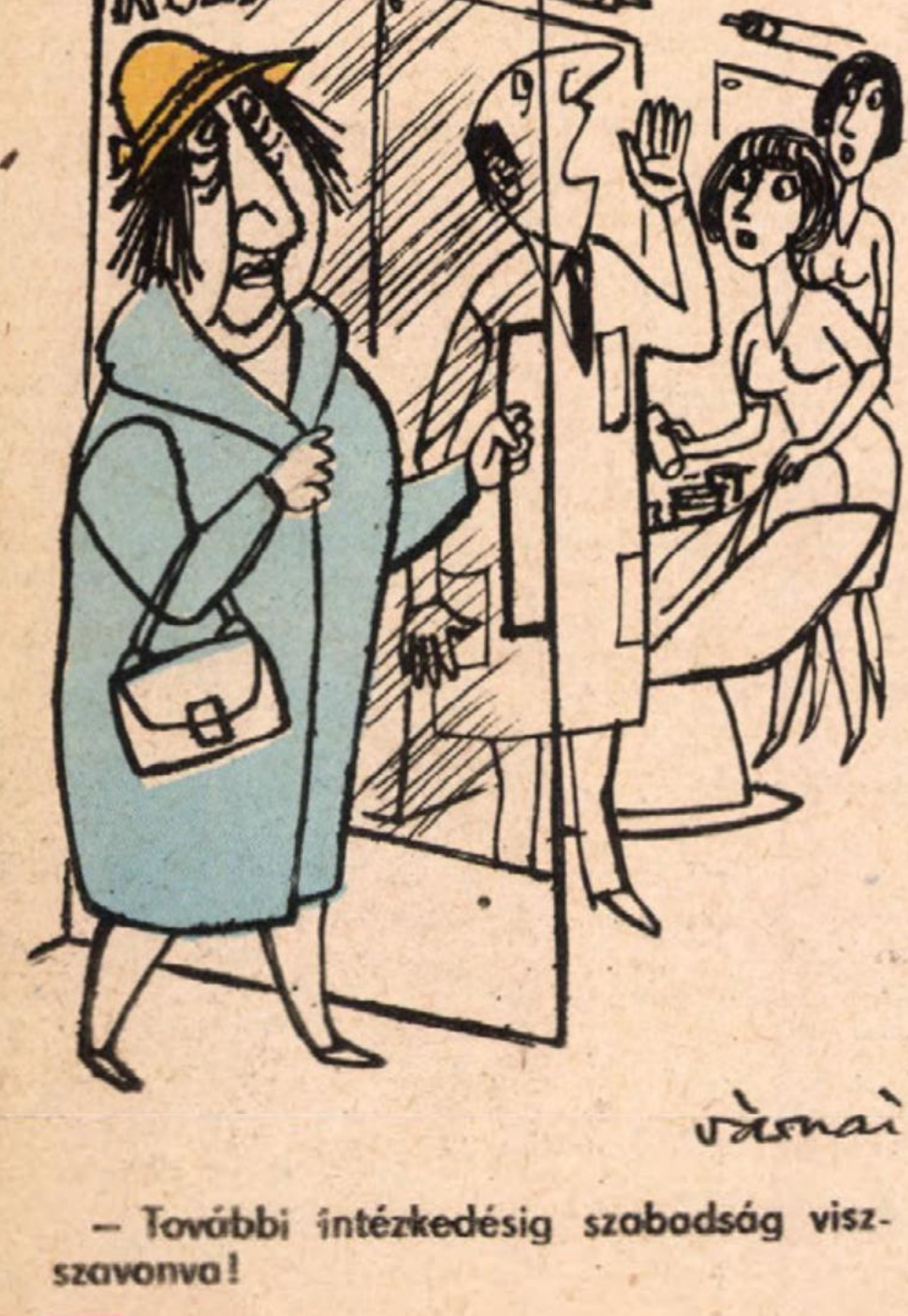

– További intézkedésig szabadság visszavonva!

DÍSZKIVILÁGÍTÁS

Ismertették a vádiratot. A vádlott bűnös többrendbeli szélhámosság, hivatali közeg színlelése, az állam tekintélyének lejáratása és valutarejtegetés bűntettében. Vádlott március 5-én hivatalos intézkedés látszatát keltve, csalárdul félrevezette J. L. Davies amerikai állampolgárt és nejét, április 27.-én dr. Heinrich Hubert és Iwan Zeitel nyugatnémet ipari vállalkozókat, majd ugyanezt tette július 9-én Karl Wüppli svájci bankigazgatóval, végül egy 41 tagú francia turistacsoport valamennyi tagjával szeptember 30-án. Vádlott nevezettektől nagy összegű pénzt csalt ki, külföldi fizetési eszközben, hamis szolgáltatás ígéretével, amely valutát letartóztatása napjáig nem szolgáltatta be. Cselekménye alkalmas volt arra, hogy hatósági intézkedés látszatát keltse, ezáltal a külföldi állampolgárok előtt államunk tekintélyét lejárassa.

— Vádlott, megértette a vádat? — kérdezte a bíró.

— Igen — felelte a szemüveges, fürge tekintetű, középkorú férfi, különösebb megrendülés nélkül.

— Bűnösnek érzi magát?

— Csak a valuta dolgában, igen tisztelt elnök úr.

— Vagyis azt állítja, nem csapott be és nem károsított meg senkit? Van mersze ezt mondani?

— Kénytelen vagyok elnök úr, mert valóban így történt.

— Tagadja, hogy félrevezette a turistákat?

— Semmi esetre sem vezettem félre őket.

— De rávette őket, hogy vegyék igénybe a maga úgynevezett szolgálatait.

— Elnézést elnök úr, majdhogynem ők vettek rá engem. Ennek bizonyítására legyen szabad elmondanom, hogyan történt az egész.

— Már éppen kérni akartam — jegyezte meg gúnyosan a bíró — Tegyen vallomást!

— Szíves engedelmével, elnök úr, csak az első esetet mesélem el, a többi hajszálra ugyanúgy történt apróbb módosításokkal... Kellemes, csípős, kora tavaszi este volt, a Halászbástyán sétálgattam egymagamban, mint tudni méltóztatnak agglegény vagyok, nem járok szórakozóhelyekre, de szeretek ott fent bámészkodni, mert én, igen tisztelt büntetőtanács, imádom a mi gyönyörű fővárosunkat. Fent a bástyán szeretem kihallgatni, hogyan ájuldoznak a külföldiek a panoráma láttán, ilyenkor meleg lesz a szívem körül, mintha személy szerint engem dicsérnének. Azon a napon, ahogy lenéztem a városra egy kicsit elszomorodtam, az jutott eszembe, milyen kár, hogy Budapest ilyen sötét. Namármost elnök úr, képzelje el, ugyanebben a pillanatban ugyanezt mondja melletem egy angolul beszélő pofa a feleségének.

— Óooooh, gyönyörű lehet ez a város. Kár, hogy nem világítják ki!

— Szó szerint így. Beszélgetésbe elegyedtem velük, mert tetszik tudni, konyítok valamit az angolhoz, öt leckét átvettem a Báti-Végesből, csak azért hagytam abba, mert a Dagályban ellopták a könyvemet, amíg a zuhanyozóban voltam. Nagy kár, mondtam az angoloknak, nem a könyvért nagy kár, hanem, hogy a főváros nincs kivilágítva. De mindjárt meg is magyaráztam, hogy sokba kerül, energiatakarékosság, meg ez, meg az, meg különben se világítják ki akárkinek, csak nevezetes személyiségeknek, de az se mindegy, hogy ki az illető, mert például pár éve Liz Taylor is 1000 dollárt fizetett volna érte, de beintettek neki... Mire az amerikai elgondolkozva azt mondta: „Ezer dollár nem is olyan nagy pénz... Én ezerötöt is megadnék érte..."

És akkor tisztelt bíró úr, elkezdett járni az agyam, mint a bolond asszony rokkája. Pár percnyi hallgatás után azt mondtam, lehet, hogy én el tudnám intézni nekik, mert amúgyis a Villamos Társaságnál dolgozom.

— Mint pénzbeszedő...

— Azt nem mondtam, bár nem is hangzott volna rosszul. Erre a bolond ami teljesen megbolondult, elkezdett könyörögni nekem, hogy intézzem el, ő szívesen megadja az ezerötszáz dollárt és feliratta a telefonszámát, hogy másnap értesíthessem, ha megkaptam az engedélyt.

Utána néztem a dolgoknak és másnap jelentkeztem nála telefonon. Tudtára adtam, hogy pénteken az ő tiszteletükre ki fogják világítani a fővárost. Azzal az emberrel, bíró úr, madarat lehetett volna fogatni, olyan boldog lett, csak az érdekelte, hol és kinek kell fizetnie a pénzt. Mondtam, adja csak ide nekem. De úgy látszik, kissé gyanakodhatott, mert azt kérdezte, nem lesz-e baj, ha majd csak akkor fizeti, amikor kigyulladnak a lámpák, merthogy egy csomó amerikai barátját meg akarja hívni arra az estére, egy partit rendez a szállodájában, hogy eldicsekedhessen vele, hogy ő milyen nagy ember, hogy az ő tiszteletére egy egész várost kivilágítanak. Ezt nem így mondta, csak én kommentálom így. Persze engem is meghívott a partira, ott is voltam március 5-én az Intercontinentalban. Volt ott kérem szépen akkora rongyrázás, hogy még! A pincérek egymás után hordták fel a kaviárt meg a jégbe hűtött pezsgőt, a szeletelt bifszteket és dögivel a viszkit.

Hét óra előtt néhány perccel Mr. Davies kiterelte a jó népet a balkonra. Az órájára nézett és ünnepélyesen bejelentette:

— Uraim, most egy kis figyelmet kérek. Önök tanúi lehetnek a pillanatnak, amikor Budapest, ez az elbájoló Duna-parti metropolis kigyújtja fényeit John Lincoln Davies kansasi ingatlanügynök és hitvese tiszteletére.

És valóban, amikor a nagymutató a tizenkettesre ért, mintegy varázsütésre felgyulladtak a reflektorok, fényárban úsztak a hidak, a budai Vár, és a mi csodálatos parlamentünk tornyocskái. Mindenki tapsolt, éljenzett, fenékig ürítették a poharakat. Davies úr pedig köszönetet mondott a Villamos Társaságnak a megtiszteltetésért, és személy szerint nekem — ahogy mondta: a főmérnök úrnak — is, aki volt szíves az ügyintézést magára vállalni. És persze átadta a pénzt. Ennyi volt az egész, elnök úr...

— És maga azt állítja, hogy nem csapta be őket?

— Bocsánatot kérek, de becsapásról szó sem volt. Azt ígértem, hogy Budapest ki lesz világítva és ki lett világítva.

— De kiszedett a zsebükből... várjon csak... kérem a listát... egyszer 1500 dollárt, aztán a másik kettőtől 2000 márkát... majd 1000 svájci frankot... és attól a turistacsoporttól... valamivel kevesebbet... személyenként 30 francia frankot...

— Csoportoknak kedvezmény jár... különben is, szegény csóringerek voltak.

— De azért maga mindenesetre kifosztotta őket...

— Már hogy fosztottam volna ki? Rimánkodtak, hogy intézzem el nekik...

— Vádlott, a legnagyobb galádságot azzal követte el, hogy hazánk nemzetközi kapcsolatait kompromittálta... Maga azért választotta az említett napokat, március 5-ét, április 27-ét, satöbbi, satöbbi, mert tudta, hogy ezeken a napokon magas rangú diplomáciai személyiségek tartózkodnak hazánkban, a fővárost tehát éppen ezeken a napokon világítják ki.

— Igenis, elnök úr, de az csak nem bűn, hogy olvasok újságot?

— Csakhogy maga elhitette a gyanútlan külföldiekkel, hogy a főváros az ő tiszteletükre kap díszkivilágítást...

— Ez így van kérem szépen, de tessék mondani, olyan nagy baj ez? Bűn az, hogy néhány embernek felejthetetlen élményt szereztem. Ezek az emberek soha nem felejtik el a kivilágított Budapest látványát, még az unokáiknak is elmesélik, milyen csodálatos, csillogó és vendégszerető város ez a Budapest. Szabad legyen azt mondanom, hogy az állam lejáratása vádpont egyáltalában nem áll meg. Ellenkezőleg: öregbítettem hazánk hírnevét, vagyis politikailag is hatásos propagandát fejtettem ki népköztársaságunk és annak fővárosa érdekében.

— A saját zsebére, igaz?

— Mit tehettem volna, elnök úr? Ajánlottam volna fel a fővárosnak? Hiszen Liz Taylortól sem fogadták el...

Novobáczky Sándor

KÍSÉRTÉS

FÜLÖP
LEHOCZKI
VÁRNAI
SAJDIK
HEGEDŰS
DALLOS
BRENNER

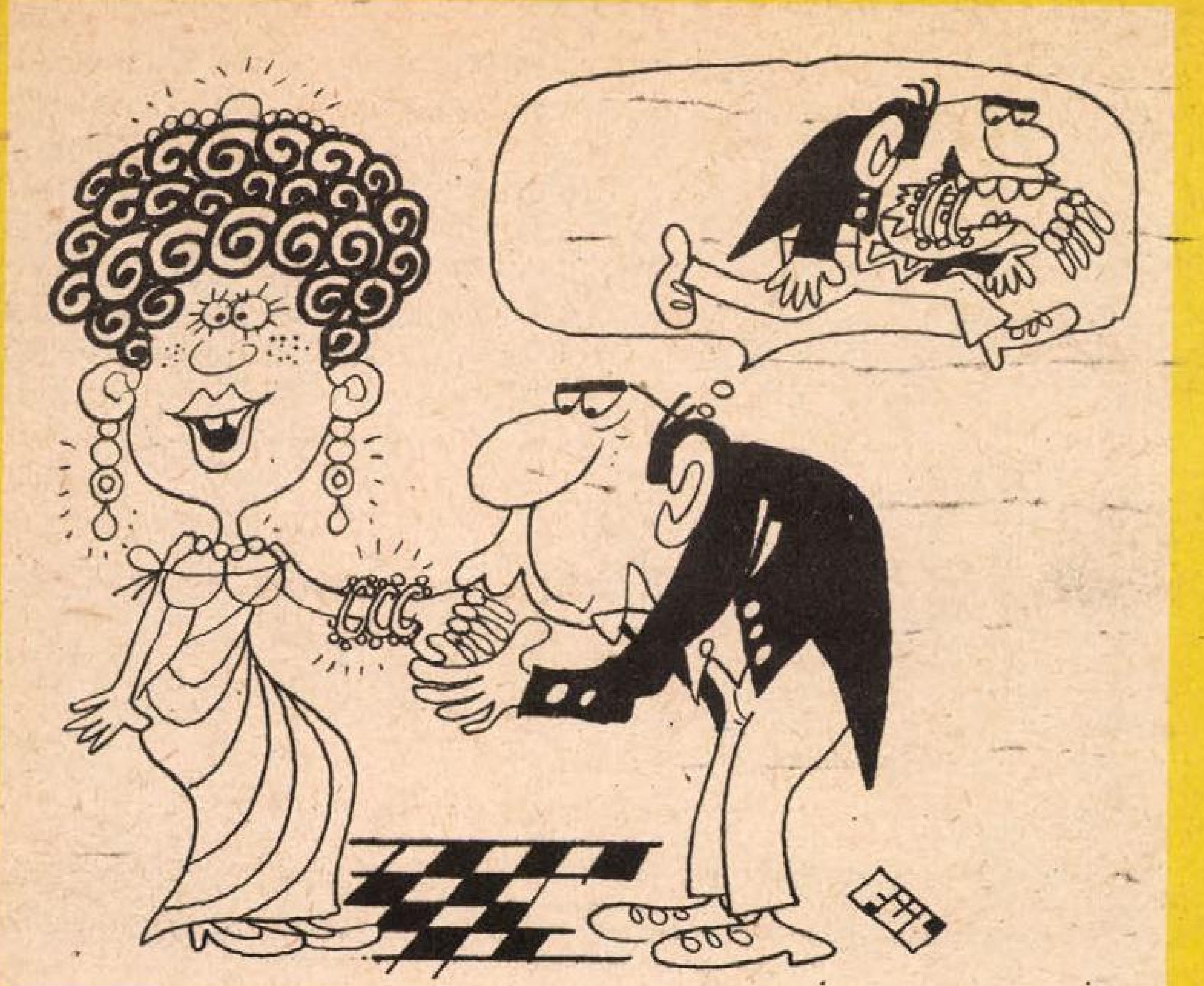

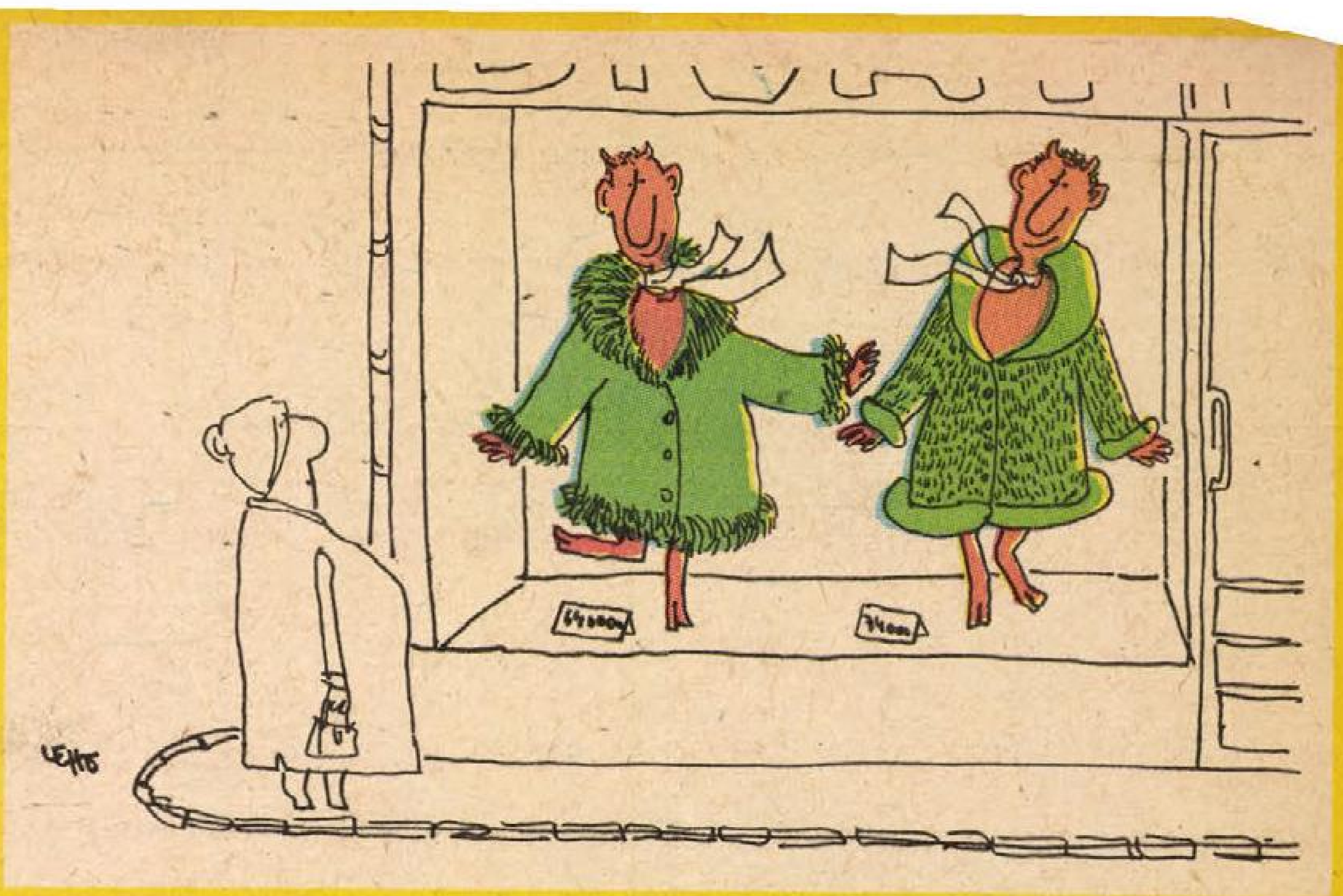

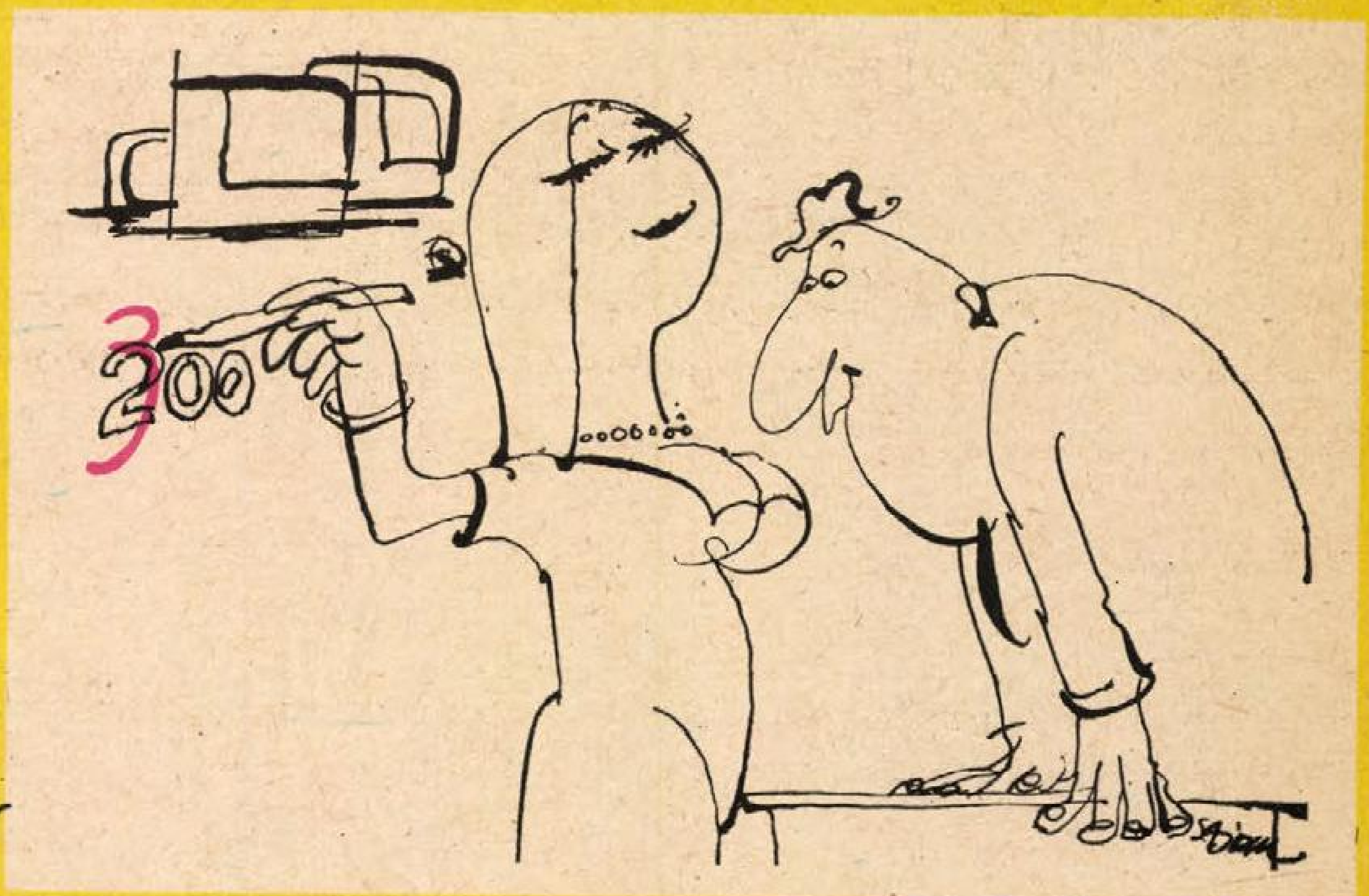

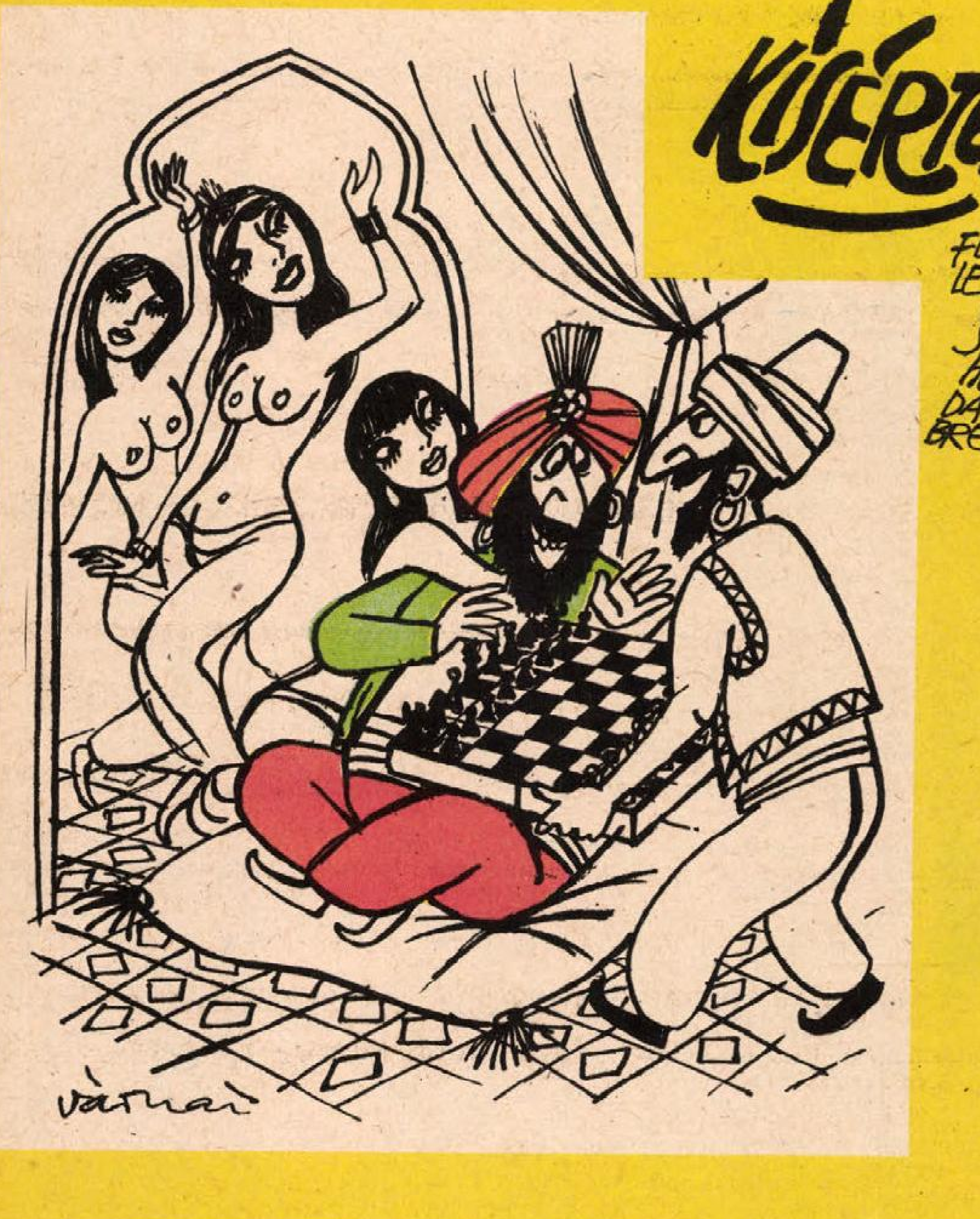

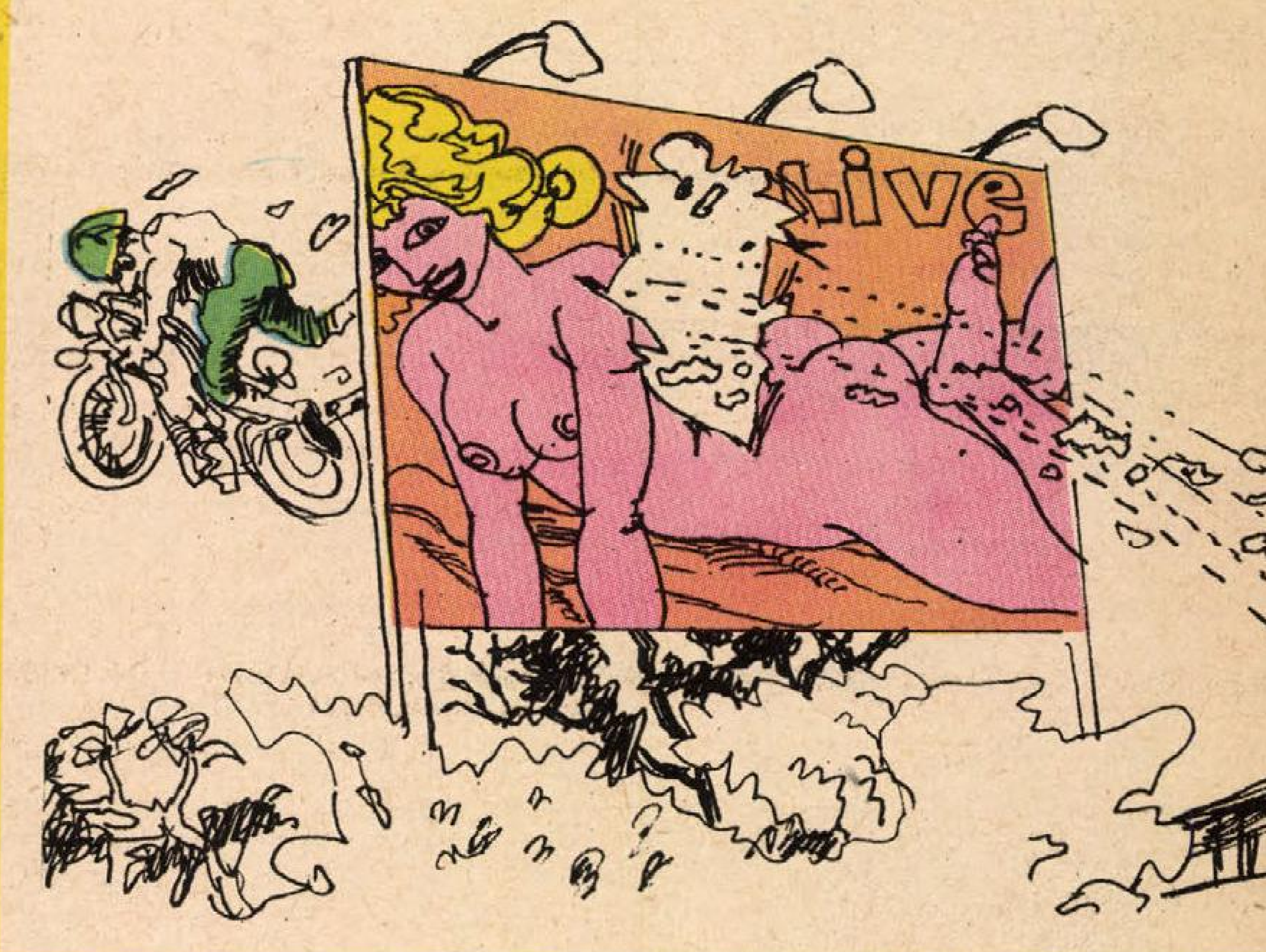

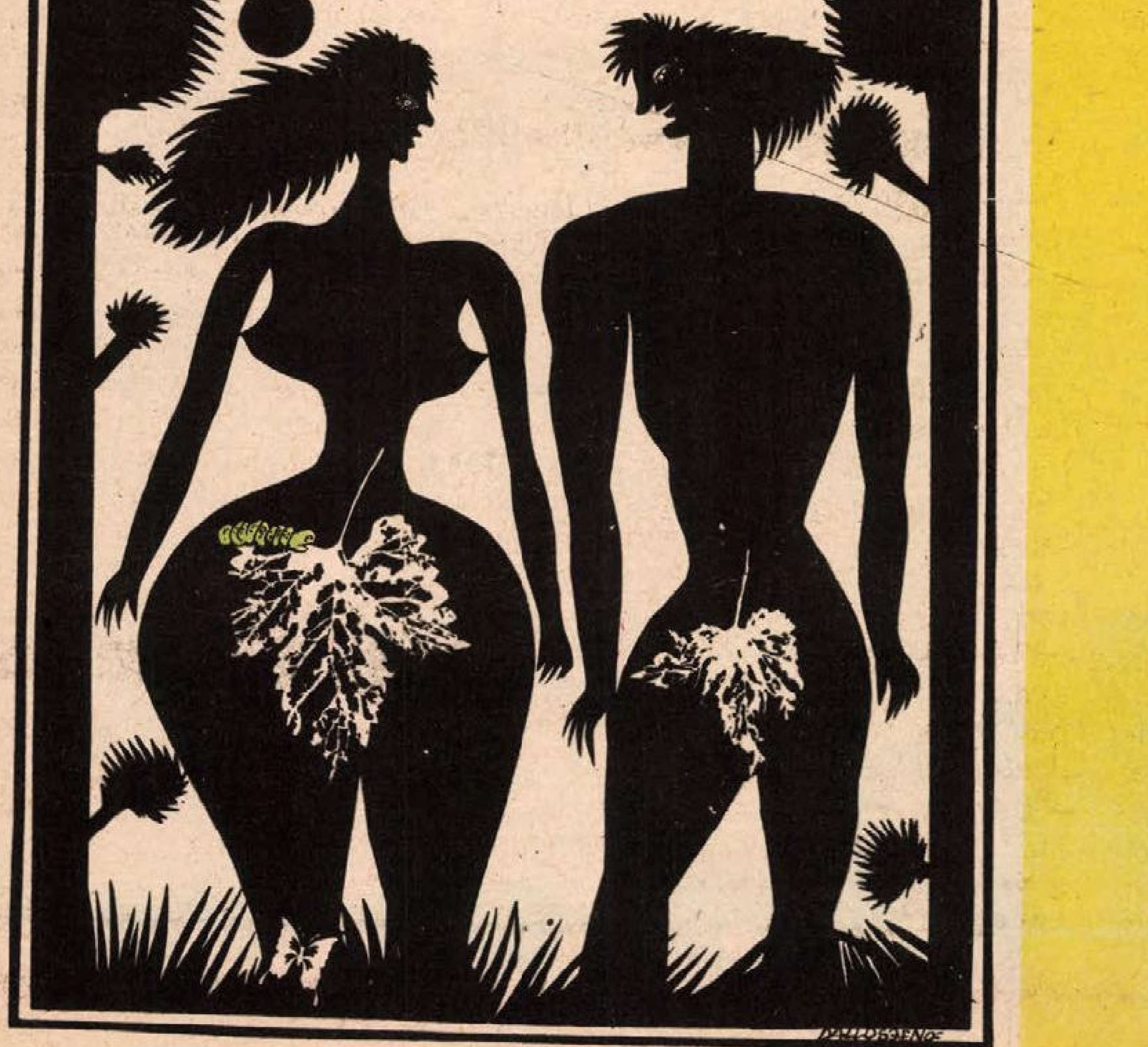
DALLOS JENŐ

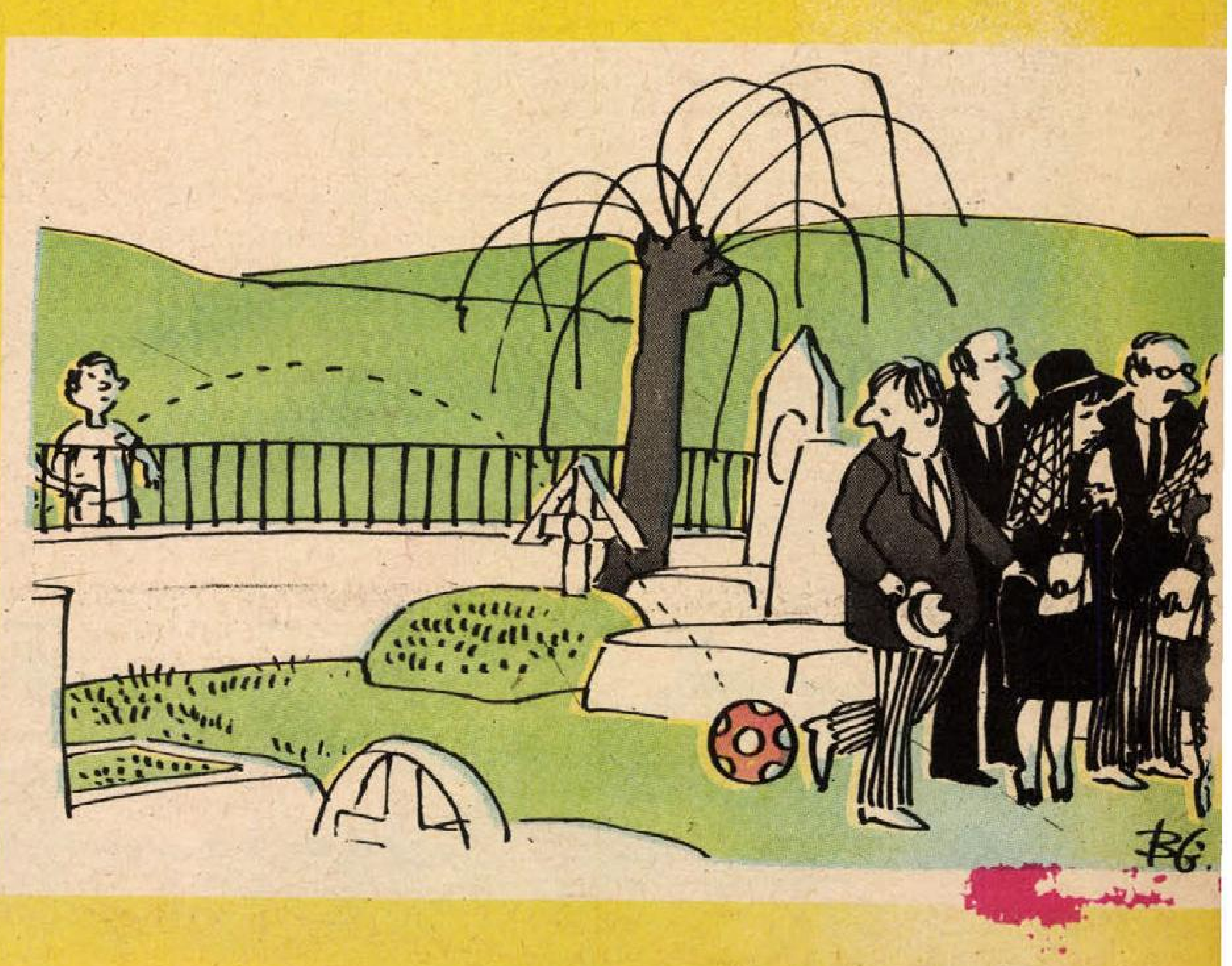

IMPORT HUMOR

BŐSÉGTÁL

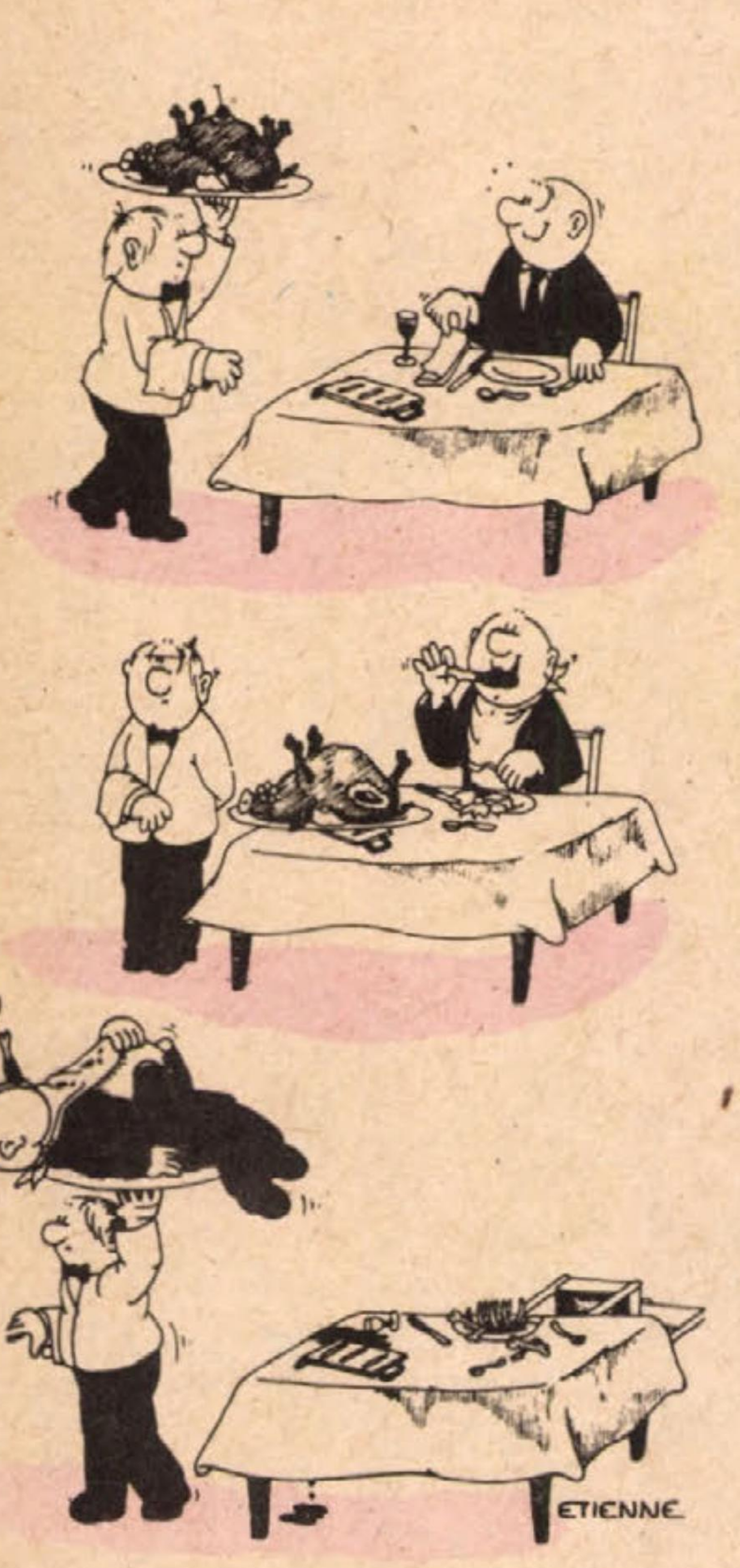

PROSZIT!

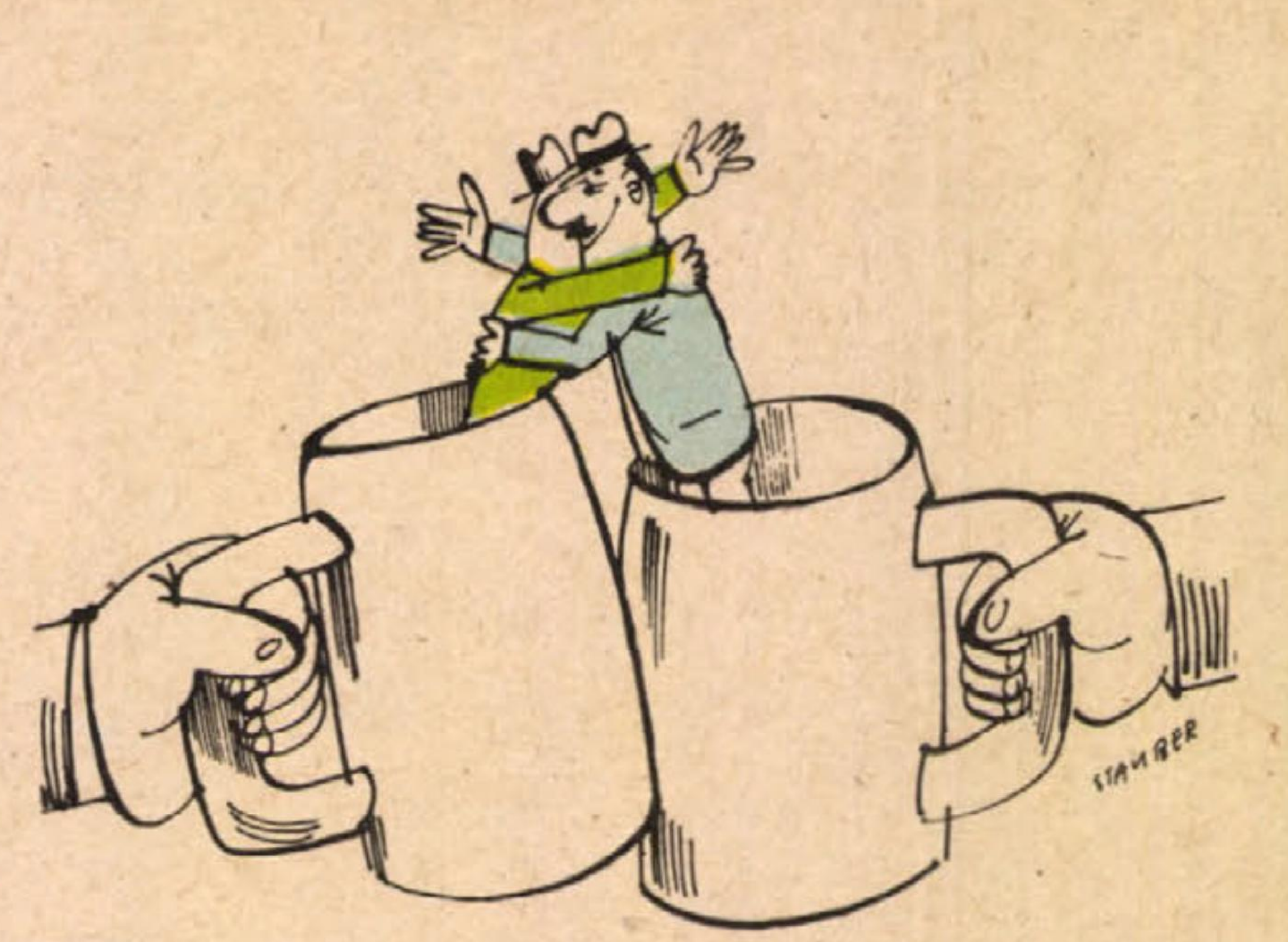

HIDEGVÉRREL

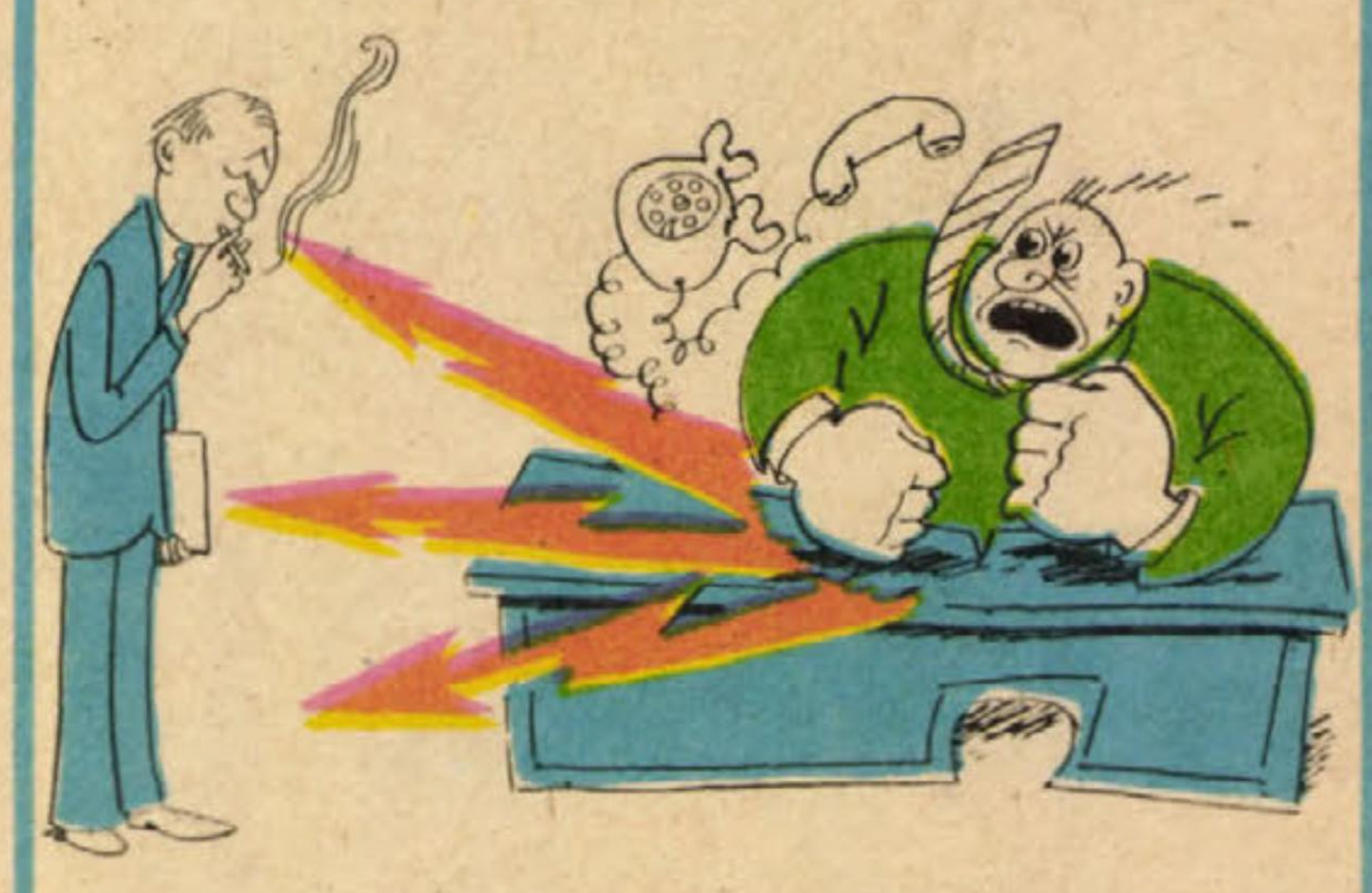

A CSALÁD SZEMEFÉNYE

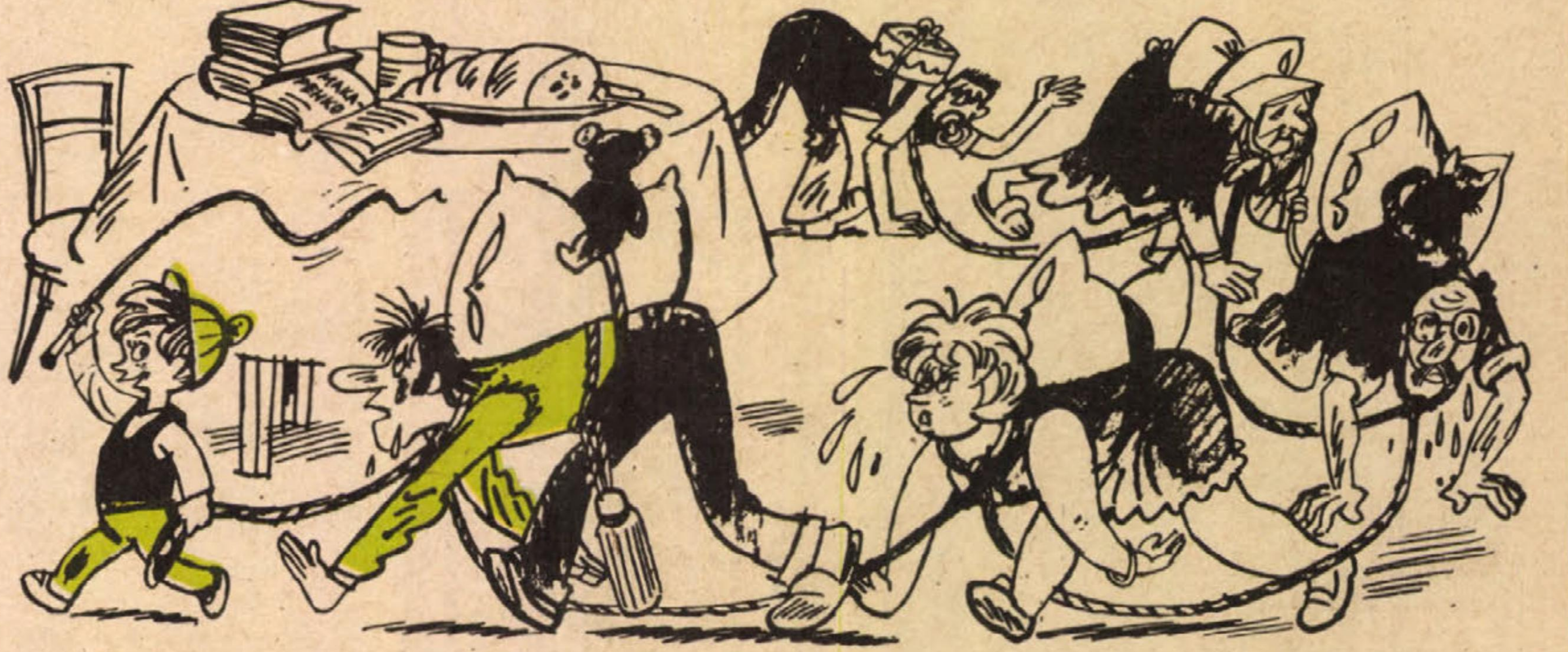

★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★

KEDVESKEDJÉK KÖNYVVEL

... pld. John Barth: AZ ÚT VÉGE	21 Ft
... pld. Richard Bradford: OLY TÁVOL AZ ÉG	27 Ft
... pld. Alexandre Dumas: EGY ORVOS FELJEGYZÉSEI 1—4. kötet	200 Ft
... pld. Andreasz Franglasz: A VASRÁCSOS KAPU	32 Ft
... pld. Richard Hughes: A FÁBÓL VALÓ PÁSZTORLÁNYKA	36 Ft
... pld. Hermann Kant: AZ AULA	26 Ft
... pld. Thomas Mann: DOKTOR FAUSTUS	44 Ft
... pld. A NŐSTÉNYKENTAUR Antik prózaírók	49 Ft
... pld. Ward Ruyslinck: A REZERVÁTUM	24 Ft
... pld. Mihail Solohov: CSENDES DON 1—4. kötet	113 Ft
... pld. John Steinbeck: ÉRIK A GYÜMÖLCS — KÉK ÖBÖL 1—2. kötet	70 Ft
... pld. Alekszej Tolsztoj: GOLGOTA 1—2. kötet	52 Ft
... pld. Lev Tolsztoj: ANNA KARENINA 1—2. kötet	62 Ft
... pld. Roger Vailland: SZÉP MASZK — 325 000 FRANK	37 Ft
... pld. Virginia Woolf: HULLÁMOK	26 Ft
... pld. Richard Wright: FEKETÉK ÉS FEHÉREK	25 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft felett, kívánságára, négyhavi, 600 Ft felett hathavi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT
RÉSZLET KÖNYVSZOLGÁLATA
Budapest XIII., Szekszárdi u. 25. 1138
Postacím: Budapest, Pf.: 502.1397
Telefon: 403-728

A megrendelő neve: ....

....

Pontos címe (irányítószámmal):

....

....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

Születési helye, ideje: ....

....

Személyi igazolványának száma:

....

....
aláírás (bélyegző)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Hogy sikerült a házasságod?

— Rosszul. Nem tudok belenyugodni abba, hogy a feleségem jobban ment férjhez, mint ahogy én nősültem.

★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★

A TERMÉSZET AJÁNDÉKA!
Traubisoda
TÖRV. VÉDVE

AZ OLVASÓ OLDALA

CSERÉLJENEK, HA NINCS ALKATRÉSZ

A Predom PS 663 típusú lengyel automata mosógépet 1977. szeptemberében vásároltuk a Ravilltól. Már a garanciális idő alatt is ötször szorult javításra. Legutóbb idén áprilisban romlott el, azóta is rossz. A szervizben már áprilisban közölték, hogy ehhez a típushoz mintegy fél éve nincs alkatrész, a gép javítása kilátástalan.

Két pelenkás gyermekem van, elkeserítő, hogy a drága, hétezer forintos automata mosógépemet csak ruhatárolásra használhatom és mellette kézzel moshatok késő estig. A Ravill a garancialevélen nyolc évig vállalta a gép alkatrészellátását. Úgy látszik, nem tudja teljesíteni a vállalását. Ebben az esetben miért nem hirdet csereakciót? Engedje kicserélni a gépet egy másik típusra, amelyhez alkatrész is kapható. Utóvégre becsület és kereskedői tisztesség is van a világon, nemcsak kereskedelmi haszon.

Kővári Csabáné,

Bp. Geyer Flórián u. 151.
1209

MI VAN A TUBUSBAN?

AZ ÜRESSÉG PÉNZBE KERÜL

Alumíniumot előállítani nem olcsó dolog, nem ártana hát takarékoskodni az alumíniumból készült és nagy tömegben felhasznált fémtubusokkal. Vásároltam például egy tubus „Odol 3" fogkrémet. Amikor elkezdtem használni, kb. 3. centiméternyi üres doboz volt, amit fel kellett csavarnom, amíg elértem a belső masszát. A tubus mustárnál, amit vettem, ugyancsak kb. 3 centiméternyit kellett felhajtogatnom, amíg elértem a kinyomásra kerülő anyagot, azaz a mustárt. Ugyanígy jártam a Piros Arany ételízesítővel, és sorolhatnám tovább.

Számoljunk: ha minden doboznál csak 2 centit kell visszahajtogatnunk üresen (de gyakran ennél többet kell), anyagot pocsékolva, minden száz dobozból 20—25 újabb dobozt lehetne gyártani. Országos szinten ez százezrekre menne. A Colgate cégnek és más, tubusos árut előállító vállalatnak különböző nagyságú tubusai vannak és a tubusnak mindig a teljes belső térfogatát kitölti az áru. Nálunk is megérné, ha így lenne.

Udvardi Ferenc,

Bp., Váci utca 9. 1052

DRÁGA A VÍZ ÉS A LEVEGŐ?

Szerettem volna használni azt a Tinédzser nevű krémet, amelyet a pécsi áruházban vettem, de amikor kissé megnyomtam a tubus végét, folyadék és levegő spriccelt ki belőle. Még legalább negyedórán át szépen, lassan nyomtam a tubust, mígnem észrevettem, hogy (a tartalma?) kifogyott. A levegőt és a vizet árulják 9,50 Ft-ért? Mert ebben a csomagolásban csak azt találtam. Mi lenne, ha olykor-olykor krém is jönne a tubusból?

Bognár Ágnes,

Cegléd, Arany u. 30. 2700

A CÍMZETT VÁLASZOL

Tapolcai tej

(Ludas, 34. sz.)

A tapolcai boltvezetők szerint a nyári idényben egyszer fordult elő, hogy üzemünk savanyú tejet szállított, amiért a vevők reklamáltak. A boltvezetők inkább a tej csomagolását tartották kifogásolhatónak, sok volt a szállítás közben kilyukadt zacskó. Egyébként intézkedtünk a tejgyártás minőségének további javítására.

Belente Mihály
üzemig.
Veszprém m. Tejipari Vállalat

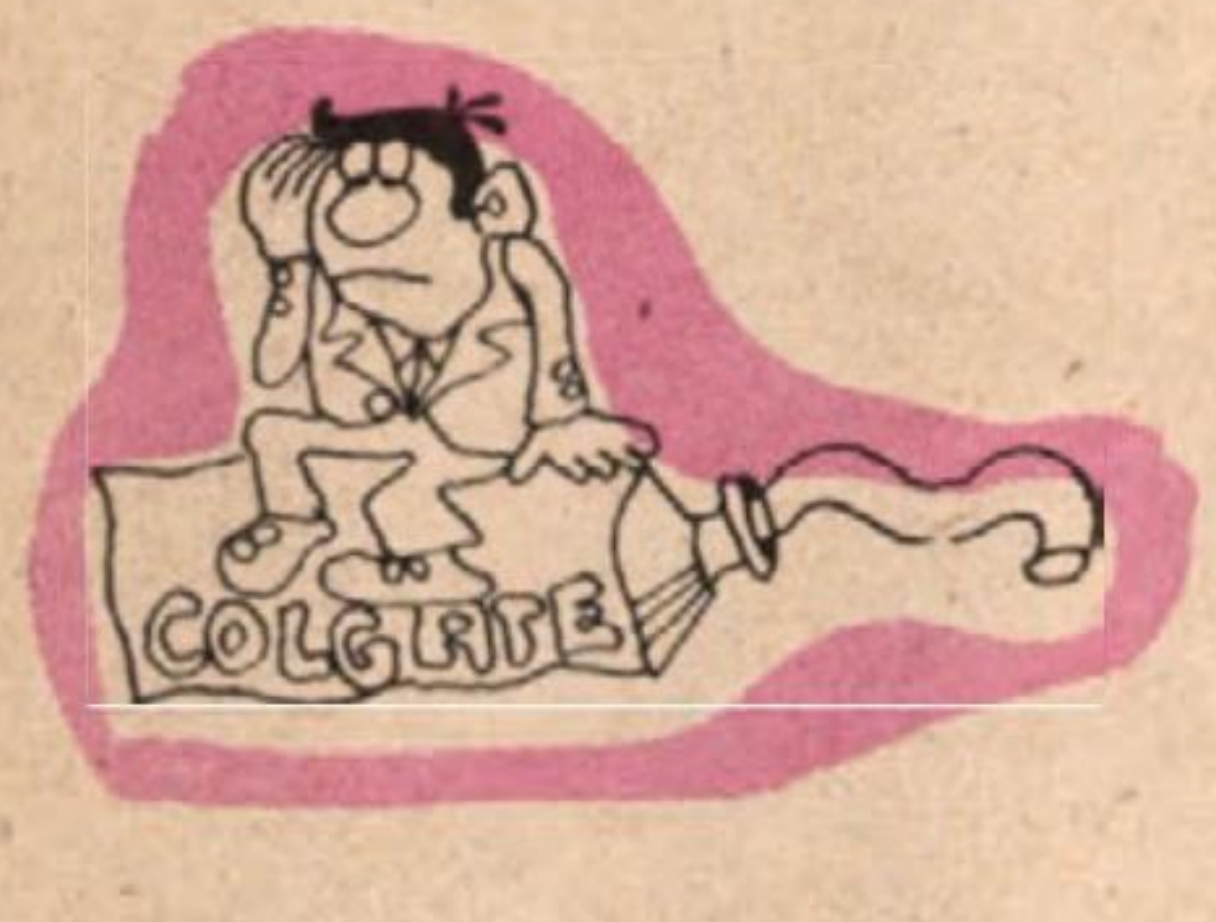

Automata házfelügyelő

(Ludas, 35. sz.)

A Váci utca 68. volt házfelügyelőjét, Bíró Józsefnét fegyelmi úton elbocsátottuk. A fegyelmi határozat után a lakást nem ürítette ki, ezért bírósághoz fordultunk, ahol őt jogcím nélküli lakáshasználóvá minősítették és kötelezték a lakás kiürítésére úgy, hogy elhelyezéséről maga köteles gondoskodni. Nevezett azóta sem költözött ki. Szükséglakásba nem tudjuk kihelyezni, mert nincs. A házba addig, amíg a házfelügyelői lakásban ő lakik, másik házfelügyelőt szerződtetni nem tudunk, ezért a felvonó állandó üzemeltetése nem biztosított. A lift felügyeletét — a vészcsengő bekötésével — a ház egyetlen lakója sem vállalta, a szomszéd épületek házfelügyelői sem. Szeptember 24. óta a szomszédos házban, a Váci utca 66-ban új házfelügyelőt alkalmazunk, ő látja majd el a Váci u. 68. felvonói felügyeletét. A vészcsengőt hozzá kötöttük be. Így a Váci u. 68-as számú ház felvonókulcscsal rendelkező bérlői nemsokára használni tudják majd a liftet.

Mayer Richard
ig.
Főv. V. ker. IKV

Kartalon fél nap a kenyér

(Ludas, 39. sz.)

A panaszos levél észrevétele nem egyedi eset. Gyakran előfordul Kartalon, hogy a kenyérre várakozni kell. Süt nálunk a tsz, hozatnak a sütőipartól, magánkisiparosunk is süt. A helybeli szükséglet naponta kb. 15 mázsa, Kartalon mégis naponta 30 mázsa kenyér fogy el, ugyanis a községen áthaladó munkásbuszok utasai és más idegenek is rengeteg kenyeret vásárolnak a kartali boltokban. A probléma egyedüli megoldása az volna, ha a környező területeken is jó minőségű kenyeret sütnének. Az is jó volna, ha a sütödék 1 kg-os kenyeret is sütnének, az áremelés után ez nem mindegy, kisebb lészámú családok és nyugdíjasok nem kényszerülnének 2—3 kg-os kenyér vásárlására, amelynek jó része aztán szemétbe, moslékba kerül. Kérdésem a sütőipari vállalatokhoz: miért nem sütnek 1 kg-os kenyeret?

Sőregi János,
tanácselnök
Kartal Községi Tanács

TÜCSÖK és BOGÁR

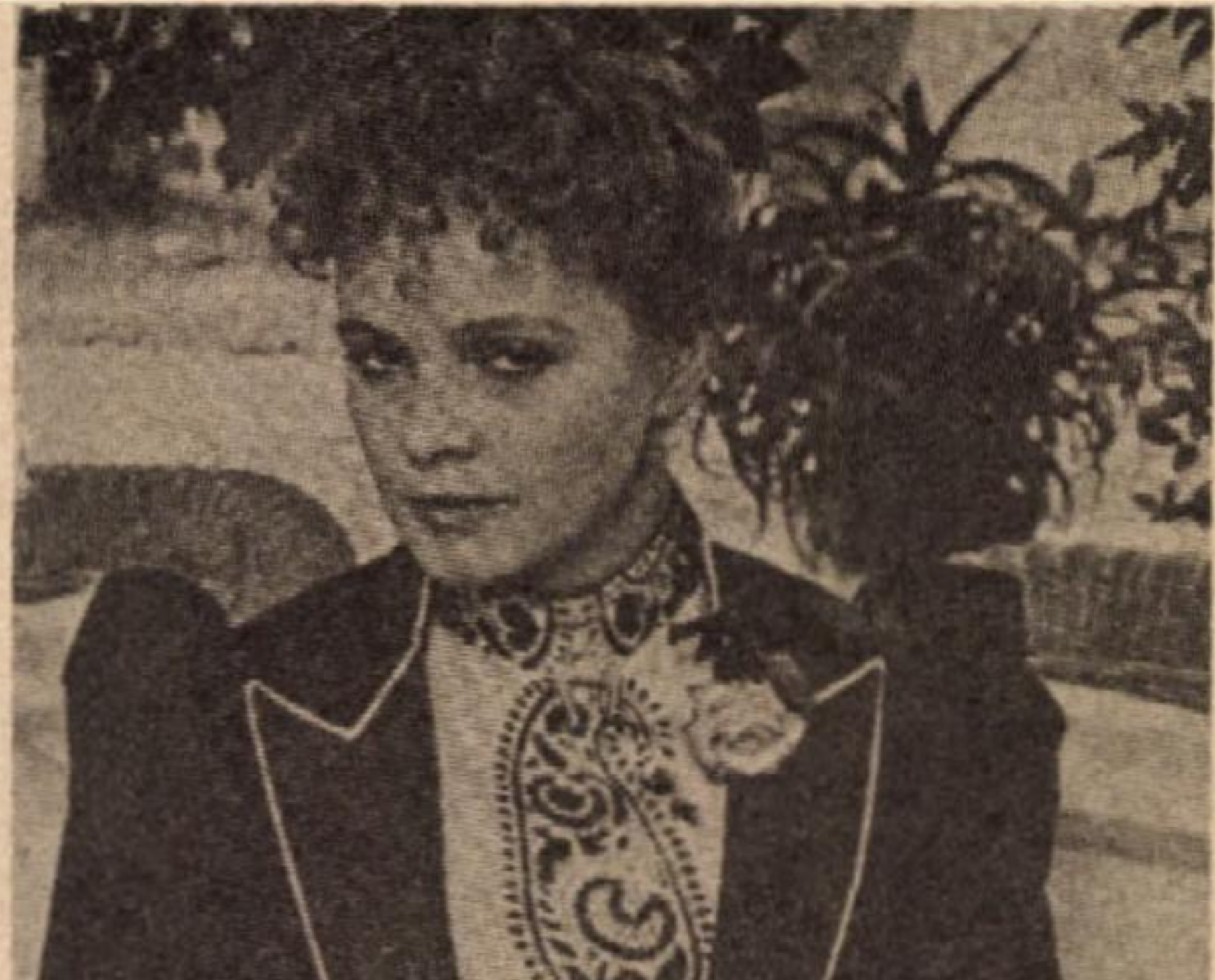

AZ ÁRTATLAN. Laura Antonelli Giuliana szerepében

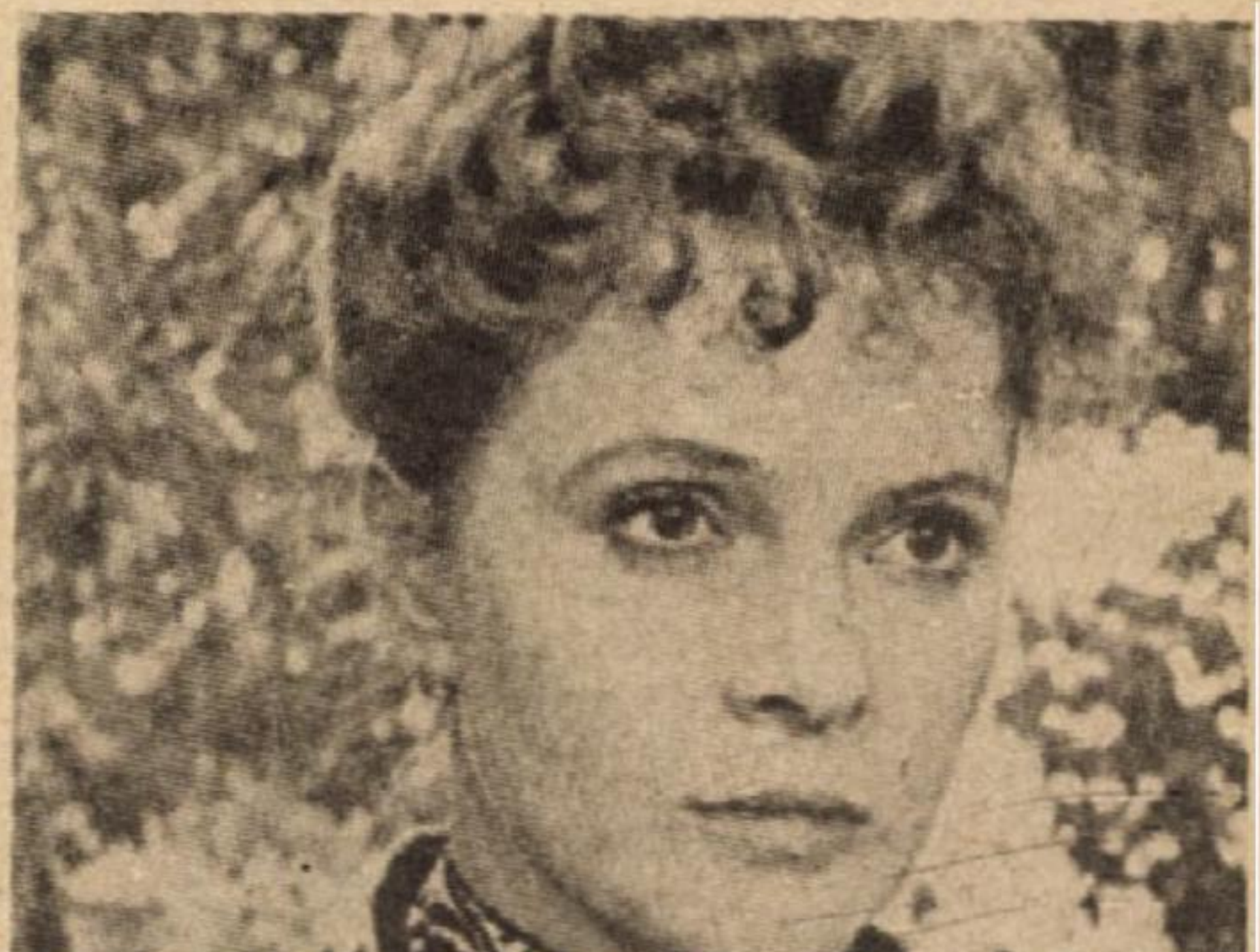

Jennifer O'Neill

Egypetés ikrek! Ha Jennifer nem a jobb és Laura nem a bal kabáthajtókáján viselné a rózsát, a jóisten nem tudná megkülönböztetni őket!

(A Filmvilágban és a Film-Szinház-Muzsikában találta Horváth Tamás)

Aranykalász MGTSZ	39
Látszerészeti Evőeszközök Gyára	40
Pilisvölgye MGTSZ	41
GANZ Villamossági Művek	42

Nagyszerű hatdioptriás kiskanalakat készítenek!

(A Közérdekű Hirdetések c. kiadványban észlelte Németh Józsefné, petőfiházi olvasónk)

gyorsítják majd a járatokat, s a mozgólépcsők sebességét is másodpercenként 15 méterre növelik. A metróállomásokon rajzos eligazító-

Az pontosan 54 km/óra. Lépcsővilágcsúcs!

(A Hétfői Hírekben fedezte fel Fodor Tamás)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

DIFFERENCIÁLT BÉREZÉS

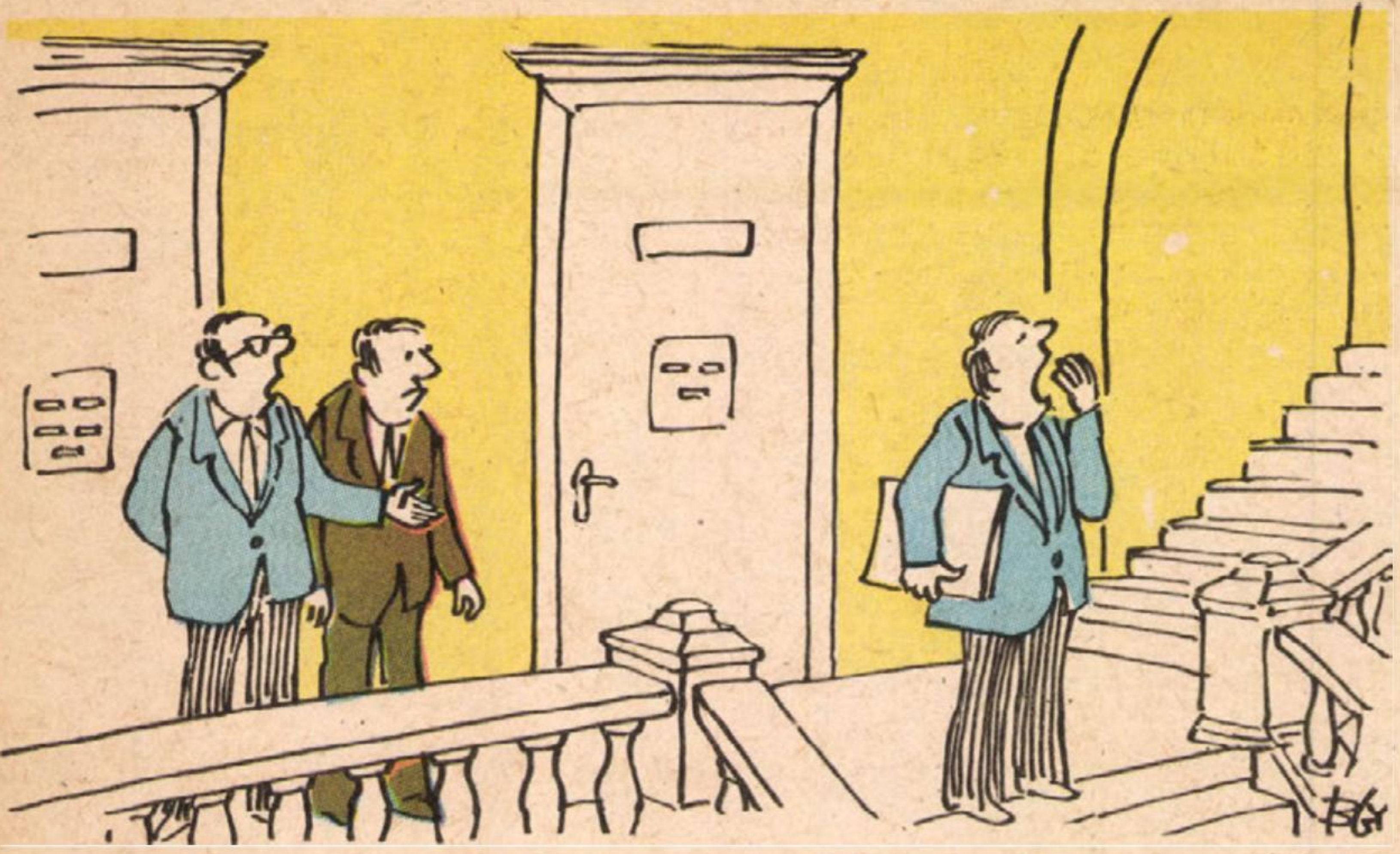

– O csak azért kap több pénzt, mert többen is szóltak az erdekében.

ÖRÖM A TÁRSASHÁZBAN

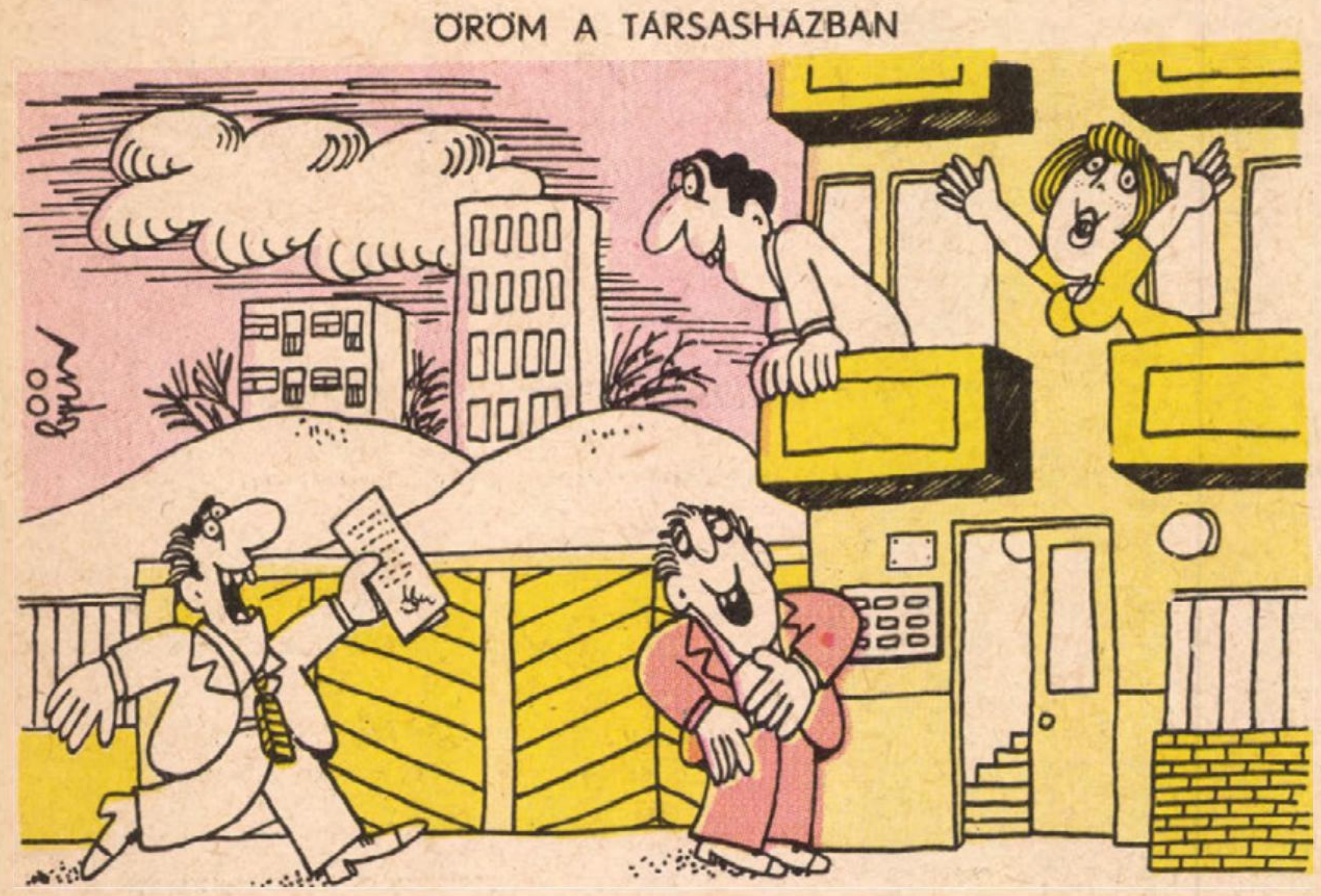

– Lakótársak! Megkaptuk a lakhatási engedélyt, most már mindenki elkezdheti a pereskedést!

ZSÖLLYE

Latabár Kálmán nemrégiben egy nyírségi kis faluban vendégszerepelt és elég nehezen találta meg a művelődési házat. A kacskaringós utcácskákon szinte percenként kénytelen volt megállni, hogy a helybeliektől útbaigazítást kérjen. Azok készséggel el is irányították, de azért Latabár — közvetlenül a cél előtt — a biztonság kedvéért megkérdezett még egy bácsit:

— Tessék mondani ... ez a második utca balra? ...

+

Chicagóban nagy sikerrel mutatták be a Herkulesfürdői emlék című magyar filmet. A bemutatón részt vett a film rendezője, Sándor Pál is, akit a szünetben megszólított egy középkorú úriember.

— Nem ismer meg, rendező úr? ... Pedig odahaza sokszor találkoztunk kint a filmgyárban. Kellékes voltam.

Sándornak kezdett derengeni valami.

— Igen ... persze ... és maga most itt él?

— Igen. Kijöttem kérem, mert ugyebár itt mégiscsak más. Ez a szabad lehetőségek világa, itt a magam ura vagyok ...

— Mivel foglalkozik?

— Bútorokat adok el!

— És milyen bútorokat?

— Hát ... egyelőre csak a magamét!

Lengyel Erzsi, A Thália Színház művésznője, egyik nap finom ebéddel várta haza férjét, Petrik Józsefet, a Népszínház rendezőjét. Petriknek váratlan dolga akadt és csak késő este tudott hazamenni. Lengyel Erzsi nem várta meg: este fellépett. A hazatérő Petriket az előszoba fogasára akasztott papírlap várta az alábbi szöveggel:

„Bementem a színházba. Az ebéd a kutyában van!!!"

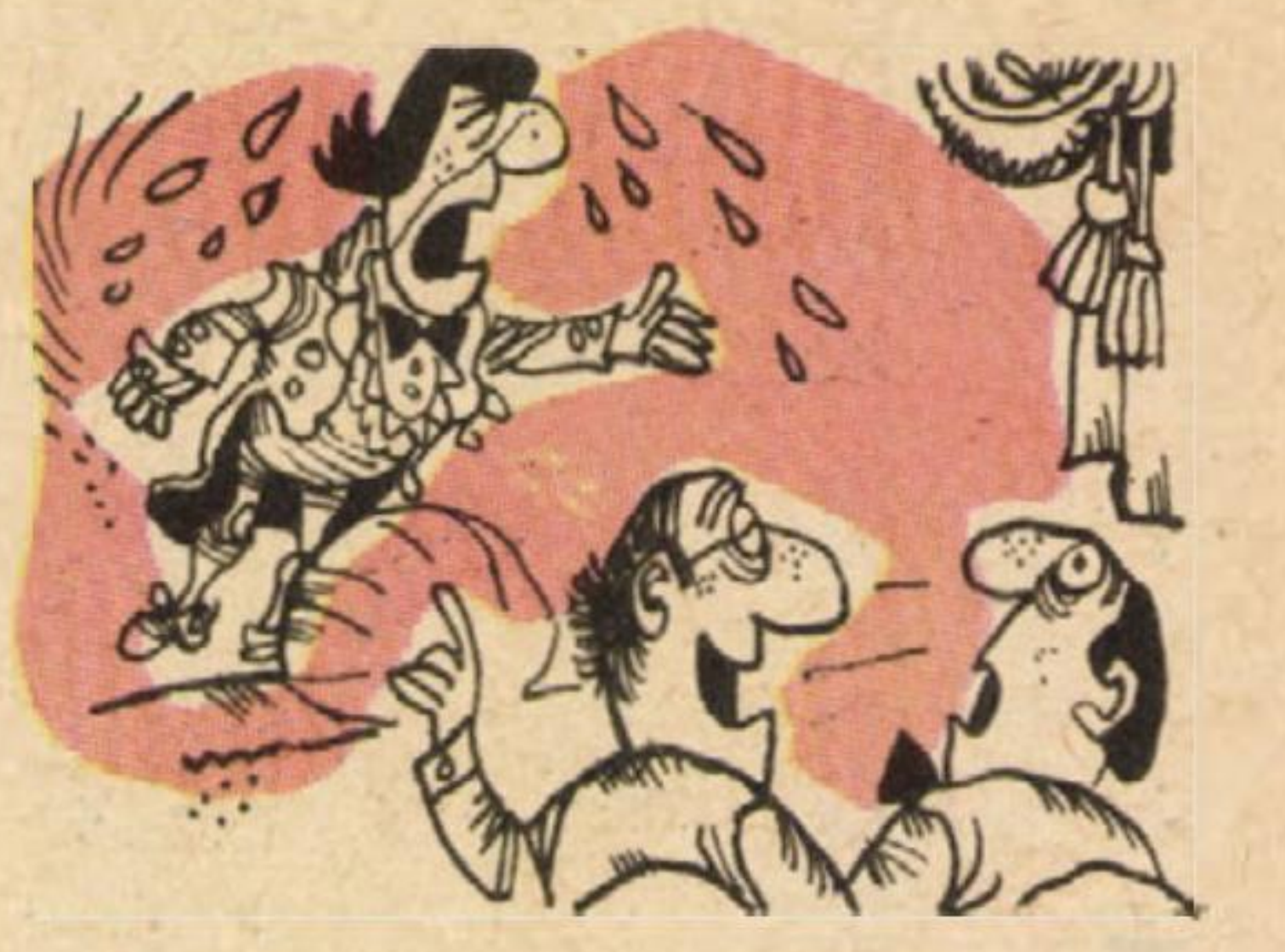

Az Operaház egyik előadásán két bérlő állandó megjegyzésekkel kísérte a szinpadon történteket. Amikor a tenorista a nagy áriához érkezett, a párbeszéd így alakult:

— Mit szólsz ehhez? Egészen rendkívüli, nem?

— Ahogy mondod. Kérlek, én már hallottam Carusót is, Monacót, Giglit is ... de ahogy ez izzad, úgy nem izzadt egyik sem!

Rátonyi Róbert

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI..

— Nahát, ez a Kovács, ez annyi mindenhez ért. Valóságos polihisztor!

— És a felesége egy polihisztérika!

*

— A szomszédom egy különc ...

— Miért?

— A konyhában tartja a szobanövényeket!

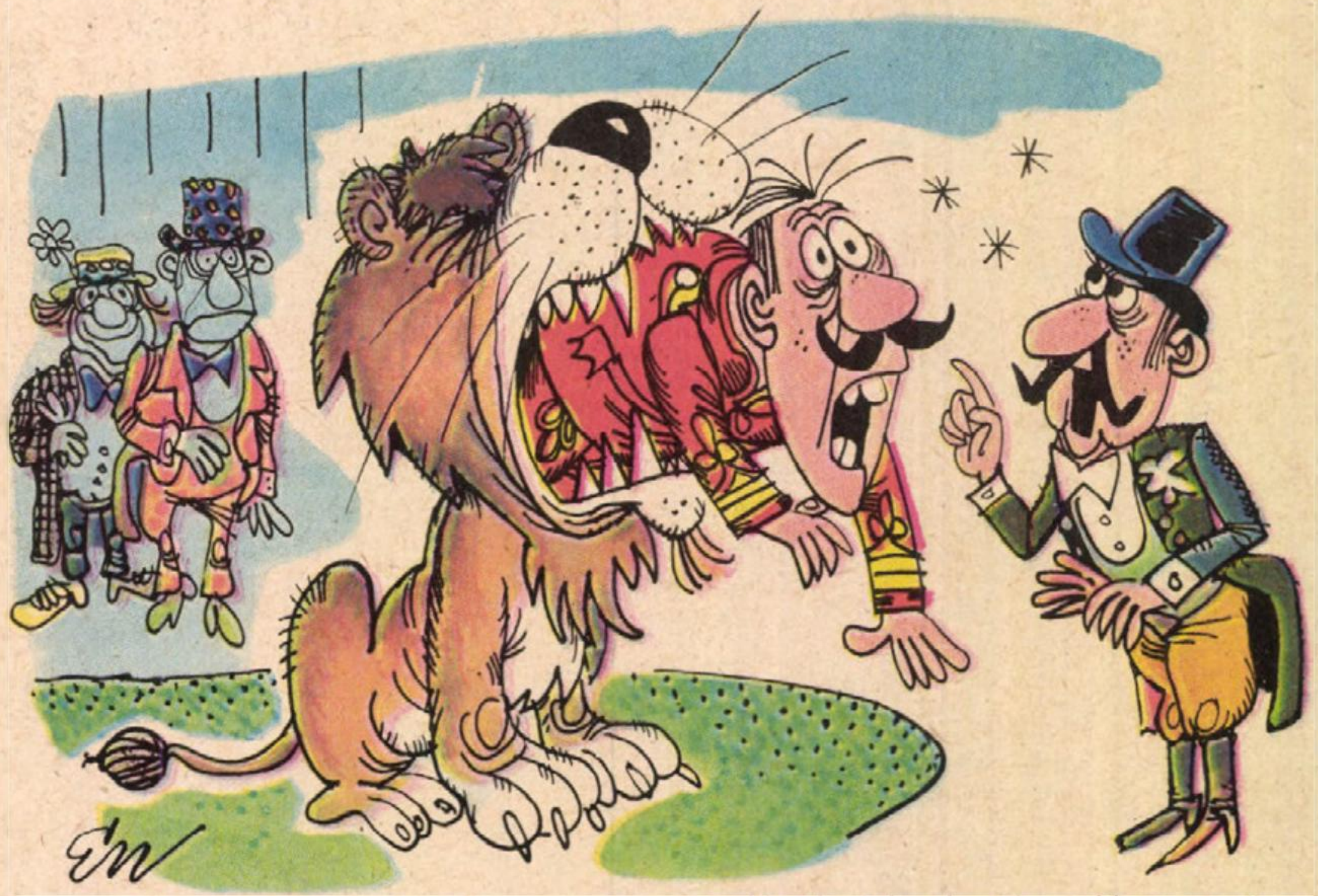

– Ha nem loptad volna el az oroszlánok húsadagját, akkor most nem lenne Leó éhes!

ÚJ DIVAT

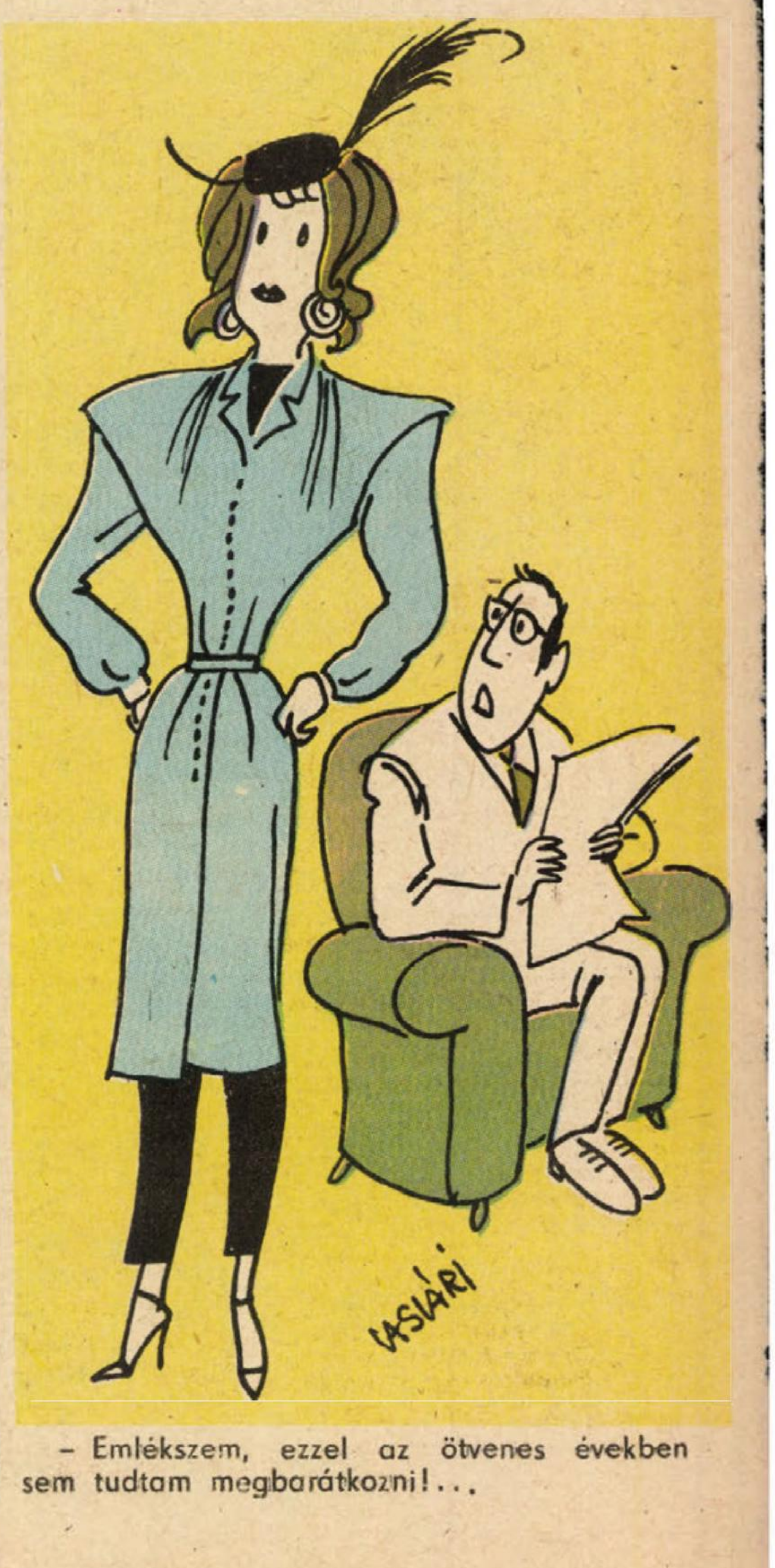

– Emlékszem, ezzel az ötvenes években sem tudtam megbarátkozni! ...

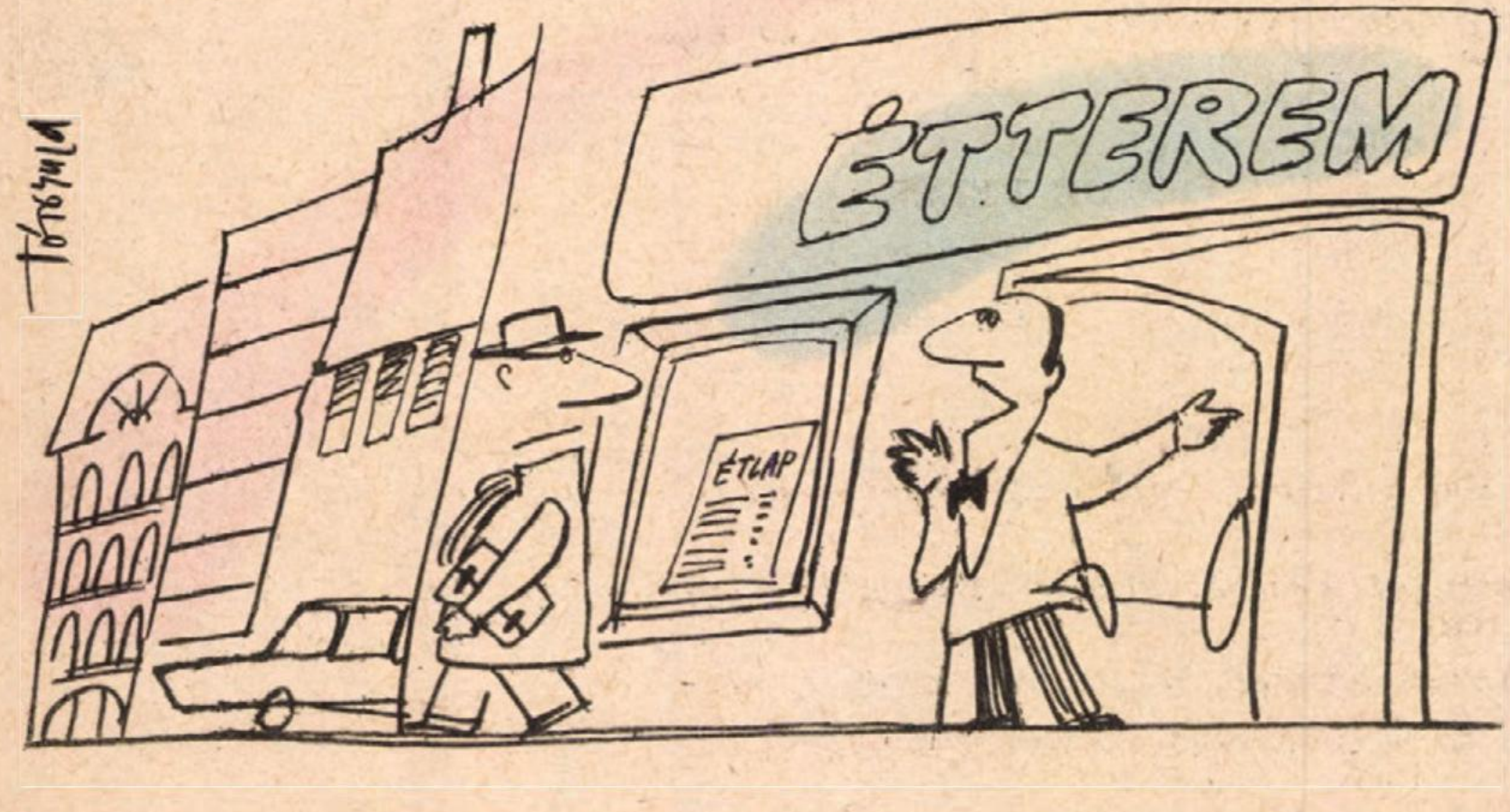

ÚJ IDŐKNEK ÚJ SZAVAI

– Pszt ..., figyelmes kiszolgálás ... olcsó ételek! ...

PÁRATLAN HÉTEN A HIVATALBAN IS SZABAD SZOMBAT

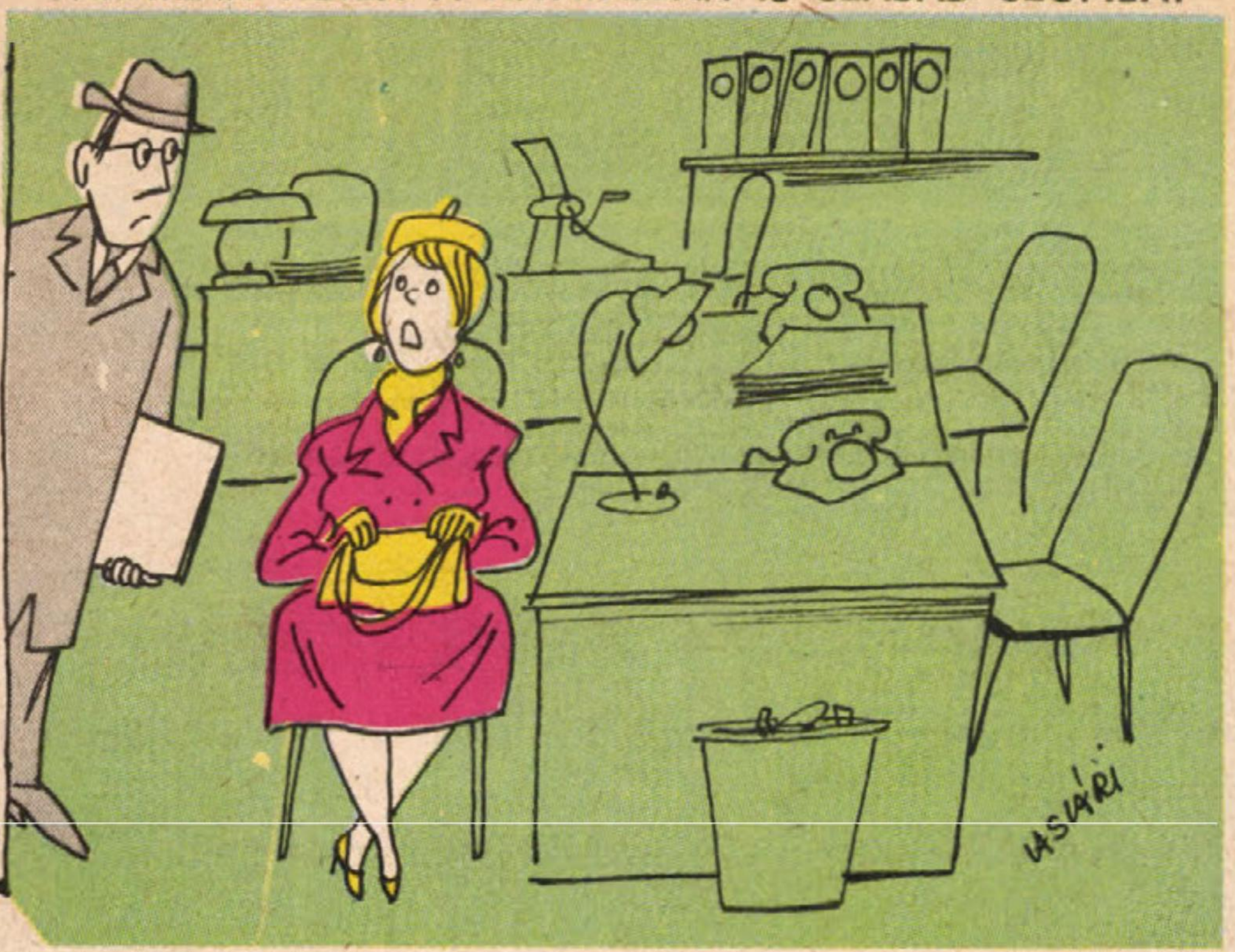

– Inkább itt ülök, mint otthon nagytakarítsak…

PORTÁLTERV-JAVASLAT

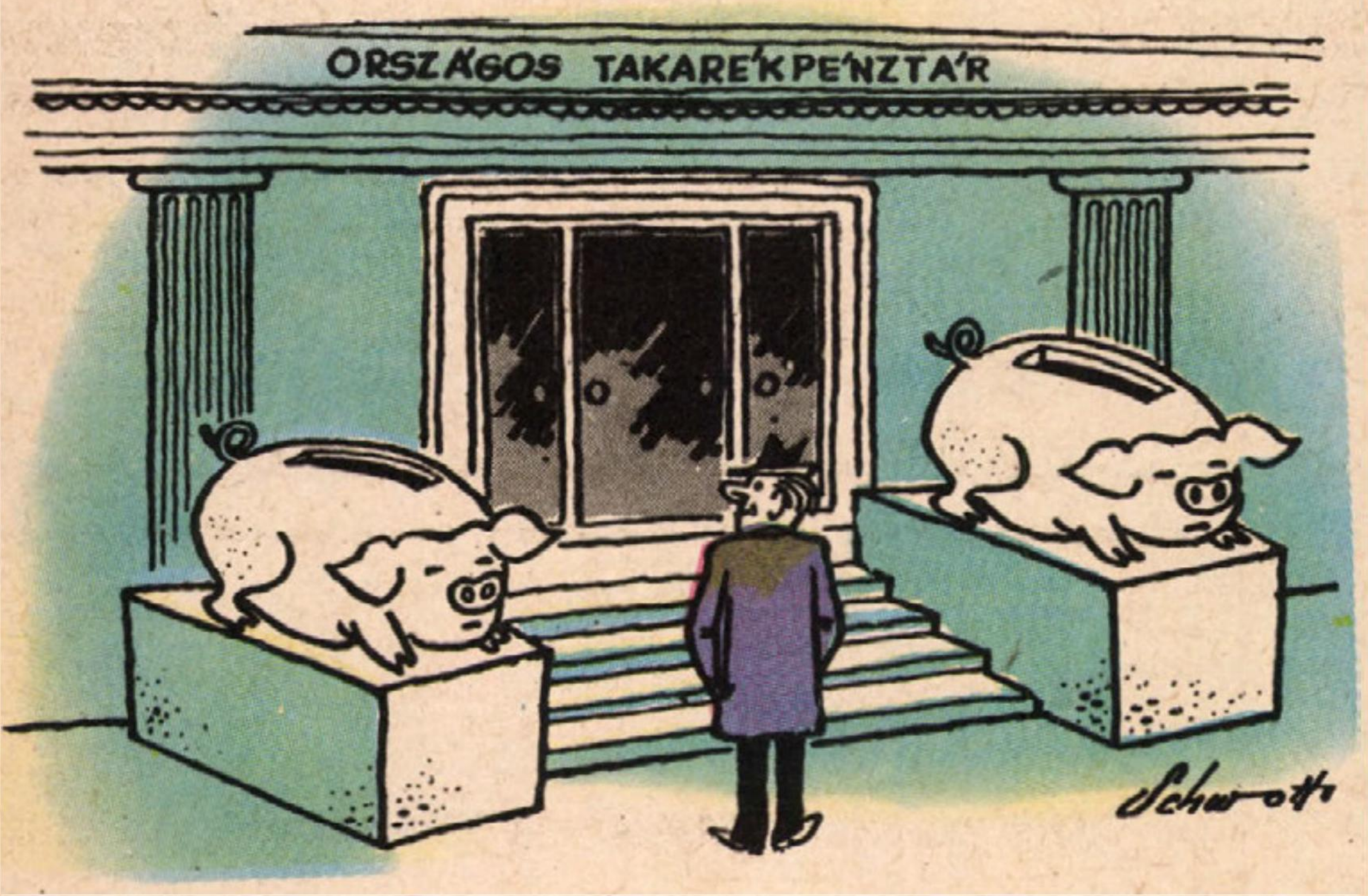

FEKETE HUMOR

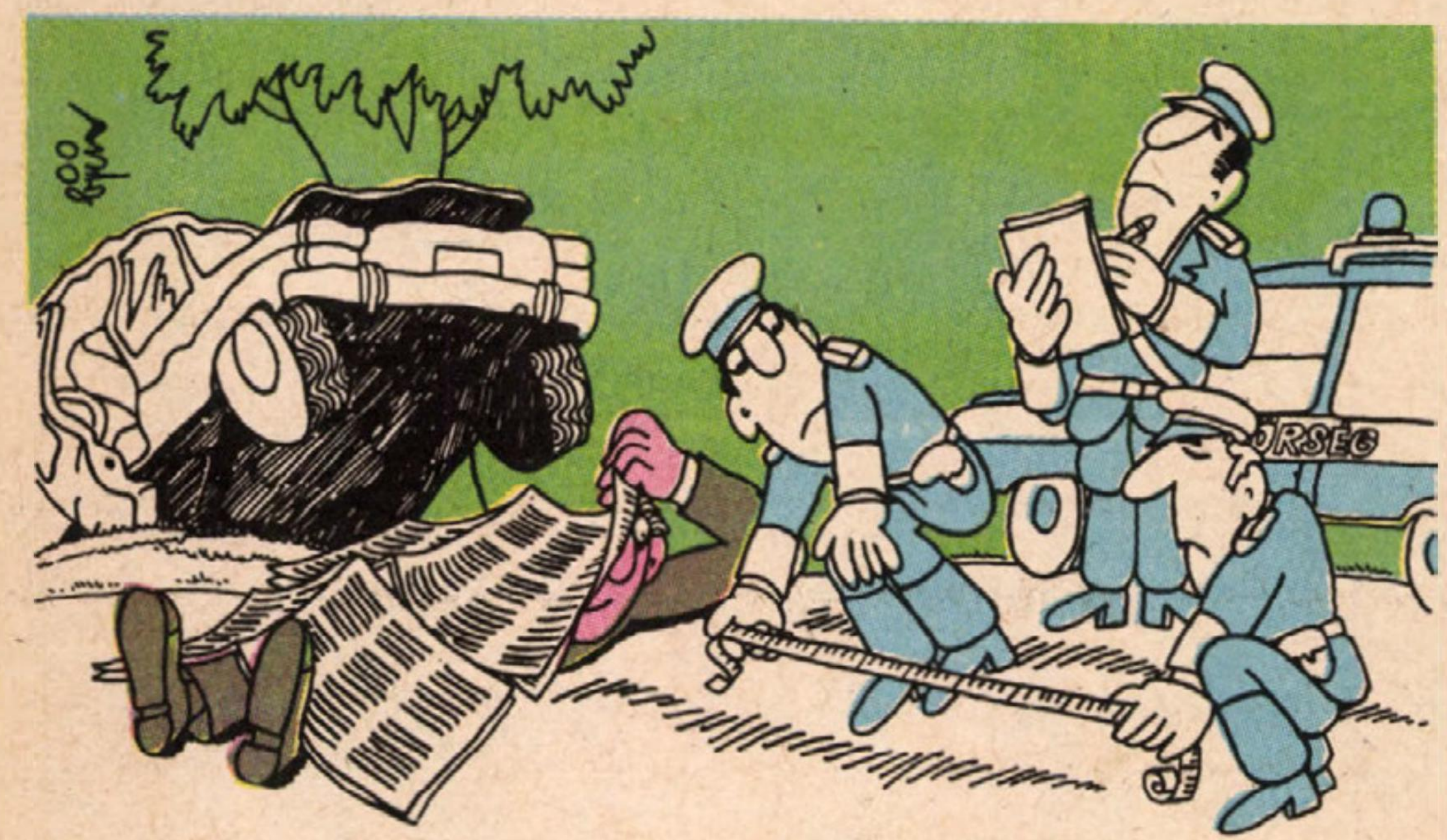

ÉRDEKLŐDŐ TERMÉSZET

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/43 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Párizsból érkezett:

A fiatalember bevezeti barátnőjét a fényes luxusétterembe. Kezébe veszi az étlapot. Hosszabb olvasgatás után megkérdezi a barátnőjétől:

— Nehezen találom fel magamat ennyi remek étel-ital között. Mit rendeljek, drágám?

A barátnő az ajtó felé pislant, majd így szól:

— Rendelj egy mentőkocsit, mert jön a férjem!

Vigasz

Lakatos László, a népszerű író egyszer egy étteremben vacsorázott, amikor hozzálépett a bohémságáról ismert színész: — Képzelje, uram, nyugodtan vacsorázom, amikor eszembe jut, hogy otthon hagytam a pénztárcámat… — Ilyen ósdi trükkel jön? — mordult rá az író, mire a színész szomorúan visszaült a helyére. Hogy megvigasztalja őt bánatában, odament hozzá Lakatos és így szólt: — Vízszintes 1 — függőleges 2. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Nem megy simán
13. Nem kések el
14. Kétely — ismert idegen szóval
18. Kossuth-díjas koreográfus
19. A rántotta egyik „alapanyaga"
21. A szelén vegyjele
22. Portékájának eladásából él
23. Állat lakhelye is lehet
24. Jupiter szerelme
25. Rövidített oklevél
26. N. S.
27. Magyar megye
29. A diák, ha nem tud felelni
31. Vízi emlős
33. Francia uralkodó megszólítása volt
35. Nagy, füves terület
37. Ékezettel: tésztára való
39. Az ábécé kezdete
41. A legkisebb ütőerejű kártya a tarokkban
42. Füttyművész neve fonetikusan (Tamás)
43. Labdát továbbít
44. Részvénytársaság
45. Népszerű slágerek szövegírója (Anna)
48. Az egyik Kisfaludy monogramja
49. Kitűnik a bátorságával
51. Minden áron érvényesülni akar
53. Vespucci keresztneve volt (egy világrész nyerte róla a nevét)
54. Olasz Pál
55. Ön — a sürgönyben
57. O. M.
58. Latin dátumokból ismert szó („évben")
59. Táplálék nélkül
61. …ker (angliai protestáns felekezet)
63. Katona szerszáma
65. Költői műfaj

FÜGGŐLEGES

1. Keleti eredetű mutatvány
3. Inkább hasznos, mint káros madár
4. Legerősebb lap az ultiban
5. Élelmiszerek modern csomagolására szolgál
6. Spanyol férfinév
7. A 65 vízsz. kezdete
8. A kedvezőtlen előjel
9. B
10. Három — olaszul
11. Heves megyei helység (bánya)
15. Nagy költőnk monogramja
16. Gépiesen, lélektelenül végigmond
17. Madár
20. Irán pénzegysége
25. Orosz férfinév
28. Az arzén vegyjele
30. Kedvtelésből sportol
32. A hideg ellen véd
34. Háziállatok
36. Ajtón van
38. Megóvja, megvédi
40. A 18-ik század nevezetes kalandora
42. A gyomra az istene
46. Afrikai néptörzs
47. Mint a 21 vízsz.
49. Ledér nőszemély az ókorban
50. Baranya megyei helység (híres vára van)
52. Gyűjti a MÉH
56. Ragadós anyag
58. Vissza: a Föld istenanyja a mitológiában
60. Férfinév
62. Életben van
63. A vas jele
64. S

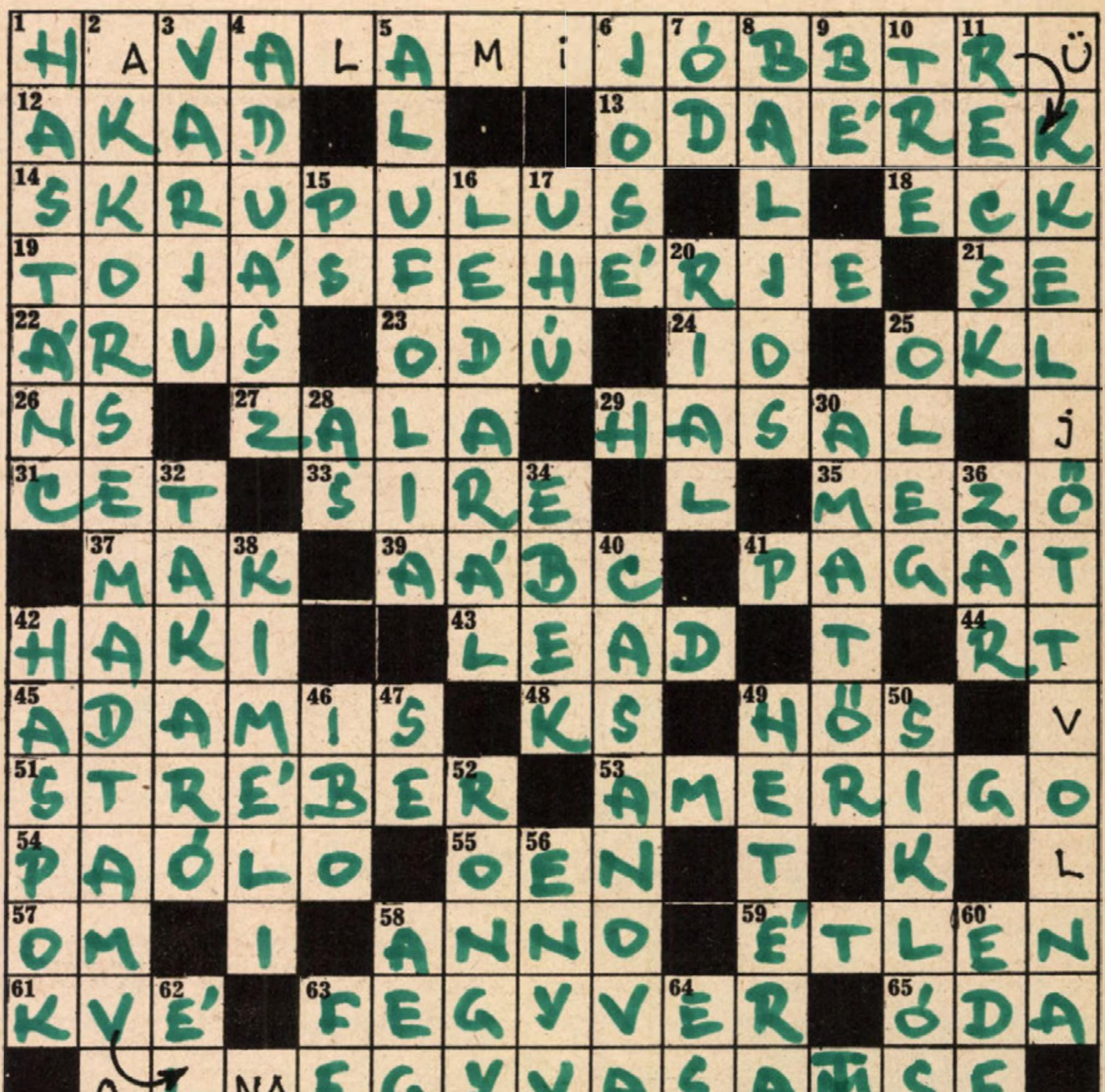

1 H	2 A	3 V	4 A	L	5 A	M	I	6 J	7 Ó	8 B	9 B	10 T	11 R	Ü
12 A	K	A	D	■	L	■	■	13 O	D	A	É	R	E	K
14 S	K	R	U	15 P	U	16 L	17 U	S	■	L	■	18 E	C	K
19 T	O	J	Á	S	F	E	H	É	20 R	J	E	■	21 S	E
22 Á	R	U	S	■	23 O	D	Ú	■	24 I	D	■	25 O	K	L
26 N	S	■	27 Z	28 A	L	A	■	29 H	A	S	30 A	L	■	J
31 C	E	32 T	■	33 S	I	R	34 E	■	L	■	35 M	E	36 Z	Ő
■	37 M	A	38 K	■	39 A	Á	B	40 C	■	41 P	A	G	Á	T
42 H	A	K	I	■	■	43 L	E	A	D	■	T	■	44 R	T
45 A	D	A	M	46 I	47 S	■	48 K	S	■	49 H	Ö	50 S	■	V
51 S	T	R	É	B	E	52 R	■	53 A	M	E	R	I	G	O
54 P	A	Ó	L	O	■	55 O	56 E	N	■	T	■	K	■	L
57 O	M	■	I	■	58 A	N	N	O	■	59 É	T	L	60 E	N
61 K	V	62 É	■	63 F	E	G	Y	V	E	64 R	■	65 Ó	D	A
■	O	L	NA	E	G	Y	V	A	S	A	M	S	E	■

Beküldtem 1979. X. 24

RÖVID, DE VELŐS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Ha minden ember igazságos lenne, nem volna szükség bátorságra.

200—200 forintot nyert:

Rába Lászlóné, Nyíregyháza, Tűzoltó u. 4. 4400

Spanyol Jánosné, Létavértes, Debreceni u. 36. 4281

Halász Sándor, Bp., Pered u. 39. 1141

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

KISVÁROS

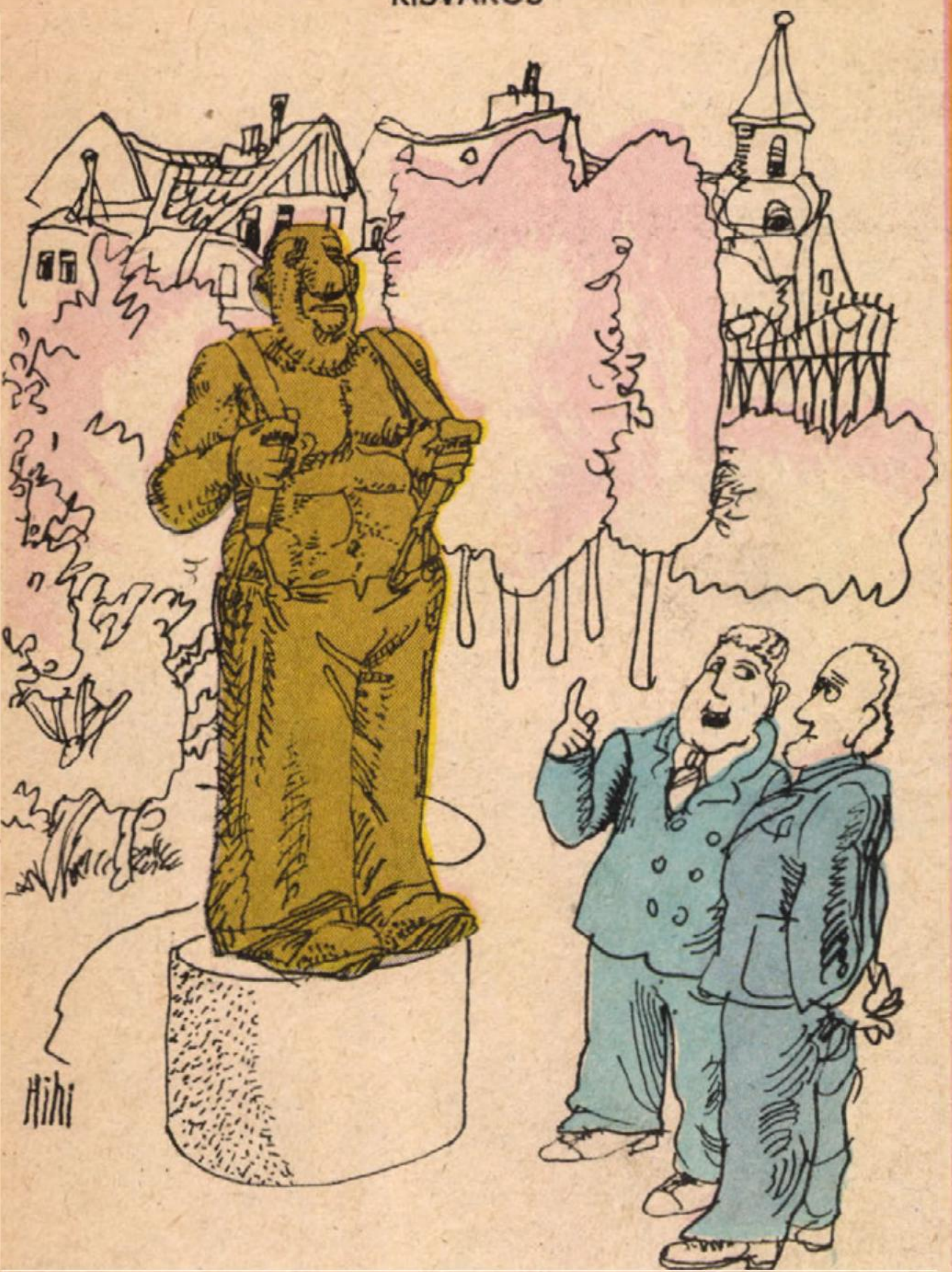

– Nekünk nem futotta egy Adoniszra!...

PORTRÉ

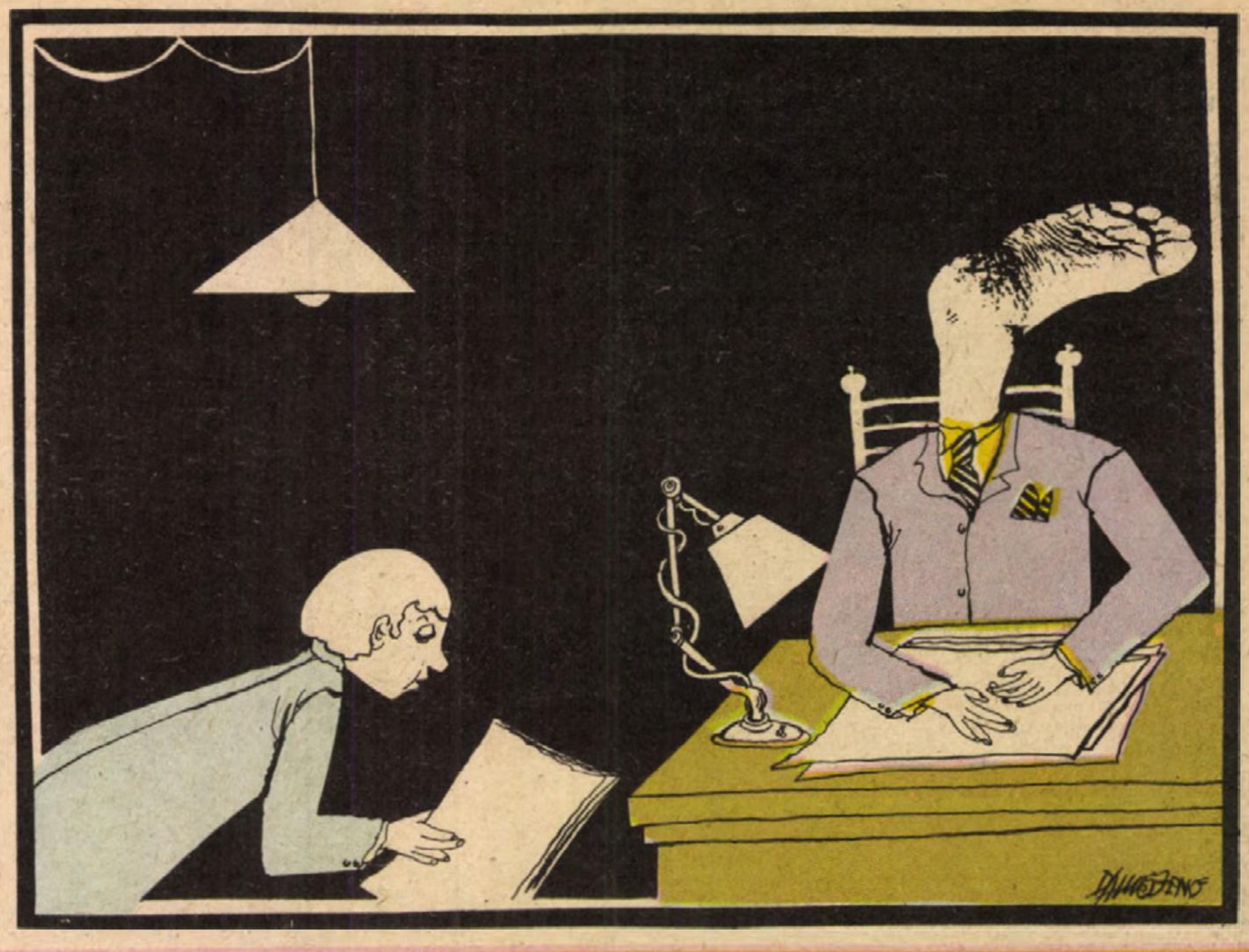
Dallos Jenő

ARANYLÁZ

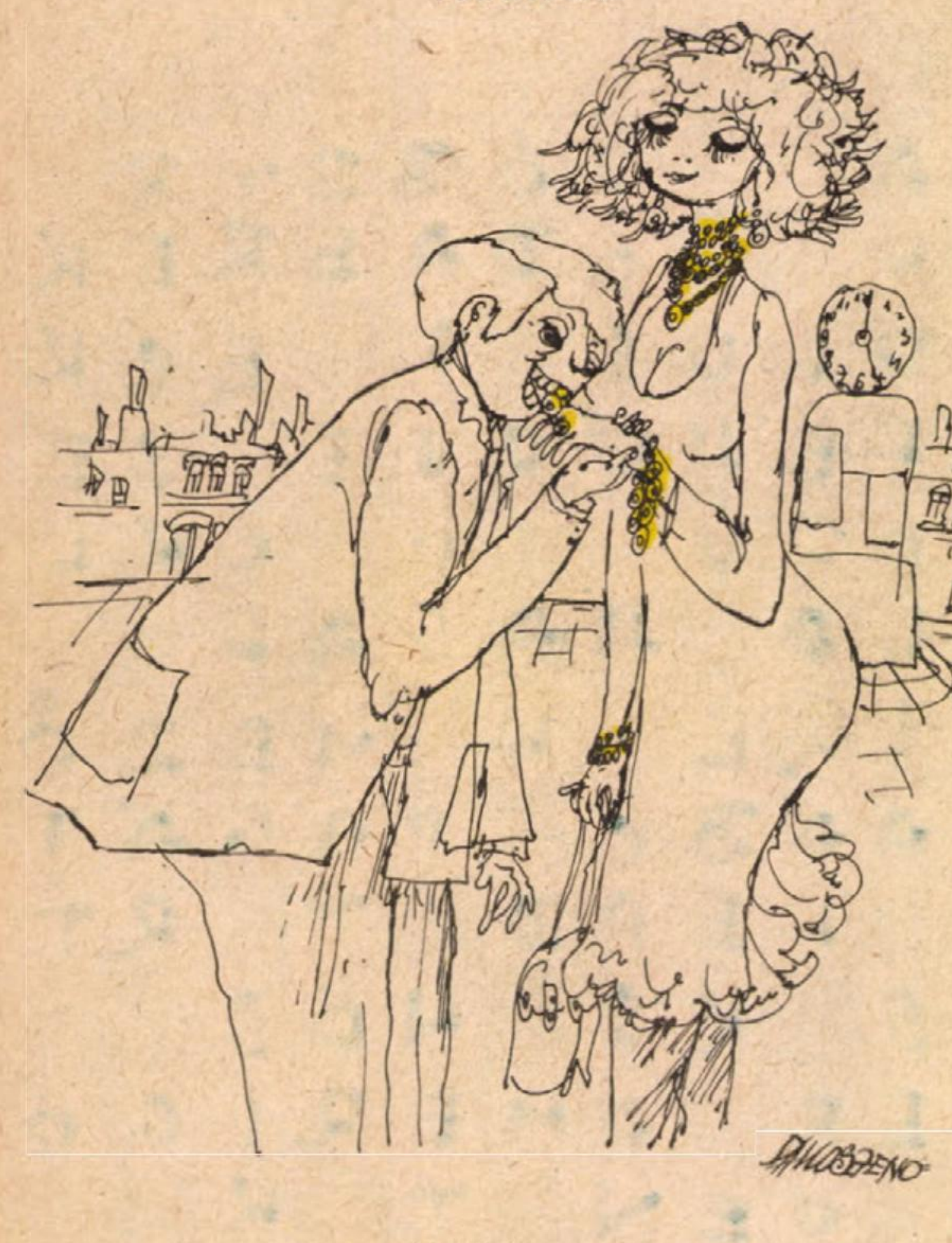
Dallos Jenő

– Valódi arany!...

VENDÉG

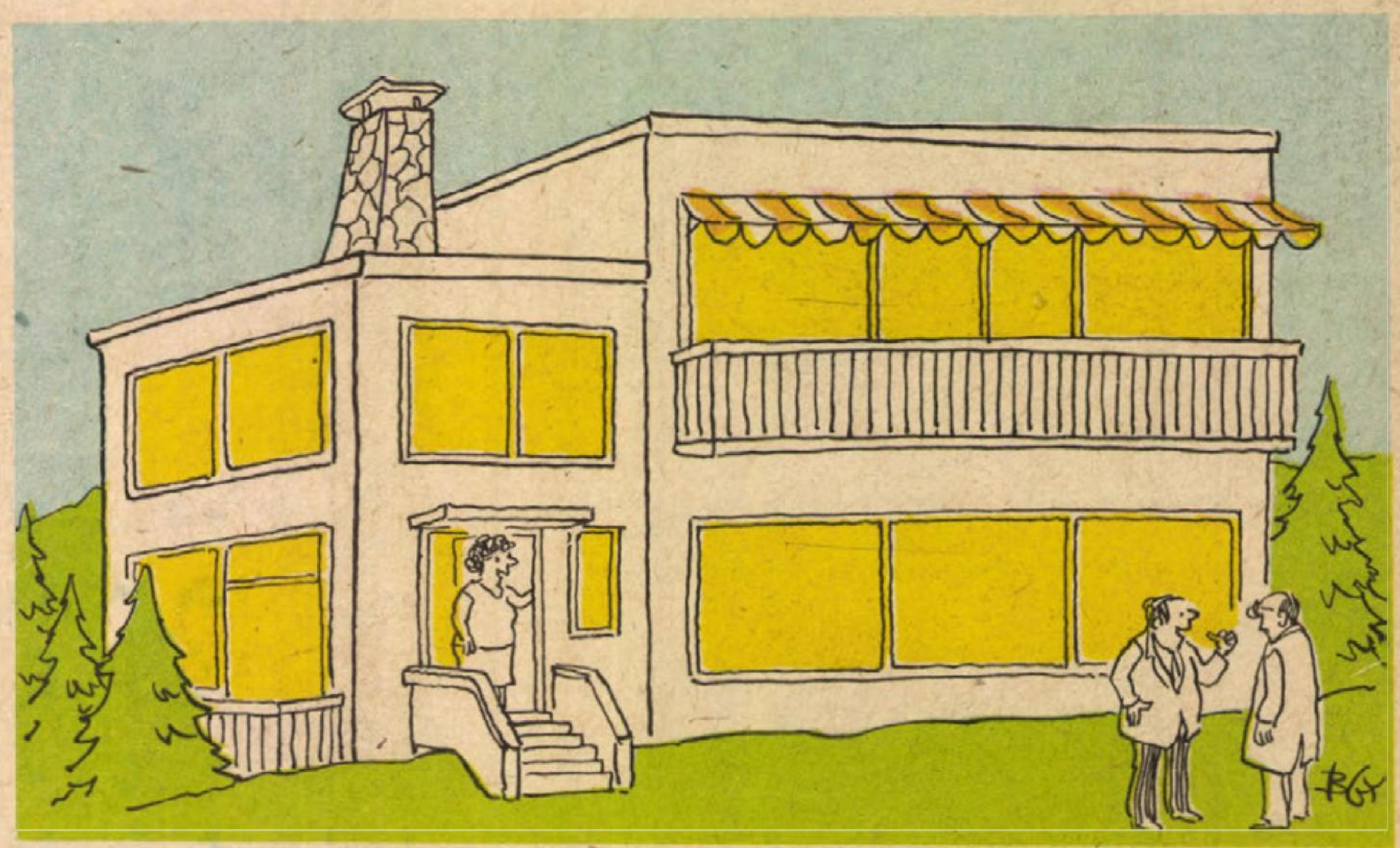

– Te ismersz engem, Kovács elvtárs, az elveim akkor sem változtak volna, ha csak szoba-konyhás viskót építtetek!...

Ludas Matyi

KÍNOS TALÁLKOZÁS

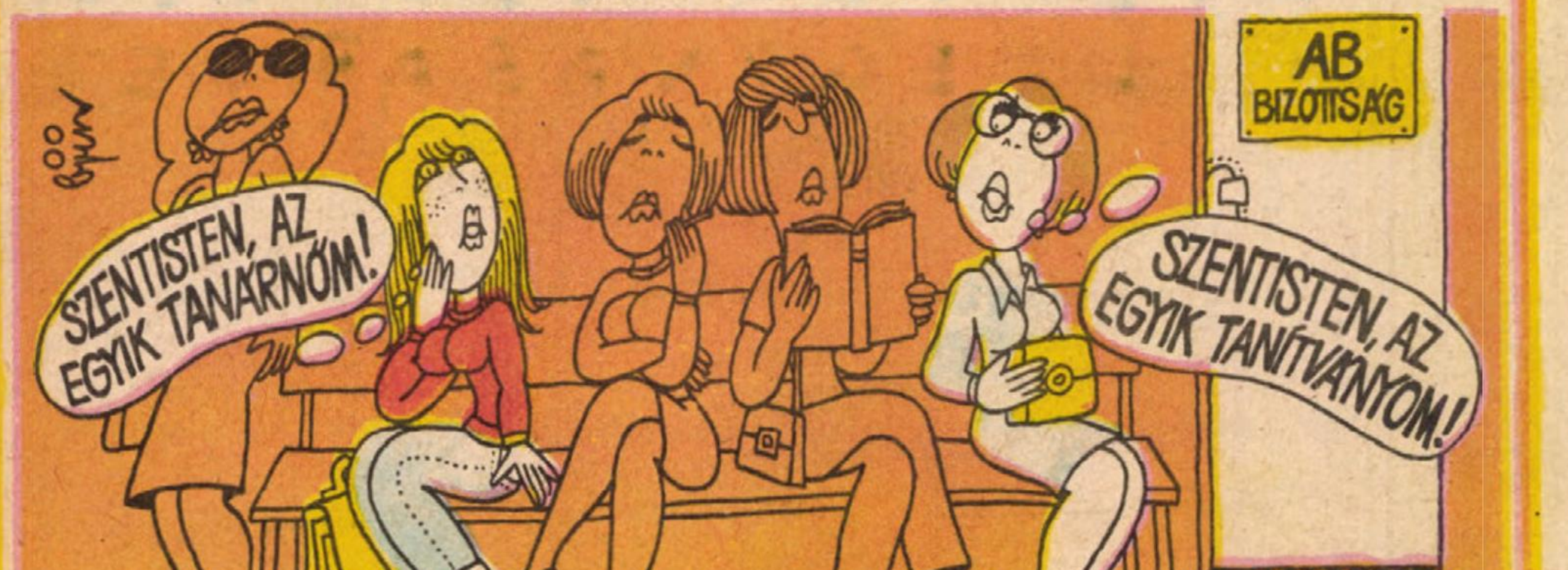
AB BIZOTTSÁG
SZENTISTEN, AZ EGYIK TANÁRNŐM!
SZENTISTEN, AZ EGYIK TANÍTVÁNYOM!

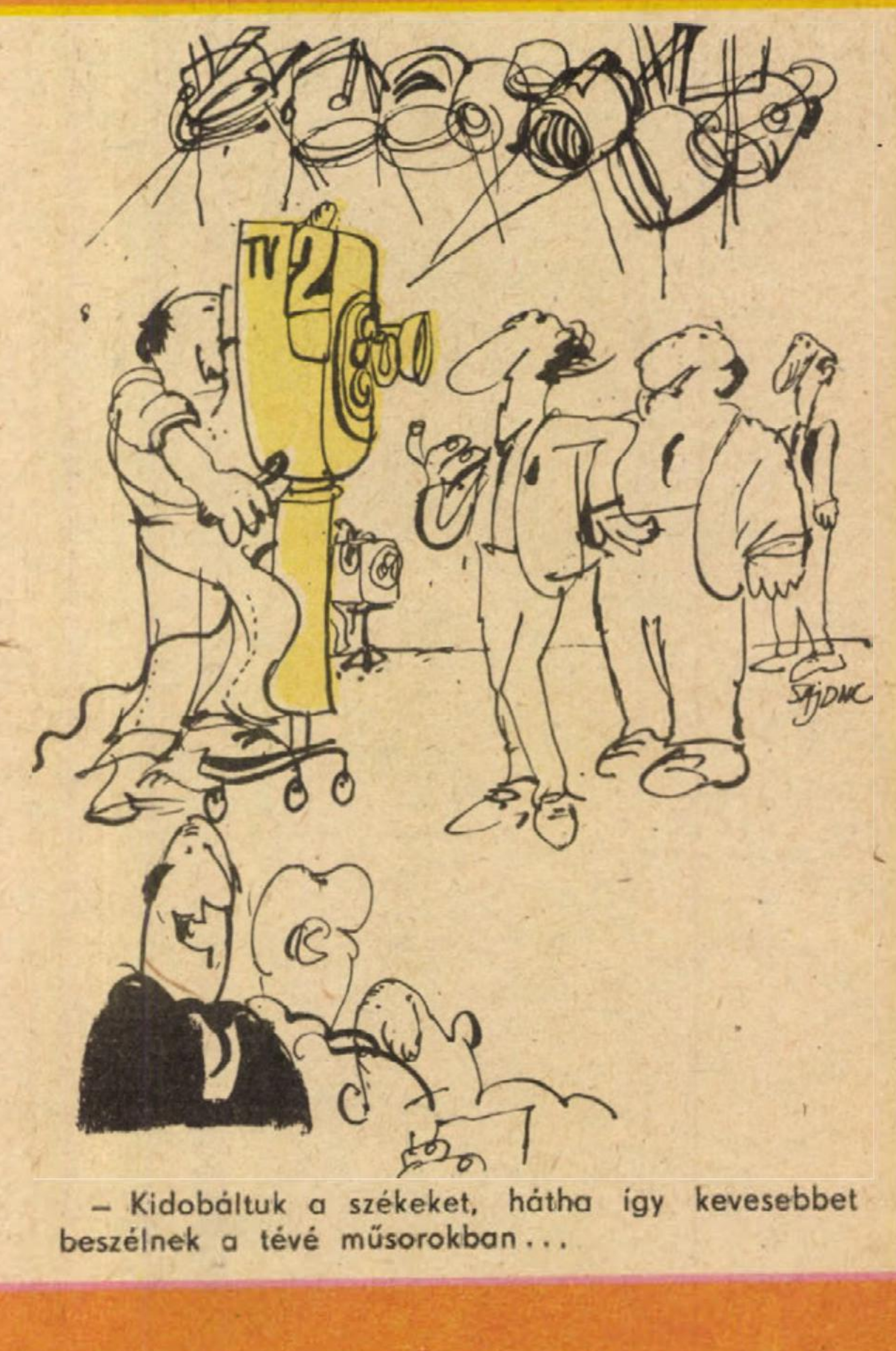

– Kidobáltuk a székeket, hátha így kevesebbet beszélnek a tévé műsorokban...